

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

மேன்ற முன்னுரையோடும், சொல்கிற பல கருத்துக்களின் ஒவ்வொரு கருத்தையும் முதல்வர் அவர்கள் கருத்தில் கொண்டு அவை ஒவ்வொன்றுக்குமே விடை தருவதாக அவர்கள் பதில் அமையும் என்ற நம்பிக்கையில் சில கருத்துக்களையும் செய்தி களையும் இங்கே நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நீங்கள் இங்கே படைக்கின்ற நேரத்தில், அன்று நிலவிய சூழ்நிலையை விட, இப்போது இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படைக்கிறபோது, இந்திய அரசியலிலும், தமிழ்நாட்டு அரசியலிலேயும் கூட சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்ல வேண்டும். கடந்த ஆண்டு நீங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் படைத்த போது, துறைமுகம் தொகுதியில் நின்று, எதிர்த்து நின்றவர்களையெல்லாம் வென்று 31,991 வாக்குகளைப் பெற்று மேடையிலே நின்று பேசுவதைப் போல தெரிவித்தீர்கள். ஒரு பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடந்து முடிந்ததற்குப் பின்னால், இப்போது அதே துறைமுகம் தொகுதியில் 31,991 ஓட்டுக்களையும் சரி செய்து சமன் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல், அதற்கும் மேலே 34,140 வாக்குகளை அதிகம் பெற்று உங்களுக்கு எதிராக நின்ற வேட்பாளர் வெற்றி பெறுகிற அந்தச் சூழ்நிலையில், மேட்டிலே நின்று பேசிய அந்த பட்ஜெட் உரைக்குப் பின்னால், இப்போது நீங்கள் பள்ளத்தில் நின்று பேசுகிறீர்களே என்று சொல்கிற எண்ணம் என்னுடைய உள்ளத்தில் எழுவதற்குக் காரணம், நாங்கள் 75 சதவீத வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று நீங்கள் சொன்னதை மக்கள் நம்பவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, மக்கள் கண் கூடாகக் காணவில்லை என்பதும், இதற்கு ஒரு சான்றாக அமைகின்றது.

மத்தியில் கூட்டாட்சி என்றும், நீங்கள் உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்பவர்கள் என்றும் சொல்கிற வகையில், இந்த பட்ஜெட்டில் பல்வேறு இடங்களில் நீங்கள் மத்திய அரசைக் குறிப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறீர்கள். உதாரணமாக, மாநில சுயாட்சி என்பதனை, 1968 ஆம் ஆண்டு நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனேயே, பெருமதிப்பிற்குரிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொல்கிற போது சொன்னார்கள். “மாநிலங்கள், தேவையான அதிகாரங்களை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளட்டும், பின்னால் மாநிலங்கள் விரும்பித் தருகிற மீதியுள்ள அதிகாரங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளட்டும், மேலதிகாரம் அனைத்தும் டெல்லியில் இருப்பதை மாற்றிடத்தான், மாநில சுயாட்சித் தத்துவம் பிறந்துள்ளது.” இது 1968-ல் பேரறிஞர் அண்ணா பேசியது. அடுத்து நீங்கள், 1975 மார்ச் மாதத்தில், பேசியது. “வரம் கொடுக்கும் தெய்வமாக மத்திய அரசும் தவம் கிடக்கும் பக்தனாக மாநில அரசுகளும் இருக்கின்ற அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப் பெற்றுத்தான், காரியங்கள் செய்ய வேண்டும்” என்று நீங்கள் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

ஆக, நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு மிச்சம் கொடுப்பதை வைத்துத்தான் நமது மத்திய அரசாங்கம் தனது வரவு-செலவு திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறதா என்பதும், நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டோமா என்பதும் இங்கே வினாவுக்குரியதாக இருப்பதால் இங்கே அந்த பீடிகையைச் சொன்னேன். ஏனென்றால், முன்பெல்லாம் எதற்கெடுத்தாலும் டெல்லிக்கு காவடி எடுப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தவர்கள் நீங்கள். ஆனால் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நீங்கள் வேண்டுகோளாக மட்டும் 13 இடங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம், கேட்டுக் கொள்கிறோம் என்று.

அது மட்டுமல்ல, இங்கே பேசிய பெருமக்களிலே பலர், குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமநாதன் அவர்கள், மின்சாரத் துறையைப் பற்றி ஒரு செய்தியைச் சொன்னார்கள்.

9-30 மணி.

அது அவைக் குறிப்பிலே இடம் பெற்றிருக்கிற ஒரு செய்தி ; தவறான தகவலாகத் தரப்பட்ட செய்தி என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

முன்றாவதாகச் சொன்னார்கள். ரொம்ப நாளைக்கு முன்பு ஆண்டு கொண்டிருந்த கட்சி ஒரு மாங்கலி போல. ஒரு மாமரம் போல, அதற்குப் பிறகு இடையிலே வந்த ஆட்சி ஒரு பாதிரி போல, நாங்கள் பலா போல என்று தனிப் பாடல் திரட்டி விருந்து ஒளவையாருடைய பாடலை எடுத்து இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவர் சொன்னது அனைத்தையும் ஒத்துக் கொண்டு பேசவில்லை. பாதிரி என்று சொன்னால் பாதிரிதான் என்று சொல்லவில்லை. அதைவிடச் சிறந்த மாதிரி ஆட்சிதான் இங்கே நடந்தது என்பது எனக்குத் தெரியும். நான் ஒன்றை இங்கே சொல்லிக் காட்டவேண்டும். அவர்கள் சொல்வதற்காக மின்சாரத்தை ஒரு உதாரணமாகச் சொல்லிவிட்டுத் தான் இங்கே வந்தார்கள். மாமரத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால் அது பூக்கவும் செய்கிறது ; காய்க்கவும் செய்கிறது. அவர் சொன்னார், நாங்கள் பலா மரமாக இருக்கிறோம் ; அது பூப்பது இல்லை என்று. பூப்பது என்பது “சொல்வது” என்று வைத்துக் கொண்டால் காய்ப்பது அல்லது பழுப்பது என்பது “செய்வது”. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சொல்வது என்னவென்றால் நாங்கள் சொன்னதைச் செய்வோம் என்பது தான். ஆக “சொல்வது” என்பது “பூப்பதாக” இருந்தால் “பழுப்பது” என்பது “செய்வதாக” இருக்கும். என்னவோ இந்த உதாரணம் எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்பதை நான் இன்னும் நீட்டிக் கொண்டே போனால் நேரம் அதிகமாகும்.

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

மாமரத்தை எடுத்துக் கொண்டோம் என்று சொன்னால் அது பூக்கவும் செய்கிறது; காய்க்கவும் செய்கிறது. அதாவது சொல்லவும் செய்கிறது; செய்யவும் செய்கிறது; நல்லதைச் சொல்கிறது; நல்லதைச் செய்கிறது. எனவே இரண்டையும் செய்கிறது என்று சொல்கிற அளவில் என்னுடைய உதாரணத்தை நான் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே ஏறத்தாழ 50,000 பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுத்திருப்பான்; காங்கிரஸ்காரர்கள் 20 ஆண்டு காலம் ஆண்டதற்குப் பின்னாலே ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் அல்லது ஒன்றரை இலட்சம் அளவுக்குக் கொடுத்து இருப்பார்கள், (குறுக்கீடு) என்று ஏதோ செய்திகளைச் சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு, அவைக் குறிப்பில் ஏற வேண்டும் என்பதற்காகவே சொல்கிறேன். 1948 ஆம் ஆண்டு, வெள்ளைப் பர் ஆட்சி இருந்து பிறகு நமது கைக்கு வந்த பிறகும் கூட இடையிலே நமது பிரசிடென்சியிலே நாம் ஆண்டு கொண்டிருந்த போது எல்லாமாகச் சேர்ந்து அதாவது 1948-லே நமது கையிலே கொடுக்கிற நேரத்தில் நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்கள் என்று சொல்பவை 582 மின்சாரத்தைப் பெற்றிருந்தன. பம்ப் செட்டுகளைப் பொறுத்தவரையில் 6,354. இந்த 6,354 என்பது தமிழ்நாட்டின் எல்லைக்குள்ளே மட்டுமல்ல; 1,26,166 சதுர மைல் கொண்ட ஆந்திரா, கன்னடா, கேரளாவில் ஒரு பகுதி. தமிழ்நாடு ஆக இத்தனையும் கொண்ட “மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி” என்று சொல்கிற அந்தப் பெரிய அமைப்பில் அவர்கள் 6,354 பம்ப் செட்டுகளுக்கு (குறுக்கீடு) கன்னடா என்று அப்போது சொல்வது மைசூர் எல்லாம் போனதற்குப் பிறகு, கன்னடா என்று அதற்குப் பெயர் வந்தது என்ற காரணத்திற் காகத்தான் சொல்கிறேன்.

இப்போது தமிழ்நாட்டினுடைய விஸ்தீரணம் 50,113 சதுர மைல் தான். ஆக காங்கிரஸ் ஆட்சி வருகிற நேரத்தில் அவ்வளவு பெரிய இடத்தை அவர்கள் நிர்வகிக்க வேண்டி வந்தது. அதற்குப் பிறகு 1967 ஆம் ஆண்டிலே அரசுப் பொறுப்பிலிருந்து அவர்கள் விலகுகிற நேரத்தில் எத்தனை கிராமங்களுக்கு மின்சார இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்றால் 27,672. எனவே 582-லே இருந்து 27,672 என்று சொல்கிற அளவுக்கு “ஹேம் லட்சு”க்கும், கிராமங்களுக்கும் அது போயிற்று. பம்ப் செட்டுகளைப் பொறுத்த வரையில் 3,26,153. எல்லா பகுதிகளுக்கும் சேர்த்து 6,000 பம்ப் செட்டுகள் என்று இருந்தது போக, தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டுமே 3,26,153 பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்பைக் கொடுத்துவிட்டது தான் காங்கிரஸ் கட்சி மற்றவர்களிடத்திலே மக்களுடைய வேண்டுகோளாலோ அல்லது மக்களுடைய கட்டளையாலோ ஆட்சியை விட்டுச் சென்றது.

[திரு. குமாரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்வேன். மின்சார உற்பத்தியிலே காங்கிரஸ் கட்சி செய்திருக்கின்ற சாதனை மகத்தான சாதனை. அதனை எல்லோரும் அறிவார்கள். இங்கே எல்லா இடங்களிலும் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து, அதன் பிறகு—கம்பங்களை நட்டு கம்பிகளை இழுத்துக் கட்டியதற்குப் பிறகு இணைப்புகளைக் கொடுப்பது என்பது எளிது தான். நீட்டி இருப்பதைத் தொட்டுக் கொடுக்க வேண்டும், அவ்வளவு தான். இழுத்துக் கட்டியிருப்பதிலே இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும் அவ்வளவு தான். வீட்டிற்குத் தேவையான ஓயரிங் வேலை எல்லாம் முடிந்ததற்குப் பிறகு விளக்குகளை மாட்டுவதைப் போன்ற வேலை தான் அது. அதிகமான சுமை இல்லாத வேலை தான் அது. அதன் காரணத்திற்காகத் தான் சொல்கிறேன், மகத்தான சாதனை செய்தோம் என்பதை. அப்போது ஏராளமான தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுத்தோம் என்பதைச் சொல்லும்போது அதனைக் குறைத்து மதிப்பிடக் கூடாது என்பதற்காக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது ஒரு மகத்தான சாதனை.

அதற்குப் பின்னாலே “ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம்” என்று சொல்கிற இந்த அரசிலே சிற்றெறும்புகள் போலே, வருவாயிலே மிகக் குறைந்த அளவைக் கொண்டிருக்கிற ஏழைகள் வரிசையிலே நின்று, வாங்கி உண்கின்ற அந்த ரேசன் கடை அரிசியிலே எல்லாம் விலையை உயர்த்தியது மிகக் கொடுமையானது என்பதைத்தான் நாங்கள் ஒவ்வொரு தடவையும் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம்.

(9-35 மணி)

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் தொடங்கிய நேரத்திலே இருந்து சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் அரிசி விலையை உயர்த்தி விட்டார்கள் என்று மற்ற மாநிலங்களுக்கும் சேர்த்து உயர்த்திய போது, நமக்கு மட்டுமே உயர்த்தி விட்டார்கள் என்று சொல்லி நீங்கள் தபால் காட்டு எழுதுங்கள், தந்தி அடியங்கள் என்றெல்லாம் சொன்ன தலைவர்கள்தான் இன்றைக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அன்றும் இருந்து கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அந்த அளவுக்கு அரிசி விலையைக் கூட்டியிருக்கின்றார்கள் என்பதை நான் உங்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே நமது உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னதை நினைவு பார்ப்பதாக இருந்தால் அரிசி விலையை ஏற்றிவிட்டு, உடலுக்கு நல்லதாகிய உணவு விலையை எல்லாம் ஏற்றிவிட்டு இன்றைக்கு அதற்கு என்ன செய்து இருக்கின்றார்கள்? இன்றைக்கு உணர்வை மயங்க அடிக்கின்ற, மதியைக் கெடுக்கின்ற, புத்தியை பேதலிக்கச் செய்கின்ற, “அக்டோபர் 2 ஆம் தேதி முன்னே, உன்னை 2 ஆளாக தெரிந்த பெண்ணே, நான் மனிதன் ஆகிப் போனேன்.

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

இப்போ மனிதன் ஆகிப் போனேன்” என்று சிந்தனைச் செல்வ ராகவும், சிரிப்பு வல்லுநராகவும் இருந்து கொண்டிருந்த என். எஸ். கே. அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற மக்களை மனிதர்களாக ஆக்குவதற்காக காந்தி மகானுடைய திட்டத்தின்படி காங்கிரஸ் பூரண மதுவிலக்கை இங்கே கொண்டு வர, நீங்கள் இப்போது, பேரறிஞர் இராஜாஜி, தமிழகத்திற்கு கிடைத்திருக்கின்ற மிகப் பெரிய பெருமை என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு, ஒரு இந்தியன் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்தார் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு இருந்த ஒரு பெரிய மனிதர் The Conscience keeper of Mahatma Gandhi என்று சொல்லப் பட்ட அந்தப் பெரிய மனிதன், இன்னும் சொல்லப் போனால், உங்களுடைய கூட்டணிக்கே ஒரு மாபெரும் மரியாதையைத் தேடித்தந்த, முதன் முதலாக நீங்கள் ஆட்சிப் பீடம் ஏறுவதற்கே அடிகோலிய அந்த மாபெரும் மனிதன், மழைபெய்து கொண்டிருந்த நேரத்திலே, தள்ளாத வயதிலே தண்டு ஊன்றி, தண்டு ஊன்றி நடந்து கோபாலபுரத்திற்கு வந்து, உங்களுடைய கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு நான் உங்களைக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்தனைக் காலமும் நாங்கள் எல்லாம் போராடி போராடி வென்று விட்டகாரியத்தை, அந்த நல்ல பணியினை நீங்கள் கொண்டு விடாதீர்கள் என்று சொன்ன நேரத்திலே கூட நீங்கள் மதுவிலக்கு கொண்டு வந்ததன் மூலம் அன்றும் நீங்கள் ஒரு தவறுசெய்து விட்டீர்கள்.

நான் நேரடியாகச் சொல்கிறேன். அந்த தவறை இடையிலே ஒரு தடவை விட்டுவிட முயன்று இருக்கின்றீர்கள். ஜெயப் பிரகாஷ் நாராயணன் கேட்டுக் கொள்கிறார், பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்கிறார் என்பதற்காக விட்டு விட்டீர்கள். அதன் பிறகு மீண்டும் தொட்டுவிட்டீர்களே என்று சொல்கின்ற மிகப் பெரும் கவலையாலே சொல்கிறேன். இது பெண்களுடைய கண்ணீரை வரவழைக்கின்ற ஒன்று. இந்த நாட்டிலேயுள்ள ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கின்ற ஒன்று.

இன்னும் சொல்லப் போனால் நேற்று பத்திரிகையிலே செய்தி வெளியாகி இருக்கிறது. செங்குன்றத்திலே முனியாண்டி என்று சொல்கின்ற ஒரு தொழிலாளி வீட்டிற்கு வருகின்ற நேரத்திலே போதையிலே வந்த காரணத்தினாலேயே, குடி மயக்கத்திலே வந்த காரணத்தினாலேயே, அவருடைய குடிக்கே, தமிழ் குடிக்கே வாரிசாக இருக்கின்ற அவருடைய அருமை திருமகள் 9 வயதுச் செல்வி, தேவதி என்பது அவருடைய பெயர், அவள் “மிட்டாய் வாங்கித் தாருங்கள்” என்று கேட்க, இவன் காசு இல்லை என்று சொல்லி, எனக்குக் குடிக்கக் காசு இருக்கிறதே தவிர உனக்கு மிட்டாய் வாங்கிக் கொடுக்க காசு இல்லை என்று கோபித்துக் கொள்ள, குழந்தை அழ, இது என்னடா தொல்லை என்று அந்தக் குழந்தையை, குப்பையை கசக்கி தொட்டியிலே போடுவது போல, குழந்தையை தூக்கிக் கிணற்றிலே போட்டு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

விட்டுப் போய்விட்டான். இது எவ்வளவு பெரிய கொடுமை என்று நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு சான்றை மட்டுமே இங்கே நான் சொன்னேன். ஆதலால் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் இதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை, ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்பது மட்டுமல்ல, நீங்களே உங்களுடைய உரையிலே அந்த 180 கோடி ரூபாய் தேவையில்லை, நாங்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவிலுடைய வழியில் வந்த காரணத்தினாலே தேவையில்லை என்று அறிவித்து விடுங்கள். இல்லை என்று சொன்னால், எங்களுக்கு வேறு வழி இருக்காது, மக்களைத் திரட்டி மாபெரும் போராட்டத்தை நடத்துவதைத் தவிர. அது எங்களுடைய கடப்பையாக இருக்கும் என்பதையும் உங்களுக்கு இதிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்த செய்தியாக உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால், நல்ல பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று சில நேரங்களிலே நமக்கு எண்ணம் வருகிறது. அந்த எண்ணத்தை ஈடேற்ற முடியுமா என்று சொன்னால் உங்களுக்குத் தயக்கம் ஏற்படுகிறதே, ஏன் என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. உணவுப் பண்டங்களிலே வரி விதிப்பு, பலமுனை வேண்டாம், ஒருமுனை வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இது நீண்ட காலமாக வணிகர்கள் கேட்டு வருகின்ற காரியம் என்ற காரணத்தினாலே, நானும் அவர்களுடைய கூட்டம் பலவற்றிற்குப் போய் இருக்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று, பலமுனை வரி எங்களுக்கு ரொம்பத் தொல்லை யாக இருக்கின்றது, அதிகாரிகள் எங்களை ரொம்பவும் கஷ்டப் படுத்துகிறார்கள், ஆதலாலே ஒருமுனை வரி இருக்கட்டும், நாங்கள் வரி கொடுக்க தயக்கமில்லை. இவர்களுடைய தொல்லைக்கு ஈடு கொடுக்க எங்களால் முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஒரு முறை நான் இதை மாமன்றத்திலே பேசுகிற போது சொன்னேன். வரி கொடுப்பது எளிதாக வேண்டும். ஏன் என்றால் வரி கொடுப்பதை விட, வரி கட்டுவதை விட்டு, அதிகாரிகளைச் சரி கட்டுவது எளிது என்ற நிலை வந்துவிடக் கூடாது. வரி கட்டுவதை விட, அதிகாரிகளைச் சரிகட்டுவது சரி என்று வந்துவிட்டது என்று சொன்னால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வராது. அதிகாரிகளுடைய தொல்லையிலேயிருந்து மீள வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு ஏற்ப பலமுனை வரியை ஒரு முனை வரியாக நீங்கள் ஆக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் இதை எல்லா இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் அல்லவா? உண்பகங்கள் இருக்கின்றன. அந்த உண்பகங்களிலே அப்போதைக்கப்போது அவர்கள் உணவுப் பண்டங்களைத் தயாரித்து மக்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ சென்னையிலே மட்டும் 2 லட்சம் பேர்கள் அந்த உணவு விடுதிகளிலே சென்று உணவு உண்பவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

9-40 மணி

தமிழகத்திலே பல லட்சம் மக்கள் அந்த உணவு விடுதிகளை நம்பியே உண்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். தங்களுடைய உடலை வளர்ப்பவர்கள்: உடலை வளர்ப்பதினாலே உயிரை வளர்ப்பவர்கள். திருமந்திரத்திலே சொன்னதைப் போல, உங்களுக்குத் தெரியாததல்ல. எனவே, அப்படிச் சாப்பிடுகிற நேரத்தில், அந்த ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் என்று சொல்கிற சிற்றுண்டி உரிமையாளர்கள் வாங்குகிற பொருளீழ்ந்து என்னென்ன வகையிலே வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னால், ஒரு சின்ன உதாரணத்தைச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், அரிசிக்கு விலக்கு, உளுந்துக்கு ஒருமுனை, அதற்குப் பிறகு இட்லி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், மேலே வேண்டியது தண்ணீர் அதற்கு வரி இல்லை, அதை ஆட்டி பாத்திரத்திலே வைத்து அவித்துக் கொடுத்த உடனேயே நீங்கள் வரி கேட்டால், வரி இல்லாத ஒன்று; சாம்பார் வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் காய்கறிகள் அமுகுகின்ற பொருள், சட்னி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் தேங்காய் வேண்டும், அது அமுகும் பொருள், அவற்றிற்கு வரி விலக்கு இல்லை.

ஆக, ஒன்றிலே, எங்கோ ஓரிடத்திலே கட்டி முடிக்கப்பட்ட ஒருமுனை வரி, ஏன் என்றால் உற்பத்தியாகிற இடத்திலிருந்தே ஹோல்சேலர் என்று சொல்கிற மொத்த வியாபாரி வாங்குகிற போது வரியை கட்டிவிட்டேன் என்று சொன்னால் அதன் பிறகு சில்லரை வியாபாரிகளிடம் வரி கேட்க வேண்டியது இல்லை, அது நாம் வாங்குவோருக்கு செய்த மிகப் பெரிய நன்மை. ஆக, கன்ஸ்யூமர் என்று சொல்கிறவர் எவரும் வரி கொடுக்காத நிலையிலே, அவர்களிலே இருக்கின்ற சிலர் ஏற்கெனவே வரி கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற பொருள்களை நாம் பணியாரமாக பண்டமாக, உணவு தின்பண்டமாக செய்து வெளியே கொடுக்கின்ற நிலையிலே வரி என்று சொன்னால் அவன் அதை வாரி உண்டுக் கொண்டிருப்பானா அல்லது அதிலே கால் போன போக்கிலே வாரி என்பது வரி என்று ஆகி, வரி வருகிறதே, வரி வருகிறதே என்று இருந்து கொண்டிருப்பானா? 3 ரூபாய்க்கு அவன் சாப்பிட ஆரம்பித்தால் இப்போது 8 சதவீத வரியைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். 3 ரூபாய்க்கு 24 பைசா என்று அவனுக்கு வரி போடுகிற நேரத்தில், 24 பைசா போக 76 பைசா பாக்கி வேறு கொடுக்க வேண்டும். இந்த 6 பைசா சில்லரைக்கு எங்கே போவது என்கிற சிரமம் கூட ஏற்படும். ஒரு காலத்திலே இதைப் போடுகின்ற முயற்சி இருந்தது. இதற்கு முந்தைய அரசு இதைப் போட முயன்றது. அப்படி முயன்ற நேரத்தில் எல்லா மக்களும்—நாங்கள் கூட பெரிய அறப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தோம். இத்தனையும் அறிவித்த நிலையிலே கூட, நாங்கள் இதை மாற்றுகிறோம். ஆனால் எங்களுக்கு வேறு வரி வருவாய் வேண்டுமே என்று கேட்ட நேரத்தில், அப்போது இருந்த வேறுமக்களும், என்னைப் போன்ற நண்பர்களும் அங்கே பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒன்றை.. எடுத்துச் சொன்னோம்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

உங்களுக்கு எவ்வளவு வரி வர வேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களோ அதை லக்கரி ஒட்டல்களிலே 20 ரூபாய் வாடகை என்று இன்றைக்கு சாதாரண சில்லறை ஒட்டல்களிலேயே வசூலிக்கிறார்கள், முன்பு லக்கவரி ஒட்டல்களில்தான். 20 ரூபாய் வாடகை என்று இருந்தது. இப்போது மிகச் சாதாரண ஒட்டல்களில் கூட 20 ரூபாய் வாடகை என்று விதித்து விட்ட காரணத்தால் அவர்களுக்கு வரியைப் போட்டு விடுங்கள், எங்களை விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னதால் 1978 ஆம் ஆண்டிலிருந்து வரியே இல்லாமல் இருந்தது. அதற்குப் பிறகு நாம் வரியைப் போட்டோம்.

இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்த அரசு, சட்டமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அரசு வரியைப் போட்டது. வரியைப் போட்ட நேரத்தில் அதனை அவர்கள் எதிர்த்தார்கள். கேட்டுப் பார்த்தார்கள். அப்படியும் கவனிக்காத காரணத்தால் நீதிமன்றத்திற்குப் போனார்கள். ஒரு வருட காலம் அதற்கு நீதிமன்றம் ஸ்டே கொடுத்தது. இப்போது அந்த ஸ்டே என்ன ஆயிற்று என்று சொன்னால் அந்த ஸ்டேயை வெக்கேட் செய்து விட்டார்கள். ஒரு வருடம் வரியை வாங்காமல் இருந்தவர்கள் இப்போது மொத்த வரியையும் கட்ட வேண்டி வருமோ என்று குலை நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு வரியையும் கட்ட வேண்டி வருமோ என்று நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியா? அவர்கள் குலை நடுங்கிக் கொண்டிருப்பது என்பது வேறு, கட்டத்தானே வேண்டும் என்பது வேறு. வரி கட்ட வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒரு வருடம் கட்ட முடியுமா என்று சொல்லி மறுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருக்கிற வழக்கு அவர்களுக்குச் சாதகமாக இல்லாமல் நமக்குச் சாதகமாக ஆகிவிட்டால் வரியைக் கட்ட வேண்டி மொத்தமாக அவர்கள் பண்டங்களின் விலையை ஏற்றி.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்டே வாங்கியபோது அந்தத் துறை அவர்களிடத்தில் இருந்தது. அப்போது அவர்கள் அந்தத் துறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். இதையும் உறுப்பினர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சமாநாயகர் அவர்களே, அவர்கள் வாங்கியிருந்தால் கட்டுவது என்பது தெரியாததல்ல, தெரிந்ததுதான். வாங்காமல் இருந்தால் கட்டுவது மிகக் கடினம். வாங்கியிருந்தால் கட்ட வேண்டுமென்று நான் சொல்கிறேன். வாங்காமல் இருந்தால் கூட அரசாங்கத்துக்கு எதிரான செய்திகளை நான் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அங்கிருந்து வருகின்ற வரியை வைத்து பல நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கின்ற காரணத்தினாலே, வாங்க வேண்டாமென்று

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரேயடியாக இப்போதே கொடுங்கள் என்று சொல்லி, அவர்களைச் செயலற்றவர்களாக ஆக்க வேண்டாம். அவர்கள் வேறு வழி இல்லாமல் உணவுப் பண்டங்களின் மீது இந்த விலையை ஏற்றி விட்டார்கள் என்று சொன்னால் வாங்கி உண்பவர்கள் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்று பொது மக்கள் நோக்கோடுதான் சொல்கிறேனேயொழிய வேறொன்றும் சொல்லவில்லை. அப்படி ஒரு சூழ்நிலை வந்தால் நீங்கள் அதற்கேற்ப நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஆனால் இப்படி வரி போடுவதால் நிலைமை என்ன ஆகும்? இப்போது நாம் சொல்கின்ற இந்த வரியைத் தொடர்ந்து கொண்டு போய்க்கொண்டிருந்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? ஏ.சி.டி.ஓ. என்பவர், டி.சி.டி.ஓ. என்பவர் 'பில் கொண்டு வந்து காட்டு' என்று சொல்வார். சிலர் பில்லைக் காட்டுவார்கள், பலர் பில்லைக் காட்டுவார்கள் இந்தச் சூழ்நிலைகள் ஏற்படுமல்லவா? எனவே இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வருகிறபோது மீண்டும் சொன்னது வருகிறது.

9-45 மணி

நீங்கள் எந்தத் தொல்லை கூடாதென்று எல்லையற்ற பொறுமையோடு சிந்தித்து, ஒரு முன்ன வரி போட்டிருக்கிறீர்களோ, அது மீண்டும் இல்லாமல் போய்விடுமே என்ற கவலையிலே சொல்கிறேன். உங்களுடைய எண்ணம் ஈடேற வேண்டுமென்பதற்காகக் கூட இதைச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் நானு எங்கும் இருக்கிற வாங்கி உண்பவர்களுக்காக நான் அதனை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அழகும் பொருள் என்பதற்கெல்லாம் வரி விலக்கு இருக்கும்போது வாழைப்பழத்திற்கு ஒரு தோலுண்டு, அது பாதுகாக்கும்; மாம்பழத்திற்கு ஒரு தோலுண்டு, அது பாதுகாக்கும், தேங்காய்க்கும் ஒரு ஓடு உண்டு, அது பாதுகாக்கும். ஆனால் இட்டிவி, தோசைக்கு எதுவுமே இல்லாத காரணத்தால் அதைப் பாதுகாக்க முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குயன் செய்து அந்த வரி விலக்கை நீங்கள் கொடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது நான் மட்டும் கேட்டுக் கொள்வதல்ல. அமைச்சர் பெருமக்கள் இதை நன்றாக ரசித்துக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு நான் மகிழ்கிறேன். உணவுப் பண்டங்கள் என்றாலே ரசிக்க வேண்டியதுதானே. அதிலே ஒன்றும் தப்பில்லை.

நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய அரசாங்கம் இதனைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் இந்த அவையிலேயே அதை எதிர்த்தார். அதனால் அதைச் சொல்ல வருகிறேன். மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்ட மன்ற உறுப்பினர் அதனை எதிர்த்தார். அதை எதிர்க்கின்ற நேரத்திலே என்ன அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார் என்றால், சிற்றுண்டிச் சாலைகளில் உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்கள்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

சிற்றுண்டிச் சாலைகளுக்குச் செல்கிற சாதாரண ஏழை, எளிய மக்கள், தொழிலாளர்கள்தான்; இந்த வரி விதிப்பினால் தவறுகள் நடக்க வாய்ப்புகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்று சொன்னார். இப்படித் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினரே இதே சட்டமன்றத்திலேப் பேசியிருக்கிறார். உறுப்பினருடைய பெயரைச் சொல்லக்கூடாது என்று கருதுவார்களோ என்னவோ தெரியாது. என்னென்று சொன்னால் இப்போது வரி விதிக்கின்ற பொறுப்பிலே இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவருடைய பொன்னான வாயாலே உதிர்ந்த முத்துக்கள் அவை. அதைச் சொன்னவர், மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் அவர்கள். இன்று உணவு அமைச்சராக இருக்கின்ற காரணத்தாலே சொல்கிறேன். நீங்கள் எதிர்த்த ஒன்றையே இப்போது விதிக்கலாமா என்பதற்காக இதை இங்கே சட்டிக் காட்டினேன். தயவு செய்து அதை விடுவதற்கு உரிய வழியை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அவரே ஒரு வழியையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது சென்ற அரசாங்கத்திற்கு அவர் சொன்ன ஆலோசனை. உங்களுக்கு வருவாய் வேண்டுமென்று கருதினால் உணவகங்களுக்கு, சிற்றுண்டிச் சாலைகளுக்கு நீங்கள் இவ்வளவு கட்டணம் என்று வைத்து விடுங்கள், அதன்மூலம் அந்த வருவாயைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், அதைவிட்டு விட்டு வரி விதிக்காதீர்கள் என்று அவர் சொன்ன ஆலோசனையை என் ஆலோசனையாகவும், எங்கள் ஆலோசனையாகவும் நான் உங்கள் முன்னாலே வைக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட் உரைக்கான பதிலுரையில், வருவாய் இழப்பு ஏற்படாத அளவுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் சொன்ன யோசனையை எடுத்துப் பயன்படுத்திக்கொண்டால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, விவசாயி நினைவு வருகிறது. அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கெல்லாம் கடன்களை ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கு 14,000 கோடி ரூபாய் தேவைப் படுமென்று மத்திய அரசிலே சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது ஒதுக்கியிருப்பது ஆயிரம் கோடி ரூபாய். இந்த ஆண்டு இப்படி. அடுத்த ஆண்டு எது எப்படியோ என்று எண்ணுகின்ற அளவுக்குப் போயிருக்கிறது. நீங்கள் தேசிய முண்ணனியில் ஒரு அங்கமாக இருக்கிற காரணத்தாலே விவசாயிகளுக்கு நன்மைகளைச் செய்கின்ற வகையிலே அவர்களுடைய கடன்களை எல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திரு. வி. பி. சிங் அவர்களுடைய அரசாங்கம் உள் நாட்டிலோ, வெளி நாட்டிலோ இருந்து கடன் வாங்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. அதனாலே மக்களுக்கு ஏராளமான வரியைப் போடுகிறோம் என்று

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

சொல்லியிருக்கிறது. 892 கோடி ரூபாய்க்கு ரயில்வே பட்ஜெட்டில் வரியை அதிகப்படுத்திவிட்டு, 45 கோடி ரூபாய்க்கு வரியை நீக்கி இருக்கிறார்கள்

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மாநில பட்ஜெட் பற்றிப் பேசுகிறாரா மத்திய பட்ஜெட் பற்றிப் பேசுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

9-50 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மத்திய அரசாங்கத்திலும், மாநில அரசாங்கத்திலும் அங்கம் வகிக்கின்ற ஒரு அமைப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே தொட்டுவிட்டுப் போகிறேன். கட்டி இழுத்து, எல்லாவற்றையும் நிறுத்தப் போவதில்லை. இப்படி அவர்கள் சொல்லி இருக்கும் சூழ்நிலையிலே ஷெளரியிலே இருந்து கடன் வாங்குவது நல்லதல்ல என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். திரு. தீட்சிதர் அவர்கள் சொல்வதையும் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதற்காக வரியை ஏராளமாகப் போடுவதை என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அதை மக்கள் தாங்க மாட்டார்கள். இன்னும் ஒன்று, உள் நாட்டுக் கடன், வெளி நாட்டுக் கடன் வாங்க மாட்டோம் என்று சொல்வது கூட வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் நல்லதல்ல. உலக வங்கி நிபந்தனை போட்டால் நான் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன் பஸ்ஸுக்கு இவ்வளவு கட்டணம் வைக்க வேண்டுமென்று நீ எங்களுக்கு ஆணையிடுவதை ஒத்துக்கொள்ள மாட்டேன், You cannot dictate terms to us, நீ எனக்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெறவில்லை, எங்களுடைய நாடு 88 கோடி மக்களைக் கொண்ட பெரும் நாடு, என்னை விட்டுவிட்டு ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது. நம் நாடு ஒரு பெரிய தேசமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, என் மக்களையும் அனைத்துக் கொண்டு போகிற எண்ணம் உனக்கு இருக்குமானால், நீ எனக்கு உதவி செய்கின்ற அளவுக்குக் கரம் நீட்டித் தான் ஆக வேண்டும். நீ கரம் உயர்த்தி என்னை எதிர்த்துவிட முடியாது என்று சொல்கின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிற இந்த நாடு நல்ல நிபந்தனையோடு இருக்குமானால், நமது வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுமானால், அதை வாங்குவதிலே தவறு இல்லை என்பதை நான் மட்டுமல்ல, மரியாதைக்குரிய முதல்வர் அவர்களும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்பதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எந்தெந்த வகையிலே நாம் வெளிநாடுகளிலே இருந்து உதவிகளை, கடன்களைப் பெறுகிறோம் என்பதற்கு ஒரு சிறு சான்றை நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

சமூகக் காடு வளர்க்க சலீடன் நாட்டிலிருந்து 16.13 இலட்சம், செம்மறியாடு வளர்க்க ஐரோப்பியப் பொருளாதார நிதிக் குழுவிடமிருந்து 13.67 இலட்சம், பட்டுப் புழு வளர்க்க உலக வங்கியிடமிருந்து 3 கோடியே 65 இலட்சம், ஏரிகளைச் சீரமைக்க ஐரோப்பியப் பொருளாதாரக் குழுவிடமிருந்து 7 கோடியே 3 இலட்சம், வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு உலக வங்கியிடமிருந்து 170 கோடி ரூபாய், புன்செய்ப் பயிர் வளர்க்க டேனிடாவிடமிருந்து 6 கோடியே 25 இலட்சம், குடும்ப நலத் திட்டத்திற்கு உலக வங்கியிடமிருந்து 60 கோடியே 71 இலட்சம் ரூபாய், குடிநீர் மற்றும் துப்புரவுக்காக உலக வங்கி கொடுப்பது 300 கோடி ரூபாய், தமிழ்நாடு நகர்ப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்திற்கு உலக வங்கி கொடுப்பது 632 கோடி ரூபாய் 55 இலட்சம், ஊட்டச் சத்து-சத்துணவு ஒருங்கிணைந்த திட்டத் திற்கு உலக வங்கி கொடுப்பது 350 கோடி, மக்கள் நல வளர்ச்சி, அனைத்து நாடுகள் வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு குழு கொடுப்பது 48 கோடியே 8 இலட்சம், தெலுங்கு-கங்கைத் திட்டம் இங்கே வந்து அதனை நாம் விநியோகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் (டிஸ்ட்ரிபியூஷன்) உலகவங்கியிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கின்ற கடன் தொகை ரூ. 505 கோடி—இவற்றை நான் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதற்குக் காரணம், இவற்றை எல்லாம் நாம் வேண்டாம் என்று சொல்லி விடலாம்; ஆனால் இந்த வளர்ச்சிகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுமே, ஒரேயடியாக, உடனடியாக நாம் அதனைச் செய்துவிட முடியுமா? ஆதலாலே நாம் யாரோ இந்த தேசத் தைக் கடனாளியாக ஆக்கி விட்டார்கள்; நாங்கள் உடனேயே நாட்டைக் கடனாளியாக ஆக்கமாட்டோம் என்று சொல்வது என்று சொன்னால் நம்முடைய நன்மைக்கு, நம்முடைய வளர்ச்சிக்குத் தேவைப்படுகிற எதுவாக இருந்தாலும், “சென்றிரு வீர் எட்டுத் திக்கும். கலைச் செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்து சேர்ப்பீர்” என்று சொல்வதைப் போலே எட்டுத் திக்குகளி லிருந்து வருகிற உதவியாக இருந்தாலும் நம்மை அவமானப் படுத்துகின்ற சூழ்நிலையில் இல்லாத எந்த உதவியையும் பெற்று கொள்வதிலே தப்பு இல்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

நமது நாடு பெரிது; அந்நாட்டு மக்களின் மானம் பெரிது; அதற்காக, வருகின்ற வருமானம் சிறிதாக இருந்தாலும் கூட, நல்ல முறையிலே வருகிறது என்று சொன்னால் அதனை எடுத்து கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதன் மூலமாக நான் சிக்கன நடவடிக்கையில் ஈடுபடுகிறேன்; எனவே நான் பிரதமராக இருந்த திரு. ராஜீவ் காந்தியைப் போலே தனி விமானத்திலே போக மாட்டேன்; நான் பிரயாணிகள் போகின்ற விமானத்திலே ஒரு பயணியாகத்தான் போவேன் என்று சொல்லிவிட்டுப் போவதும்; அதன் பிறகு திரும்ப வருவதற்கு ஒரு தனி விமானம் ‘ஏர்ஃபோர்ஸ்’ விமானம் டில்லியிலே இருந்து புறப்பட்டு அங்கே போவதும்.....

1990 மார்ச் 28]

*திரு. கோ. புவராகன் : தலைவர் அவர்களே, Point of order அவையில் இல்லாத பிரதமர் அவர்களுடைய போக்குவரத்துப் பற்றி எல்லாம் பேசினார் என்று சொன்னால் திரும்பவும் நாங்கள் பேசுவதற்கு நீங்கள் சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். இந்த மாநில வரவு-செலவு ஒட்டி, அதன் வரவு-செலவுக்குத் தக்க அளவிலே நல்ல பொதுவான கருத்துகளைச் சொன்னால் நலமாக இருக்கும். அதைவிட்டுப் 'பிரசங்கம்' பண்ணுவது என்று சொன்னால், எங்களுக்கும் அது மாதிரி பிரசங்கம் பண்ணத் தெரியும்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீர்த்தர் : சபாநாயகர் அவர்களே, பாரதப் பிரதமர் அவைக்கு வந்த விமானம் அவருடைய நலமைக்காகத்தான். இரண்டொரு விமானத்திலே வருகிறார். பாசஞ்சர் விமானத்திலே அவர் வருகிறார் என்பதை எத்தனை தடவை பார்த்து இருக்கிறோம். பாரதப் பிரதமர் பாசஞ்சர் விமானத்திலே வரவில்லை என்றால், அதிகாரிகள் வற்புறுத்திய செக்கியூரிட்டியை முன்னிட்டு வேறு விமானங்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். முன்னாள் பிரதமர் மாதிரி எடுத்ததற்கெல்லாம் அப்படி வரவில்லை. உலக வங்கியிலே ஐ.எம்.எஃப். கடன் என்றால், மிதமிஞ்சிய கடன் வாங்கி விட்டார் என்று சொன்னோமேயொழிய (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஐயா, வேறு செய்திக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீர்த்தர் : எங்களுடைய கட்சியின் நலனைக் கருதிச் சொல்வேன். மிதமிஞ்சிய கடன், தாங்க முடியாத கடன், 77 கோடி மக்களையும் கடன் குழியிலே புதைக்கிற கடனாக இருக்கிறதே என்று நாங்கள் வருத்தப்பட்டோம். அவ்வளவுதான், கடன் வாங்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. கடன் வாங்கலாம். ஆனால் மிதமிஞ்சிய கடன் கூடாது ; ஜனங்களைப் புதைக்கக்கூடிய கடன் கூடாது ; ஜனங்கள் நாட்டில் வாழவேண்டும். எனவே கடன் வாங்கக் கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : இங்கே உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு கடன்கள் என்று சொல்கின்ற அந்தச் செய்திகளை நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். சிக்கனம் என்பது எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையும் சொல்வேன். பெரிய இடங்களாலே முந்தையப் பிரதமர் இருந்தார் என்று சொன்னால் இப்போது அதே இடத்திலே இருந்துக்கொண்டுதான் அவர் பேசுவதையும் நான் குறிப்பிட்டாலும், அதோடு நான் இங்கே யல் செய்தி

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 மார்ச் 28]

களைச் சொல்ல வேண்டி இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அவற்றைச் சொன்னால் புரியும் என்ற காரணத்திற்காக நான் அடுத்த செய்திக்குப் போகிறேன்.

பஸ் தேசிய மயம் என்று சொல்கிற செய்தியினை இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். 10 ஆண்டுக் காலத்திற்குள்ளே அனைத்து தனியார் பஸ்களும் தேசவுடமை ஆக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். தேசவுடமை ஆக்க வேண்டும் என்பதிலே காங்கிரசு கட்சிக்கு மாறுபட்ட கருத்துக் கிடையாது. ஆனால் இந்த நாட்டில் ஒரு கலப்புப் பொருளாதாரம் இருக்கிறது. ஒரு மிக்ஸ்ட் எக்கானமி இருக்கிறது. இந்த மிக்ஸ்ட் எக்கானமி இருக்கிற போது அரசாங்கமும் சரக்கு லாரிகளை அனுப்புகிறது. அதே நேரத்திலே இன்னும் பல தனியார்களும் சரக்கு லாரிகளை அனுப்புகிறார்கள். அரசாங்கமும் பேருந்துகளை நடத்துகிறது. தனியார்களும் பேருந்துகளை நடத்துகிறார்கள். தனியார்கள் பேருந்துகளை நடத்துகிறபோது, அதனை ஒரேயடியாக தேசியமயமாக்கி விட்டால், நமக்கு யாருக்கும் எந்தவிதமான ஆட்சேபனையும் இல்லை. ஆனால், படிப்படியாகத்தான் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் முடிவெடுப்பது, பல நடைமுறை சாத்தியக் கூறுகளைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று பொருள். ஆனால், படிப்படியாக என்று சொல்கிறபோது ஏற்கனவே கட்டி முடிக்கப்பட்டபடி கட்டியாகி இருக்கிறதா? கால் ஊன்றினால் நம் கால் வழுக்கி விழாதா? கல் அங்கே சரிந்து விழாதா? என்று பார்த்ததற்குப் பிறகு, அடுத்த படியைக் கட்டுவது எவ்வளவு தேவையோ, அதேபோல், நாம் ஏற்கனவே எடுத்து இருக்கிற இந்தத் தேசியமயமான பேருந்துகள் எல்லாம் நல்ல முறையிலே நடைபெறுகின்றனவா என்று சீரமைத்ததற்குப் பிறகு, மற்றவற்றைப் பற்றி சிந்திப்பது நல்லது அல்லவா என்று ஒன்று. அதனாலேயே, தேசிய மயத்திற்கு ஒரு எதிரான சிந்தனை இருக்கிறதோ என்று எண்ணி விட வேண்டாம். ஏன் அதனைச் சொல்கிறேன் என்றால், 75 மைல்களுக்கு மேலே ஓட்டுகின்ற பேருந்துகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்கியது முதலிலே காங்கிரஸ். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் வந்து எண்ணிக்கையிலே சற்று வேறுபாடு இருந்தால் முதலமைச்சர் அவர்கள் திருத்துவதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

9-55 மணி

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 120 கிலோ மீட்டர்.

திரு. குமரி அனந்தன் : I stand corrected அதிலே, 120 கிலோ மீட்டர் (75 மைல்கள்), தமிழ்நாட்டிலே தேசியமயமாக்கப்பட்டது என்று சொன்னால், எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக எங்கெங்கு 75 மைல்களுக்கு ஒழிக்

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

கொண்டிருக்கின்றனவோ, அந்த பஸ்கள்—அங்கே ஒருவர், இங்கே ஒருவர், 10 இடங்களிலே 60 மைல்களுக்கு ஒட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று சொன்னால், 75 மைல்கள் ஓடுகிற பஸ்கள் மட்டும் போகும். 60 மைல்கள் ஓட்டுகிற பஸ்கள் அவர்களிடம் இருக்கும். 30 மைல்கள் ஓட்டுகிற பஸ்கள் அவர்களிடம் இருக்கும். 20 மைல்கள் ஓட்டுகிற பஸ்கள் அவர்களிடம் இருக்கும். அப்படி இருந்தது என்று சொன்னால், முற்றிலும் தொழிலை விட்டு ஓட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை வராது. அதனாலேயே அவர்களுக்குத் தெரியும் எல்லாம் தேசியமயம் ஆகப் போகிறது என்று தெரியும். அடுத்தாற்போல், இதற்கெல்லாம் அவர்கள் வருவார்கள் என்று தெரியும். இதுதான் படிப்படி. இப்படி படிப்படியாகப் போகின்றபோது, ஒரேயடியாக ஒருவர் தொழிலை விட்டு ஓட வேண்டிய சூழ்நிலை வராது. அதனாலேதான், நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாவட்டங்களிலே, ஏதாவது ஒரு மாவட்டத்தை எடுக்க, அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற அத்தனைப் பேர்களும் தொழில் இழக்க, அதற்குப் பதிலாக அது எந்த மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, தமிழகம் முழுவதும் நீங்கள் எடுப்பதாகத் திட்டமிட்டால், இத்தனைகிலோ மீட்டர் அல்லது இத்தனை மைல்களுக்கு மேல் ஓட்டுகிற பஸ்களை நாங்கள் எடுக்கிறோம்: அது நல்கிரியிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையுள்ள பேருந்துகள் என்றால் நல்கிரியில் இல்லை. கன்னியாகுமரியில் இல்லை. மற்ற இடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களில் எல்லாம் இதை எடுக்கின்றபோது, அப்படி இருப்பதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால், நமக்கும் நல்லது: அவர்களுக்கும் நல்லது. டெப்போக்கள் எல்லா இடங்களிலும் இப்போது பரவலாக இருக்கின்றன. அந்த டெப்போக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், நிர்வகிப்பது என்பது நமக்குக் கஷ்டமே இல்லை. ஆதலினாலே, இதிலே சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக தங்களுடைய சிந்தனைக்கு வைக்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு செய்தி. பயணிகள் புறப்பட்டுப் போகிற போது, நமது பேருந்துகளிலே ஏறுகிறார்கள். உரிமையோடு சொல்கிறேன், அரசாங்கப் பேருந்துகளை நமது பேருந்துகள் என்று. நமது பேருந்துகளிலே ஏறுகிறார்கள். நமது ரெயில்களிலே ஏறுகிறார்கள். சில நேரங்களிலே இவற்றிலே வசதி வாய்ப்புகள்—கூட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது அல்லது வேலை நிறுத்தம் ஏதாவது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், ஆய்னி பஸ்கள் என்று சொல்கின்ற அந்த பஸ்களிலே—பேருந்துகளிலே, ஏறிப் போகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுக்கிறார்கள். அவ்வளவு வசதிகளோடு இருக்கின்ற காரணத்தால்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

தினால், உபயோகிகள் அதிலே போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் அதற்கு நீங்கள் இப்போது ஏறத்தாழ ரூ. 320 ஆக இருந்ததை, ரூ. 500 ஆக ஆக்கினீர்கள். ரூ. 500 ஆக ஆக்கியதற்குப் பிறகு, இப்போது 3 மாதத்திற்கு ஒரு இருக்கைக்கு ரூ. 2,000 ஆக ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். அது தாங்குமானால், நமக்கு அந்த வருமானம் வருவதிலே ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. வருமானம் வரட்டும். அது வேறு வகையிலே நமக்குப் பயன்படும். ஆனால் ரூ. 200 என்று இருந்ததை இன்றைக்கு ரூ. 500-லிருந்து திடீரென்று ஏறத்தாழ 300 சதவீதத்திற்கு அதிகப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தாக்குப் பிடிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்குமா என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துப் பார்க்கின்றபோது, இது எப்படி இருக்கிறது என்பதற்காக ஒரு குறிப்பை நான் வைத்திருக்கிறேன். பாண்டிச்சேரியிலே, ரூ. 150 தான். கேரளாவிலே, ரூ. 275 தான். ஆந்திராவிலே, ரூ. 300 தான். கர்னாடகாவிலே, காஸ்ட்ராக்ட் கேரியர் கிடையாது. ஆல் இந்தியா பெர்மிட் என்று சொல்லி, ரூ. 2,000 வாங்குவதாக திட்டமிட்டுள்ளார்கள். அது சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் விட்டது. அதனாலே, அதையும் குறைப்பதற்கு அவர்கள் சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பதாகவும், ரூ. 350 என வைத்து அதனைக் கட்டலாம் என்று அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதாகவும், காஸ்ட்ராக்ட் காரியர் வைத்து அதனைப் போடுவதாக அவர்கள் எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலும், நான் உங்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வளவு பெரிய சுமையை, அவர்களைத் தாங்க வைக்க முடியுமா என்று. ஏனென்று சொன்னால், தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்கிற காரணத்திற்காக அவர்களை விரட்ட வேண்டும் என்று சொன்னால் அது வேறு செய்தி. தாங்க முடியாதவர்களை விரட்டுவது என்ற செய்தி. அது அவர்கள் தாக்குப் பிடிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்குமா என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும். பார்த்து, இந்த அபரிமிதமான வரியைக் குறைப்பதற்கு வழி இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்னொரு செய்தியும் இதிலே இருக்கிறது என்கிற காரணத்திற்காக நான் சொல்கிறேன். இதிலே, 'மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் ஆக்ட்': அந்த 'மோட்டார் வெஹிகிள்ஸ் ஆக்ட்' டிலே ஒரு செய்தி என்னவென்றால், "provided that it will not, in the aggregate exceed 50% of the rate specified in the Schedule on the date of publication of this Notification in the Tamil Nadu Government Gazette" என்று ஒன்று இருக்கிறது.

தொடர்ச்சி

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

10.00 மணி

என்ன சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஏற்கனவே இருந்த வரி விகிதத்திலேயிருந்து 50 சதவீதத்திற்கு மேல் ஒரேயடியாகப் போட முடியாது; மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு கூடப் போடலாம், ஒரேயடியாகப் போட முடியாது 50 சதவீதத்திற்கு மேல் என்று இருக்கின்ற சாரணத்தினால் ஒருவேளை இது வேறு சிக்கல்களையும் நமக்குக் கொண்டு வராமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், தயவு செய்து இந்த ஆம்னி பஸ்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நீங்கள் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பூவ்வளவு வரிகளை அவர்கள் தாங்கு வர்களா என்பதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே மற்ற ரூட் பஸ்களை ஒட்டிக் கொண்டு இருப்பவர்களையும் நீங்கள் கவனத்திலே எடுத்துக் கொண்டு காரியம் ஆற்ற வேண்டுமென்று உங்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு செய்தியாக இங்கே உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது, நீங்கள் எடுத்தவுடனேயே, வந்தவுடனேயே சொன்னது என்னவென்றால், நல்ல முறையிலே, எந்தக் குறைபாடும் இல்லாத ஒரு ஆட்சியினை நான் தர இருக்கிறேன் என்பது, ஆட்சி வேறு, கட்சி என்று சொல்லுகின்ற ஒரு சிந்தனையை நீங்கள் கொடுத்தீர்கள் என்ற காரணத்திற்காக நான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது என்ன நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் என்னுடைய குறிப்புகள்தான், இந்தக் குறிப்புகளிலே, இதோ இந்தப் பல்லாவரத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற, மீனம்பாக்கத்திற்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற, திரிகுலம் என்று சொல்லுகின்ற அந்த இடத்திலே இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துக்கு உட்பட்ட மலைகள். இந்த மலைகளிலே இரண்டு மலைகள் போர்ட் டிரஸ்டுக்கு என்று இருந்தன. அந்த போர்ட் டிரஸ்டிலே இருந்த மலைகளையெல்லாம் அவர்கள் தங்களுக்குச் சரி வரவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, அரசாங்கத்திடம் கொடுத்து விட்டார்கள். மீண்டும் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டார்கள். It was surrendered இந்த இரண்டையும் கொடுத்ததற்குப் பிறகு, நியதி, என்ன நிலை, எந்த நிலைப்பாடு அந்த நேரத்தில் இருந்தது என்று சொன்னால், யாரும் Temporary permit அதற்குக் கொடுக்கக் கூடாது; கல் உடைப்பதற்கு Temporary permit கொடுக்கக் கூடாது என்று இருந்தது திரிகுலம் அருகிலே. ஆனால், ஒரு சிலர் சென்றார்கள். ஆட்சித் தலைவரை அணுகினார்கள். நாங்கள் அந்த மலையிலே யிருந்து சரிந்து விழுந்து கிடக்கின்ற கற்களை வாரி எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம்—சக்கைகள் என்று சொல்லுகின்ற

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 மார்ச் 28]

அந்தக் கல்-விழுந்து கிடக்கின்ற கற்களை நாங்கள் வாரி எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம், நீங்கள் எங்களுக்கு அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உடனே, கலெக்டர் அவர்கள், 35 லோடு எடுத்துக் கொள்ளலாம்; 30 நாட்களுக்கு உள்ளே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் முப்பத்தைந்தே லோடுதான்—முப்பத்தைந்தே லாரிலோடு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; 30 நாட்களுக்குள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கான சூத்தகையை, அதற்கான வரிப் பணம், அதற்கான மற்ற நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்ட தொகைகள் அத்தையுமாகச் சேர்ந்து 1,912 ரூபாய் 15 பைசா நீங்கள் கட்டுங்கள் என்று சொன்னார்.

இது, கல்லைப் பொறுக்கி எடுப்பது தவிர, உடைத்து எடுக்கக் கூடாது. ஆனால் என்ன நடந்தது என்று சொன்னால், அதனை எடுத்தவர், என்ன செல்வாக்கு இருக்கிறது தனக்கு என்று நினைத்தாரோ அதை உடைக்க ஆரம்பித்தார். உடைக்க ஆரம்பித்த உடனேயே மக்கள் கூக்குரல் எழுப்பிக் கொண்டு கலெக்டரிடம் போனார்கள். அவர் உடைக்க ஆரம்பித்து சில நாட்களிலேயே கலெக்டர் அங்கே போய் விட்டார். கலெக்டர் என்ன சொல்லியிருக்கலாம் என்று சொன்னால், ஏற்கனவே Dranator உபயோகிக்கக் கூடாது, Electric detonator உபயோகிக்கப் படக் கூடாது. மின்சாரக் கருவிகளை வைத்து உடைக்கக் கூடாது, Compressor வைத்து துளை போடக் கூடாது. ஏனென்றால் வெளியே கிடக்கின்ற அந்தச் சக்கைகளை மட்டுமே தான் பொறுக்கி எடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை இட்டிருக்கிறார்கள். 30 நாட்களுக்குள்ளே எடுத்து விட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் உடைக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள் என்று மக்களுக்குத் தெரிந்தவுடனேயே மக்கள் அங்கே போகிறார்கள். கலெக்டர் உடனே அந்த இடத்தைப் பார்வையிடப் போகிறார். எப்படியோ அப்படிச் சுற்றி மலைக்கு மேலே ஏறுகிறார் இங்கே கீழே அதை வேட்டு வைத்துத் தகர்ப்பதற்கு முயலுகிறார்கள். கலெக்டரைக் கண்டவுடனே நிறுத்தி விட்டார்கள். இல்லையென்று சொன்னால்—அதைத் தகர்த்து இருப்பார்களேயானால், எப்பொழுதும் செய்கின்ற காரியத்தை அப்பொழுது செய்திருப்பாரானால், கல்வாரி எடுக்கப் போகின்ற இடத்தைப் பார்வையிடப் போனவருக்கே—கலெக்டருக்கே அது கல்வாரி மலையாக ஆகி இருக்கக் கூடும். சிதறுண்டு போயிருப்பார் அவர். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையிருந்த காரணத்தினாலே, அவர் நேரிலேயே பார்த்தார். பல லாரிகளைக் கைப்பற்றினார். கைப்பற்றிய உடனே என்ன செய்தார் என்று சொன்னால், ஒரு உத்தரவு போட்டார். யாரும் இனிமேல் அங்கே போகக் கூடாது என்று,

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

உடனேயே அவர்கள் மீண்டும் நீதிமன்றத்தை அணுகினார்கள். அந்த உத்தரவுக்கு ஒரு ரத்து அதிகாரத்தை stay தடை ஒன்றை வாங்கினார்கள். stay-ஐ வாங்கியவுடனேயே மக்கள் மீண்டும் போனார்கள். மீண்டும் போய் நீதிமன்றத்தை, ஹைகோர்ட்டை அணுகினார்கள். ஹைகோர்ட் அந்த stay-ஐ vacate செய்தது. தடையை ரத்து செய்தது. தடையை ரத்து செய்து அதிகாரிகள் இப்படி அவர் கல்லை உடைத்து எடுக்கக் கூடாது என்பதை நீங்கள் நிலைநாட்டியாக வேண்டும், தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் உங்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது, மாண்புமிகு முதல்வரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புவது, கல்லை உடைத்தார்கள். நீதிமன்றத் தீர்ப்பைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் தொடர்ந்து உடைத்தார்கள். இரவு பகலாக உடைத்தார்கள். உடைத்து ஏறத்தாழ எவ்வளவு தூரத்திற்கு அவர்கள் எடுத்தார்கள் என்று சொன்னால், ஸ்டே வந்ததற்குப் பிறகு கூட, ஞாயிற்றுக் கிழமைகளைத் தவிர, 123 நாட்கள்—ஒரு நாளைக்கு 500 லோடு, சாதாரண விலைக்கு மிகக் குறைந்த விலையிலே 120 ரூபாய் வைத்து, 105 நாட்களுக்கு 63 இலட்சம் ரூபாய் அளவிற்குக் கல்லை உடைத்து எடுத்திருக்கிறார்கள். 63 இலட்சம் ரூபாய். மீண்டும் மீண்டும் இவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் அத்தனை உத்தரவையும் வாங்கியதற்குப் பிறகும், நீதிமன்றத் தீர்ப்பை வாங்கியதற்குப் பிறகும், தங்களுடைய செல்வாக்கைக் காட்டி, யாரும் பக்கத்திலே வர முடியாத அளவிற்கு மிரட்டி அவர்கள் தொடர்ந்து உடைத்துக் கொண்டே இருந்தார்கள், 63 இலட்சம் ரூபாய்க்கு.

10.05 மணி

நான் இங்கே கேட்பது, இதே மலையில் இதன் அருகில் பல சம்பவங்கள் நடந்திருக்கின்றன. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சராக இருந்தபோது இப்படி ஒருவர் அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி இல்லாமல் உடைத்தது மலை மட்டுமல்ல, இன்னொருவர் குத்தகை எடுத்த மலையை உடைத்ததனால் இங்கே இருக்கிற திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் அதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியதோடு இப்போது இங்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சராக அமர்ந்து இருக்கிறார்களே, அவர்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக அமர்ந்து இருந்தார்கள். அவரும் அதைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசினார்கள். அவர் சுட்டிக்காட்டி பேசுகிற நேரத்தில் சொல்கிறார்கள்.

“The quarrying is illegal and illicit nothing prevented the president of the society. . . . அந்த சொசைட்டியினுடைய பிரசிடெண்டாக இருப்பவர்—அப்போது நான் சொல்கிறேன்—நீங்கள் தயவு

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

செய்து மன்னிக்க வேண்டும்—அ.தி.மு.க.வோடு தொடர்பு உடையவராக இருந்து கொண்டிருந்த ஒருவர் அதன் தலைவராக இருந்தார். எனவே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சராக இருந்து கொண்டிருக்கிற அன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதனைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ‘இல்லிசிட், இல்லீகல்’ இந்தத் தவறான சட்ட விரோதமான காரியத்தில் அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், “The offence committed is grave... .. என்று கலெக்டர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கலெக்டர், இவ்வளவு தவறான காரியத்திலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னதோடு, அடுத்தபடியாக சொல்கிறார், அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்து, இன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சராக இருக்கிற நமது அருமைக்குரிய கலைஞர் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்... 2,470 லாரி லோடுகள் ‘இல்லிசிட்’ முறையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதற்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது 33,000 ரூபாய். அபராதம் விதிக்கப்பட்டதற்கு பிறகும் தொடர்ந்து கல்லை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உடனே, மீண்டும் இதே சட்டமன்றத்தில் கொதித்து எழுந்தார்கள். மலையையே எடுத்துப் போகிற மலை விழுங்கி மகா தேவன்களா நீங்கள், என்ன இந்தக் காரியத்தை செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், பொறுப்பது இல்லையென்று சொல்லி பொங்கி எழுந்து நமது இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள், அன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த போது சொன்னார்கள். நான் இந்த அவையிலே பேசியதற்கு பிறகும் கூட அவர்கள் தொடர்ந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். 8,969 லோடுகள் எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். உடனே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் எழுந்து, தவறு யார் செய்திருந்தாலும் அது தவறுதான். அந்தத் தவறை நான் பொறுத்துக் கொள்வதற்கில்லை. எனவே, அந்தத் தவறு செய்தவருக்கு நாங்கள் 1,43,756 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கிற அளவிற்குத் தண்டனை வழங்குகிறோம். அவரை அந்த சொசைட்டியின் தலைவர் பதவியிலிருந்து எடுக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டு எடுத்தும் விட்டார். எனவே, தவறு செய்த ஒருவருக்கு அவ்வளவு தூரத்திற்குப் பணத்தை கட்டு ஏன்று சொன்னதோடு மட்டுமல்லாமல், அதிலிருந்தும் அவரை அப்புறப்படுத்தி இருக்கிறார். அப்புறப்படுத்துவதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தவர், அன்றைக்கு ஆதாரமாக இருந்து, ஆணியேராக இருந்து வாதாடியவர் நம் இன்றைய முதலமைச்சர், அன்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் என்று சொல்கிறபோது, நாங்கள் அவருடைய பணியைத் தொடர்ந்து செய்கிற வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்ற காரணத்தால், அவரே இப்போது அந்த இடத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் இந்த

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

அநியாயத்தை அவர் தடுத்து நிறுத்துவார் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இது சொல்லப்படுகிறதே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

இதிலே முக்கியமான வேண்டுகோள் என்னவென்றால், இப்போது இருக்கிற சூழ்நிலையில் கூட்டுறவு அமைப்புகளுக்கு மட்டும் தான் அந்த கல்லை எடுக்க, குவாரி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டும், கல்லை உடைத்து எடுப்பதற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குத் தான் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். அன்னை இந்திரா பேக்வர்ட் கம்யூனிட்டி லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொசைட்டி என்று ஒன்று, அண்ணா அரிசன புளுமெட்டல் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைட்டி என்ற ஒன்று, மீனம்பாக்கம் ஆதி திராவிடர் குவாரி லேபர் யூனியன் என்று ஒன்று-ஆக அன்னை இந்திரா பெயரில் ஒரு பின்தங்கிய வகுப்பார், அண்ணா பெயரில் அரிசன வகுப்பார். மீனம்பாக்கம் ஹரினுடைய பெயரில் ஆதிதிராவிடர் வகுப்பார்—இப்படிப்பட்ட ஏழை எளியவர்கள் — பொட்டுப் பூச்சிகளாக புன்மைத் பேரையாய்' என்று பாவேந்தர் சொல்வாரே, அப்படி இருக்கிறவர்கள், அண்ணா அவர்களுடைய கவிதையில் சொல்வதாக இருந்தால் 'கல்லுக்குள்ளே இருக்கிற தேரையைப் போல' இருப்பவர்கள் அந்தக் கல்லை வைத்தே பிழைப்பதற்குரிய முயற்சியிலே வெளியில் எட்டிப் பார்க்கிற நேரத்தில் அவர்களுடைய வாழ்வை தட்டிப் பறிக்கிற நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேன்.

என்ன தைரியமோ தெரியாது, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெயரில் இரண்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் புதியதாக திடீரென்று தொடங்கி இருக்கிறார்கள். திடீரென்று இரண்டு கூட்டுறவு அமைப்புகள் வந்திருக்கின்றன. டாக்டர் கலைஞர் தாழ்த்தப்பட்டோர் தொழில் ஒப்பந்த கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஒன்றும், தந்தை பெரியார் தாழ்த்தப்பட்டோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஒன்றும், டாக்டர் கலைஞர் பேக்வர்ட் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஒன்றும், — டாக்டர் கலைஞர் தாழ்த்தப்பட்டோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஒன்றும் டாக்டர் கலைஞர் பேக்வர்ட் கூட்டுறவுச் சங்கம் என்று ஒன்றும்—தந்தை பெரியார் சங்கம் என்று ஒன்றும் திடீரென்று இவை எல்லாம் தோன்றி இருக்கின்றன. இவற்றை யார் தோற்றுவித்தது? யாருடைய பெயரில் தோற்றுவித்தது? இந்தத் தோற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது யார்? இந்தத் தோற்றத்திற்குப் பின்னால் இருந்து, இந்த ஏற்றத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பது யார்? என்ன தைரியம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். தயவு செய்து முறைப்படி முன்னால் மனு கொடுத்த அந்த ஏழை எளியவர்களுக்கு நீங்கள் வாழ்வு அளிக்கிற வகையில் அவர்களுக்கு அந்த உதவியைச் செய்யுங்கள் என்று உங்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

கொள்கிறேன். அவர்களுக்கே கொடுக்கிற முயற்சியிலே நீங்கள், அந்த மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புவது.. ..

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அடுத்த பிரச்சினையைச் சொல்கிற காரணத்தால் இதற்கு விளக்கம் அளித்து விடுகிறேன். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்து வைத்த அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கான விவரங்களை என்னிடத்தில் தருவார்களேயானால் அது குறித்து விசாரித்து 2, 3 நாட்களில் இந்த அவையில் அறிக்கை வைப்பது மட்டுமல்லாமல் அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் கூற நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

10-10 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : இதை நான் பெரிதும் வரவேற்கிறேன். உடனுக்குடன் நீதி வழங்குவதைப் போல, இந்தக் காரியத்திலேயும் செய்ததற்கு நான் பாராட்டுகிறேன். ஏன், என்றால், அத்தனை ஆதாரங்களும் என்னிடம் இருக்கின்ற காரணத்தால், அந்த ஏழைகள் வாழ்வு பெறுவார்கள் என்ற காரணத்தால், அத்தனையையும் நான் தருகிறேன் பொறுப்பு ஏற்கிறேன்.

அடுத்த செய்தி, சத்துணவு அமைப்பாளர்கள் 2 லட்சம் பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று உங்களுடைய கணக்குச் சொல்கிறது. அந்தச் சத்துணவு அமைப்பாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களை நிரந்தர ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று ஒரு காலத்திலே சொல்லி, பிறகு பகுதி நேர நிரந்தர ஊழியர்கள் என்று ஒரு புதிய சொற்றொடரைக் கொண்டு வந்து நாம் அவர்களை நிறுத்தியிருக்கிறோம். இப்போது அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், நாங்களும் இந்தத் தொழிலிலே அரசாங்கத்திற்கு உறுதுணையாக அந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஊட்டச் சத்துக் கொடுப்பதிலேயிருந்து, உணவு கொடுப்பதிலேயிருந்து எல்லாக் கார்யங்களையும் செய்து கொண்டு இருக்கிற காரணத்தாலே, மற்ற அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற சில சலுகைகளையாவது எங்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கவேண்டும். மொத்தக் கோட்பாடு அவர்களுடைய லட்சியம். அவர்கள் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், உங்களிடம் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள், மனு கொடுத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள், மனம் இரங்கும் என்ற நம்பிக்கையில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு பக்கம்.

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

இப்போது அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள், இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏறத்தாழ 11 லட்சம் பேர்கள் 'பேழிலி பெனிபிட் பண்ட்' என்று சொல்கிற வகையில், அவர்கள் மறைந்துவிட்டால், அகால மரணம் அடைந்து விட்டால், பணியில் இருக்கின்றபோது, அவர்கள் இறந்து விட்டால், அவர்களுடைய குடும்பம் பிழைத்துப் போகட்டும் என்பதற்காக, 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள், அதற்காக 5, 5 ரூபாய் அவர்களிடம் இருந்து பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். அதைப்போலவே, எங்களிடமும் 5, 5 ரூபாய் பிடித்துக் கொள்வார்கள் என்று சொன்னால்—நாங்கள் வயதானவர்கள் கூட இல்லை, இப்போது இந்தப் பணி தொடங்கி இருக்கிறது. திடீரென்று செத்துக் கூட விடமாட்டோம், பெருமளவிலே சாவு கூட இருக்காது, நாங்கள் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறோம். ஆளுக்கு 5 ரூபாய் கொடுத்தால், 10 லட்சம் ரூபாய் வரும், அதை வைத்துக் கொண்டு எங்களிலே சில பேர்கள் மறைந்துவிட்டால், 40 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் ஒரு மனுவைக் கொடுக்கிறார்கள். உங்களுடைய மனதுக்கு அதை நான் போட்டு வைக்கிறேன்.

அடுத்த செய்தியாக நான் சொல்வது, முட்டை கொடுப்பது. இது நல்ல பணி என்பதைப் பற்றி நாம் பேசினோம். நல்ல பணி என்று சொன்னோம். ஆனால் இந்த முட்டை கொடுப்பதிலே இருக்கிற சில சிரமங்களை நீங்கள் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். உற்பத்தி செய்து முட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் ஒரு காலத்திலே பேசியது உங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் இப்போது என்ன குழ்நிலையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால்—இப்போது நான் ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், சுற்றுப் பயணம் செய்கின்ற நேரத்தில் பார்க்கின்ற காரணத்தால், உங்களுக்கு இந்தச் செய்தியை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்—முட்டை போடுகிறோம் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு. இதுவரையில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது, ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது 3 கிராம் எண்ணெய், 3 கிராம் எண்ணெயைக் கொடுப்பீர்கள் என்று சொன்னால், 1 கிராம் எண்ணெய் 2½ பைசா 3 கிராம் எண்ணெய் 7½ பைசா ஆகிறது. 7½ பைசாவிலே 3 கிராம் எண்ணெய் கொடுத்து, அதிலே காய்கறிகளை எல்லாம் வதக்கி, சாம்பாரைக் கொஞ்சம் தாளித்து—அதிலே கெடுதல் எதுவும் வந்துவிடக்கூடாது, குழந்தைகளுக்கு வயிற்றுப் போக்கு எதுவும் வந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக 3 கிராம் எண்ணெய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது.

நமது அரசாங்கம், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம், நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றவுடனே, 2 கிராமை எடுத்துவிட்டு, ஒரு கிராமிற்குக் கொண்டுவந்து விட்டீர்கள்,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 23]

ஒரு கிராமமாகக் கொண்டு வந்த காரணத்தாலே, என்னெனையை வைத்து தாளிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். தாளிக்க முடியவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, அதிலே நீங்கள் சிந்தனை செய்து பார்த்தால், 7½ பைசா ஒரு நாளைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததிலே, இப்போது 2½ பைசாவிற்குத் தான் எண்ணெய் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், ஒரு மாணவனுக்கு 5 பைசா எடுக்கப்படுகிறது. 15 நாளைக்கு 75 பைசா எடுக்கப்படுகிறது. கொடுக்கப்பட்டது எடுக்கப் பட்டது. 75 பைசா ஒரு மாணவருக்கு 15 நாளைக்கு முட்டை கொடுக்கிறோம் 70 பைசாவிலே, ஆக அந்த மாணவனிடமிருந்து எடுத்த பணத்திலிருந்து கொடுக்கின்ற முட்டையைப் போல் இது தோன்றுகிறதே தவிர, நீங்கள் கொடுக்கின்ற முட்டையைப் போல் தோன்றவில்லை என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். 75 பைசாவை எடுத்துவிட்டு, 70 பைசாவுக்கு முட்டைகொடுக்கிறீர்கள்.

70 பைசாவில் முட்டை கொடுப்பது மாத்திரமல்ல நான் ஒரு ஊரிலே போய் பார்த்த காரணத்தாலே சொல்கிறேன். 30 குழந்தைகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அந்த 30 குழந்தைகளுக்கு நீங்கள் முதலிலே ஒப்பந்தக்காரர்கள் மூலமாக முட்டை கொடுங்கள் என்று சொன்னபோது அந்த ஒப்பந்தக்காரர் குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவுக் கூடம் இருக்கின்ற இடத்திற்குச் சென்று முட்டையைக் கொடுத்துவிட்டு வந்தார்கள். இப்போது என்ன ஆயிற்று தெரியுமா? அரிசி, பருப்பு, உப்பு, புளி, மிளகாய் எல்லாம் கொண்டு போய் அந்த சிலில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகள் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் யூனியன்லே இருக்கிற பி. டி. ஒக்கர் என்ன உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள் தெரியுமா, இந்தச் சத்துணவு அமைப்பாளர்களுக்கு, நீங்கள் முட்டையை எங்கள் யூனியன் அலுவலகத்திற்கு வந்து பெற்றுக் கொண்டு போங்கள், முட்டையை யூனியன் அலுவலகத்திற்கு வந்து பெற்றுக் கொண்டு போவது என்றால், நான் போய் பார்த்த ஊரிலே, ஒன்றிக் குடிசை என்பது அந்த ஊர். அந்த ஒன்றிக் குடிசை என்ற ஊரிலேயிருந்து திருபெரும்புதாருக்குப் போக வேண்டும், திருப்பெரும்புதாருக்குப் போகவேண்டும், இராமனுஜரால் புகழ் பெற்ற அந்த ஊருக்குப் போகவேண்டும் அந்த ஊருக்குச் செல்கிற நேரத்தில், அங்கேயிருந்து சுங்குவார் சத்திரத்திற்கு 1 ரூபாய் 10 பைசா, அங்கேயிருந்து, திருப்பெரும்புதாருக்கு 2 ரூபாய் 50 பைசா, ஆக, 3 ரூபாய் 60 பைசா டிக்கெட்டுக்காக கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மூன்று ரூபாய் அறுபது பைசாவை டிக்கெட்டுக்காக கொடுப்பதாக இருந்தால், போக வர ஏழு ரூபாய் இருபது பைசா ஆகிறது. ஏழு ரூபாய் இருபது பைசா என்று சொன்னால், ஏறத்தாழ பிரயாணத்திற்கு 2 மணி நேரம், 3 மணி நேரம் ஆகிறது என்று சொன்னால், அவன் சாப்பிடப் போனான் என்றால், சாப்பாடு 5 ரூபாய்க்குச் சாப்பிடுவான் என்று சொன்னால்,

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

12 ரூபாய் ஆகிவிடுகிறது. இதற்கிடையில், நான் சொல்ல விரும்புவது, அந்த ஊரிலே 60 பைசாவிற்கு முட்டை கிடைக்குமானால், 70 பைசா முட்டை என்று சொன்னால்கூட 30 பேர்களுக்கு 21 ரூபாய்தான் ஆகும். 60 பைசாவிற்கு முட்டை கிடைக்கிறது என்றால் ரூ. 18 தான் வரும். ரூ. 12 பயணச் செலவிற்கும், அவருடைய உணவுச் செலவிற்காக செல வழிப்பதற்குக் கூட ரூ. 6 தான் வருகிறது. இது பொருளாதார ரீதியிலே சரிதானா என்று சிந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஆதலாலே இவற்றை உங்களுடைய கவனத்தில் வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-15 மணி

பல்கலைக் கழக ஹாஸ்டல்கள் என்று சொல்கின்ற உணவு விடுதிகளில் வேலை பார்க்கின்ற சமையல்காரர்களிலிருந்து, பறிமாறுகிறவர்களிலிருந்து, கத்தம் செய்கிறவர்கள் வரை ரூ. 60, ரூ. 70, ரூ. 80 தான் சம்பளம் என்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்திலே பணி புரிந்தாலும் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே மற்ற ஊழியர்கள் பெறுகின்ற ஊதியத்தைக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் முன்வர வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை இங்கே நான் வைக்கின்றேன்.

அதே போல கிராம அதிகாரிகளில் பலர் வயதானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இதே மாமன்றத்திலே கிராம அதிகாரிகளை எல்லாம் நாம் வீட்டுக்கு அனுப்ப முயன்ற நேரத்திலே நாம் என்ன முடிவுக்கு வந்தோம் என்று சொன்னால், வெளியே போகிறவர்களுக்கு நல்ல தொகை கொடுக்க வேண்டும், ஒரு நல்ல நஷ்ட ஈடு, நல்ல இழப்பீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். படித்தவர்களுக்கு மீண்டும் கிராம அதிகாரிகள் வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னோம். இப்போது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு, மற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிற நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

நான் ஒரு சிறிய உதாரணத்திற்குச் சொல்வதாக இருந்தால், கிராம நலப் பணியாளர்கள் வருகிறார்களே, அந்தக் கிராம நலப் பணியாளர்கள் சிலரையாவது இதில் எடுக்கலாமே. கிராம நலப் பணியாளர்களை எப்படி எடுக்கிறார்கள்? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய இரண்டு நேர்முக உதவியாளர்கள் உட்காருகிறார்கள், கிராம நலப் பணியாளர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பேன் என்று சொல்லி, விளம்பரம் வந்து விட்டது, நீங்கள் வாருங்கள், உங்களுக்கு மாதம் ரூ. 200 தருகிறோம். நீங்கள் மனுவைப் போடுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நேர்முகத் தேர்வு நடைபெறுகிறது. அப்படி நடைபெற்று கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலேயே மீண்டும் ஒரு பத்திரிகை

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1990 மார்ச் 28]

விளம்பரம் வருகிறது. நீங்கள் 30-3-1990 வரை மனுக்களை அனுப்பலாம் என்று. ஏன்? நமக்கு எழுகின்ற ஐயப்பாடு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கட்சியினைச் சார்ந்தவர்கள் வரவேண்டுமென்பதற்காக இந்தக் காலக்கெடு கொடுக்கப் படுகிறதா? அதனால் இப்படி நீடிக்கப்பட்டதா? ஆராயுங்கள், ஆராயுங்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஸ்டாலின் அவர்கள் சொல்கின்ற நேரத்திலே ரூ. 200 போதாது ரூ. 300 கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். மேலேயே கொடுங்கள், அப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால்கூட, வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலே பதிவு செய்து, பல ஆண்டுக்காலம் அங்கேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே, கடிதம் வருமா, கடிதம் வருமா, விடியுமா விடியுமா என்று, அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பாருங்கள் என்பதைத்தான் நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, மிக மிக முக்கியமான செய்தியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, கரும்புக்குக் கொடுப்பது போதாது. நீங்கள் அதற்கு ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் அன்றே சொன்னேன். கடித்துத் தின்கின்ற கரும்புக்கு மட்டும் தான் வரி விலக்கு வந்திருக்கிறதே தவிர, அரைத்து எடுத்து சர்க்கரையாக்குகின்ற, சீனியாக்குகின்ற கரும்புக்கு எல்லாம் வரி விலக்கு இல்லை. அதலாலே அவற்றை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ரூ. 400 ஆவது குறைந்தது கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் உங்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த செய்தி, என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி பேச வேண்டுமென்ற ஆசை. நேரமில்லை. ஆனாலும் நம்முடைய தொகுதியை இந்த அரசாங்கம் கவனித்துக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை. ஏறத்தாழ ஜனவரியிலிருந்து 360 மனுக்களைப் போட்டிருக்கிறேன். அதேபோல பச்சையாறு திட்டம், நம்பியாறு திட்டம் வந்தது என்று சொன்னால், எங்களைக் கொஞ்சம் கருணையோடு பார்ப்பார்கள். எனவே அந்தக் கருணையோடு பார்க்க வேண்டுமென்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்த செய்தியாக இங்கே நான் சொல்ல விரும்புவது, சட்டம் ஒழுங்கு மிகவும் சீர்கெட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி நான் பிறகு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னாலும், ஏன் இப்படி சீர்கெட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். என்ன அமைப்புகள், முறைகள் இங்கே இருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். 50 லட்சம் மக்களைக் கொண்ட ஒரு நகரத்திற்கு கமிஷனராக இருக்கிறவர் டி. ஜி. பி. யாக வருகிறார். 5½ கோடி மக்களிடையே சட்டம் ஒழுங்கை

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தவர் ஐ. ஜி. யாக இருந்தவர் கமிஷனராக வருகிறார். இதுவரை வராத செய்தி—என்ன காரணம்? நன்மைக்காக செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? என்ன புதிய யுத்தி என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. அதனை நான் இங்கே சொல்வதற்குக் காரணம், அந்த அதிகாரிகள் மீது எனக்கு தனிப்பட்ட முறையிலே எதுவும் இல்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட முறைகள் சரிதானா என்பதை நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் ஐ.ஜி. யாக இருந்தவர் கமிஷனராக வந்திருக்கிறார். கமிஷனராக இருந்தவர்டி. ஜி. பி. யாக போயிருக்கிறார்.

அடுத்து சிலை உடைப்பு நடக்கிறது. நேரு சிலையை உடைக்கிறார்கள். தஞ்சாவூர் சுதந்திர தின ஸ்தூபியை உடைக்கிறார்கள். பசும்பொன் தேவர் திருச்சிலையை உடைக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் துணிச்சல் எப்படி வந்தது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தயவு செய்து இந்த துணிச்சல் காரர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்த நாட்டுக்காரர்களாக இருந்தாலும், யாருடைய தூண்டுதலாக இருந்தாலும், நீங்கள் அதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று நான் உங்களை மிகவும் (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சிலைகள் உடைப்பதைப் பற்றி பதட்டமாகப் பேசுகிறார். அவருடைய உணர்வை நான் மதிக்கிறேன். நேரு சிலை உடைப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். காந்தி சிலை உடைப்பைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற முதல்வர்கலைஞர் அவர்களுடைய சிலையை அண்ணா சாலையிலே பட்டப் பகலிலேயே உடைத்தார்களே, அதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தால், அவருடைய அரசியல் நாகரிகத்திற்கு நான் தலை வணங்கியிருப்பேன்.

10-20 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : பரவாயில்லை, நீங்கள் தலை வணங்குகிற அளவுக்கு நான் இனிமேலாவது நாகரிகத்தை கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். இருக்கட்டும். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அந்த இடத்திலே மீண்டும் சிலை வரக்கூடாது என்பதிலே கலைஞர் அவர்கள் மிகுந்த உறுதியோடு இருக்கிறார்கள். அது ஒன்று.

அடுத்து உடைத்தது யாராக இருந்தாலும் யாருடைய சிலை யாக இருந்தாலும் அது கண்டிக்கத் தக்கது என்பதுதான். அதிலே எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை. யார் உடைத்தாலும் அது கண்டிக்கத்தக்கதே. ஆனால் நான் இப்போது அண்மையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற செய்திகளைத்தான் சொல்லி வருகிறேன். அண்மையிலே நடைபெற்ற செய்திகளை அதுவும்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

நமது ஆட்சி இருந்துகொண்டிருக்கிற நேரத்திலே இப்போது இவை எல்லாம் நடக்கின்றனவே என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேனே தவிர பழைய செய்திகளை எல்லாம் நான் சொல்லவில்லை.

பழைய செய்திகள் என்று சொன்னால் கலைஞருடைய சிலை உடைக்கப்பட்டது, காமராஜர் அவர்கள் திறந்து வைத்த வெண்கல சிலை, காந்தியினுடைய சிலை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்டு கொண்டிருந்த நேரத்திலே தகர்க்கப்பட்டது, இவற்றையெல்லாம் எடுத்து தொகுத்து சொல்வதற்காக நான் வரவில்லை என்பதற்காக அதை மட்டும் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

உங்களுக்கு ஒன்று சொல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அரசியல் நாகரிகம் என்று இங்கே பேசப்பட்டது. நான் உங்கள் பார்வைக்கு ஒன்றை வைக்கிறேன். ஒரு கட்சியினுடைய தலைவர் ஒரு போராட்டத்தை அறிவிக்கிறார். கட்சியினுடைய தலைவர் போராட்டத்தை அறிவிக்கிறபோது அரசு சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறது. அந்த நடவடிக்கை எப்படி என்று சொன்னால் போராட்டத்திற்குத் தலைவர்கள் அந்த இடத்திற்குப் போய்விட்ட பிறகு, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியினுடைய தலைவர் திரு. வாழப்பாடி ராமமூர்த்தி அவர்களைக் கைது செய்து வேலூருக்குக் கொண்டு போய்ச் சிறையிலே அடைக்கின்ற அளவுக்கு அந்தச் செயல் ஒரு பழி வாங்குகிற செயல் என்பது என்னுடைய கருத்து. நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற பிரச்சினை என்ற காரணத்திற்காக இதற்கு மேலே போக நான் விரும்பவில்லை. ஏனென்று சொன்னால் இன்று இந்தப் போராட்டத்தின் தொடர்பாக எத்தனையோ பேர்கள் சிறையிலே இருக்கிறார்கள்.

சென்னை சிறையிலே என்ன நடந்தது 11ஆம் தேதி நீதிமன்றத்திற்கு என்று வெளியே போன தலைவர்கள் எல்லாம் மீண்டும் உள்ளே வர முடியாத அளவிற்குத் தடவு சாத்தப்பட்டது. கைது செய்யப்பட்ட திரு. கருப்பா முப்பனா அவர்கள், திரு. எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள், திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், ஆகியவர்களைப் பற்றி, இவர்கள் எல்லாம் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நமது சட்டமன்ற குறிப்பேடுகளிலே கூட இடம் பெறவில்லை. இது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். உள்ளே இருக்கிற தோழர்கள் என்னென்ன வகையிலே துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு குறிப்பு, ஒரு நாளில் கைது செய்யப்பட்டு, அந்தச் செய்தி பேரவைத் தலைவருக்கு எட்டி, அறிவிப்பதற்கு முன்னால் அவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டால் அந்த செய்தி இடம் பெறாது.

1990 மார்ச் 28]

திரு. குமரி அனந்தன்: விதிமுறைகள் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே இருக்கட்டும். அதிலே ஒன்றும் நான் தலையிட விரும்பவில்லை (குறுக்கீடுகள்). விதிப்படி எது இருக்கிறதோ அது வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓப்போது விதிப்படி 5 மணித்துளிகள் (சிரிப்பு.)

திரு. குமரி அனந்தன் : என்ன செய்வது, எல்லாம் விதிப்படி நடக்கிறது. (சிரிப்பு) சிறைச்சாலையிலே நெஞ்சு சுடுகிற செய்தி, அங்கு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு. அன்பரசு அவர்கள் தாக்கப்பட்டது. அதைப் பாராளுமன்றத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்கள் நேற்று எழுந்து சொன்னார்கள். அது உரிமைக் குழுவிற்கு போயிருக்கிற காரணத்தினாலே பேச வேண்டாம் என்று சொன்னார், சரி. அதைப்போலவே இன்னொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திருமதி மரகதம் சந்திரசேகர் அவர்கள். அவர்களை எத்தனையோ முறையிலே குண்டு கட்டாக தூக்கி நாங்கள் வெளியே போட்டுவிடுவோம் என்று சொன்ன நேரத்திலே அவர்கள் சொன்னார்களாம், நான் நஞ்சு அருந்தி விடுவேன், என்னைத் தொடரலாம் என்று சொன்ன காரணத்தினாலே மட்டும் அவர்கள் கடைசியவரையில் இருந்தார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரும் வெளியே போனதற்குப் பின்னாலே அவர்கள் கடைசியிலே போனார்கள்.

என்ன நடந்திருக்கிறது? 14 ஆம் தேதி ஒருவர் வருகிறார். தன்னுடைய பெயரை பாட்சா என்று அறிவித்துக் கொள்கிறார். முதல்வர் அவர்கள் அனுப்பினார் என்றும் சொல்லுகிறார். அவர் வெளியே போனால் உங்களுக்கு விடுதலை என்றும் சொல்லி ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். அந்தப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் நான் நம்பமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். அன்று இரவு விளக்கு அணைக்கப்படுகிறது. மறுநாள் என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதே நேரத்திற்கு எல்லோரும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியின் முன் சுற்றி அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், விளக்கு அணைக்கப்படுகிறது. கான்விக்ட் வார்டர்கள் என்று சொல்வார்களே, தண்டனை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற கைதிகள் அவர்கள் வந்து தாறுமாறாக அடிக்கிறார்கள். ஓட ஓட விரட்டி அடிக் கிறார்கள். அங்கிருக்கிற சத்தியாக்கிரகிகளுடைய பொருள்களை எல்லாம் பறிக்கிறார்கள். பறித்து அடித்ததற்குப் பிறகு 86 பேர்கள் காயம் அடைகிறார்கள். அவர்களை ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போனால் பதிவு செய்ய மறுக்கிறார்கள்.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

அங்கு ஒரே ஒரு டாக்டர் இருக்கிறார். அவர்களை ஜி. எச்-சுக்கு அனுப்புங்கள் என்று சொன்னால், ஜி. எச்-சுக்கு அனுப்ப மறுக்கிறார்கள். அத்தனை கொடுமைகள் நடந்திருக்கின்றன.

திரு. ஆறுமுகம் என்று சொல்லுகிற ஒரு கைதியை மரத்தின் மேலே ஏற்றி வைத்து அவர் மரத்தின் மேலே ஏறி இருந்துக் கொண்டு, காங்கிரஸ் சத்தியாக்கிரகிகளைப் போல அவர் நடத்து அங்கிருந்த ஒரு எம்.பி.யை வெளியே அனுப்பினால் தான் நான் கீழே இறங்குவேன் என்று சொல்ல அவர் அங்கே கைதியாக இருந்தவர் என்று தெரிந்த காரணத்தினாலே மற்றவர்கள் எல்லாம் அதைக் கண்டுகொள்ளாமல் இருக்க, அதிகாரிகளே அவரை இறக்கி மீண்டும் சிறைக்குள்ளே கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள்.

வேலூரிலே தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பார்த்துவிட்டுப் போன திறிது நேரத்திலேயே அங்கு அடிபட்டு 50 பேருக்கு மேலே காயம். அங்கு புகார்கள் கொடுத்த பிறகும் கூட அந்த அதிகாரிகள் மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. மதுரையைப் பொறுத்தவரையில் அங்கு நமது சட்டமன்ற உறுப்பினர் சொக்கருக்குத் காயம். திரு. குருசாமி என்று சொல்லுகிற சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு கையிலே காயம், முறிவு. அது மட்டும் அல்ல எத்தனையோ சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

அன்று கூட திரு. இளையபெருமானைப் பற்றிச் சொன்னேன். திரு. இளைய பெருமானைப் பொறுத்தவரையில் நினைவிலே வைக்க வேண்டியது என்னவென்றால் கூட்ஸ் வண்டி அந்த தேவக்கோட்டை தண்டவாள ரஸ்தா வழியாக வந்ததை நிறுத்திவிட்டார்கள். நிறுத்தியவர்கள் தண்டவாளத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதிலே

10-25 மணி

அக்கறை கட்டாமல் அந்த ரயிலையே ஓட்டியிருக்கிறார்கள். நின்ற ரயில் ஓடி இருக்கிறது. அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக நின்ற ரயிலையே ஓட்டி காயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் வீளைவு எவ்வளவு கொடுமை? அவர்களைத் தூக்கி வெளியே போட்டார்கள் என்று சொன்னதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். அவராகப் போனார் என்று சொல்கிற விளக்கத்தைச் சொன்னார்கள். மீண்டும் நான் மரியாதைக்குரிய திரு. கருப்பையா அண்ணன் அவர்களைக் கேட்டேன். இல்லையென்று சொன்னார். கடிதமே கொடுத்திருக்கிறார். முதல்வரிடம் அதைக் கொடுத்து இருக்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28] [திரு. குமரி அனந்தன்]

அதே மாதிரி, மதுரை, வேலூர், திருச்சி, சென்னை— இப்படிப்பட்ட சிறை அதிகாரிகள் மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவற்றிற்கெல்லாம் நீதி விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று உங்களை நான் அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைய சூழ்நிலையிலே இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடைபெறுவதற்கு நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்கிற காரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்று; ஒரு விபத்து; அரசியல் கட்சிகள் அந்த விபத்துக்குக் காரணம் சொல்கிறார்கள். உடனே சொன்னவர்கள் மீது நடவடிக்கை. செல்வி ஜெயலலிதாவினுடைய விபத்தைத்தான் சொல்கிறேன். சொன்னவர்கள் மீது நடவடிக்கை. வெளியிட்டப் பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை. அதற்கு முன் ஜாமீன், தினமலர், நமது எம்.ஜி.ஆர்., பாரத தேவி போன்ற பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை. தேவை தானா? இதே இடத்திலே நான் ஆபாச எழுத்துக்கள் என்று சொல்கிற ஒன்றைத் தடுக்கவேண்டும் என்று முயன்றபோது, அத்தனை பேர்களும் ஒன்றாகத்தானே குரல் கொடுத்தோம். மரியாதைக்குரிய திரு. ராஜீவ் காந்தி பிரஸ் பில் கொண்டு வருகிற நேரத்தில். இந்தியாவிலேயே அந்தக் குரலைக் கொடுத்தோம் அல்லவா? அந்தக் குரல் கொடுத்ததிலே உங்களுடைய பங்கும் இருந்தது அல்லவா? இன்று இதனை இப்படிச் காட்டலாமா? அச்சடித்தவன் உட்படவா தண்டனைக்குள்ளாக வேண்டும். நான் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறேன். 1967ஆம் ஆண்டு, மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சுடப் பட்டாரே, சுட்டோடு எத்தனைச் சுவரொட்டிகள் சுவர்களிலே ஒட்டினார்கள். எந்த அச்சக்கத்தார் கைது செய்யப்பட்டனர்? அந்தப் படத்தை வெளியிட்ட எத்தனைப் பத்திரிகைகள் தண்டிக்கப்பட்டன?

திரு. வே. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சுடப்பட்டபோது, காமராஜ் அவர்கள் தூண்டி விட்டு, எம்.ஜி.ஆர். சுடப்பட்டார் என்று போஸ்டர் ஒட்டப் படவில்லை. முதலமைச்சர் காமராஜர் அவர்களைச் சுட்டிக் காட்டி, முதலமைச்சரான அவர் தூண்டிவிட்டு, எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சுடப்பட்டார் என்று எந்த வாஸ்போஸ்டரும், எந்த மாவட்டத்திலும் ஒட்டப்படவில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : மன்னிக்கவும், அப்போது, காமராஜர் முதலமைச்சராக இல்லை என்பது ஒன்று; இரண்டாவது, காங்கிரஸ் அரசின் பேரிலே குற்றம் சாட்டி, பல்வேறு கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன. அப்படிச் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப் பட்டன. அச்சகத்தின் பேரிலோ, அதை எழுதிக் கொடுத்தவர்,

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

பேரிலோ எந்தவிதமான தண்டனையோ, வழக்கோ போடப்படவில்லை. இது ஒருபுறம் இருக்க, இப்படியெல்லாம் பத்திரிகைகளை நாம் நெருக்கடிக்குத் தள்ளுவது நியாயம் தானா என்று சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்.

அதைப் போலவே, நமது மானத்தைக் காப்பாற்றிய நமது அமைதிப் படை வெளியே வந்திருக்கிறது. கடைசி மனிதனாக கல்கத் வெளியேறி வந்திருக்கிறார். எல்லா தொண்டர்களுக்கும் ஏற்றிவிட்டு, எல்லாப் போர் வீரர்களையும் ஏற்றிவிட்டு, நாங்கள் எங்கள் பணி முடித்து விட்டோம்; எங்கள் தேசம் காத்திருக்கிறது; நாங்கள் செல்கிறோம்''. ஒரு படை வீரன் இதைவிட எதிர்பார்ப்பது வேறு எதுவும் இல்லை. என்று அருமையான வாசகத்தோடு புறப்பட்டு வருகிறான். ஒரு காலத்திலே திட்டிக்கொண்டிருந்தவன்கூட, இன்று இதனைப் பாராட்டுகிறான். விமானத்தில் போகின்ற அத்தனை அருகதைகள் இருந்தபோதிலும்கூட, அவன் "போகிற இடத்திலே கடைசி மனிதனாக நான் வருவேன்; நீ முன்னால் போ; நான் பின்னால் வருகிறேன் என்று கல்கத் சொல்கிறார். இறங்குபவர்களை வரவேற்பதற்கு அங்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் போகவில்லை என்பது மிகப்பெரிய வருத்தம். தமிழர்களுடைய பண்பாட்டிற்கே ஒரு வருத்தமான செயல் நடந்து விட்டது என்கிற அச்சம் எனக்கு இருக்கிற காரணத்தினாலே, நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்று பத்திரிகைச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. மாண்புமிகு பிரதமரே இங்கு வருவதாக இருந்ததாகவும், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் தடுத்து விட்டார் என்றும் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. இன்று பிரதமர் அவர்கள் அவர்களுக்கு விருந்து அளிக்கின்றார். பெருமையோடு விருந்து அளிக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நமது நாட்டினுடைய நலனுக்காக, நமது நாட்டினுடைய அரசியல் தலைவர்கள், இந்த நாடு நல்லமுறையில் இருக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையோடு செய்கின்ற நடவடிக்கைகளை எல்லாம் ஏற்று செயல்பட்டு, ரத்தம் சிந்தி, உயிர்த்தியாகம் செய்கின்றவர்களுக்கு மரியாதை செய்வது என்பது, நமது பண்பாடாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக இதனைச் சொல்கிறேன். இன்று நான் பேசியதிலே, எதை எதை உறுப்பினர்கள் மனதிலே கொண்டிருந்தாலும், ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிக் கட்டத்துக்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அந்தந்தக் கருத்துக்களிலே, உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லி.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நானோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ, இந்த அரசோ இந்திய இராணுவத்தை மதிக்கத் தவறாது.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இந்திய இராணுவத்திற்கு மரியாதை செலுத்தத் தவறாது. இந்திய இராணுவத்திற்கு, ஒரு இழுக்கு வர, பொறுத்துக் கொண்டிராது. ஆனால், இந்திய இராணுவம் எந்தச் செயலுக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டது என்பதை எண்ணும்போது, என்னுடைய ஜாதியைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் ஐயாயிரம் பேர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள் என்ற நிலையை எண்ணிய அந்தக் காரணத்தால்தான், நான் அங்கு செல்வது இயலாத ஒன்றாக ஆகிவிட்டது.

திரு. குமரி அனந்தன் : “விதியே விதியே தமிழ்ச் சாதியை என்செய் நினைத்தாய்”? என்று பாரதி பாடிய அந்தத் தமிழ்ச் சாதிதான் நானும். இந்தப் பாரதி இராணுவ வீரர்களிலே தமிழனும் இருந்தான். இன்று இங்கு இருக்கின்ற தமிழனுக்கு ஒரு ஆட்சி உரிமை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும், மொழிப் பெருமை தேடிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் சென்று இராணுவம், அங்கே தன்னையும் தியாகம் செய்த அந்தக் காரியத்தைச் செய்திருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாலத் தீவிலே இருக்கின்ற ‘கையுழுக்கு’ உதவப் போன நமது படைகளைக் கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக பாராளுமன்ற உறுப்பினர், கூலிப்படை என்று பேசியது எல்லாம் நம்முடைய நெஞ்சிலே (குறுக்கீடு) கட்சி என்று காரணத்திற்காக சொன்னேன். தயவுசெய்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பார்வைக்காகக் கொண்டு வந்ததேனே தவிர ஒன்றும் இல்லை. தமிழன் என்ற உணர்வு தேசியம் என்ற உணர்வு எல்லோருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதும், நமது முதலமைச்சருக்கு அது இருக்கிறது என்கிற உறுதியை இங்கே கொடுத்த காரணத்தினாலேயே ஆனாலும் அவர்கள் போகாதது எனக்கு மிக வருத்தத்தைத் தருகிறது. இதற்கு ஒரு மணி நேரம் விவாதம் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற வேண்டுகோளையும் இங்கே சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

10-30 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில் பங்கு பெறுகின்ற வாய்ப்பை எனக்கு அளித்ததற்கு நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று காலையிலே நீங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டிய அந்தத் திருக்குறளோடு அந்த அடிப்படையிலே சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில், மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையுள்ள இந்தப் புத்தகத்தில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய கையெழுத்தோடு அருமையான

[திரு. எஸ்.ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

ஒரு கருத்தை அச்சிட்டு வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் அன்றைக்குப் படிக்கப்பட்டனவா என்று எனக்குத் தெரியாது. என்றாலும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டுவது அவசியம் என்ற காரணத்தாலே சொல்கிறேன்.

‘தொல்லைகள் தீர வேண்டின் சுதந்திரம் வேண்டும். அது இன்றைக்கு இல்லை. ‘மக்கள் எல்லோரும் ஒன்றே என்னும் எண்ணமிங் கோங்க வேண்டும்’. அதுவும் நடக்கவில்லை. பல்லரும் தொழில்கள் செய்தும் பசியினால் வாடும் மக்கள் அல்லாது தெய்வம் இல்லை என்பதை அறிய வேண்டும். இன்றைக்கு தெய்வத்திற்கே சோதனை ஏற்பட்டு விட்டது. ‘கல்வியில் பெருக்கம் வேண்டும், கலைகளில் புதுமை வேண்டும், சொல்லிலே உண்மை வேண்டும். சோர்விலா உள்ளம் வேண்டும்’. இத்தனையும் நடைமுறையிலே இல்லை. ‘கல்வினுள் தேரைபோல உலகினை எட்டிக் காணும் புல்லிய நிலையை ஞானத் தீயினாற் புகைத்தல் வேண்டும்’. என்று அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதை இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டி இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாசிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

நிதித்துறைச் செயலாளர் திரு. நாராயணன் அவர்களுடைய திறமையின் காரணமாக பல்வேறு கருத்துக்களை எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படி எல்லாம் சொல்லி, சிலவற்றை இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டவேண்டும் என்பதனாலே சொல்கிறேன். வருவாய்க் கணக்கில் பற்றாக்குறை என்பது 1989-90 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 325 கோடி என்று மதிப்பிடப்பட்டு, அதற்குப் பின்னாலே அது கடைசியிலே வருவாய்க் கணக்கிலே பற்றாக்குறை என்று ரூ. 518 கோடி அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது. இப்படி ஒரு பற்றாக்குறையே அதிகமான அளவுக்கு ஒரு நிலைமை உருவாவது என்பது நிதிநிலை அறிக்கையிலே வருகிற கணக்கு வகையிலே சரியான ஒன்றா என்று நிதித்துறை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இப்படிப் பற்றாக்குறை அதிகமாவது என்பதால் நிதித்துறையிலே ஏதோ, எங்கோ ஒரு இடத்திலே தவறு நடக்கிறது என்பதை நீங்கள் மறந்து விடவேண்டாம். மூலதனச் செலவுகளாக இருந்தாலும் சரி சாதாரணச் செலவுகளாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எந்தச் செலவுகளாக இருந்தாலும், அந்தச் செலவுகள் குறிப்பிட்டபடி அந்த ஆண்டில் முடிக்கப்பட்டும் வருவாய்க் கணக்கில் வருகிற தொகையும் அந்த ஆண்டில் சரியான அளவுக்கு இறுதியாகச் செய்யப்பட்டு அந்தக் கணக்கை எடுத்திருப்பார்களேயானால் இந்த நிலை ஏற்பட்டு இருக்கக் கூடாது. ஆனால் மூலதனச் செலவுகள் மற்றும் இதர கணக்குகளின் விளைவுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு நடப்பாண்டின்

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

இறுதியில் பற்றாக்குறை ரூ. 160 கோடிக்கு மேல் என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி கணக்கிலே காட்டப்படுகிற இந்த நிலை இருக்கிறதே, அது நிச்சயமாக ஒரு நிதி நிலை அறிக்கைக்கு ஏற்படையது அல்ல என்பதை மட்டும் நான் இங்கே குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால், சில 5, 10 ரூபாய்கள் அல்லது 50, 100, ரூபாய்கள் என்று கூட வரலாம். ரூ. 325 கோடிக்கு 518 கோடி என்பது 80 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாக ஆகிற ஒன்று என்பதை நிதித் துறையிலே கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நிதிநிலை அறிக்கையிலே இன்னொன்றைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். மத்திய திட்ட உதவிகள் நிதிக்குழு பகிர்ந்து கொடுப்பதில் சில மாநிலங்கள் பயன் பெறுகின்றன. காட்கில் வழிமுறை நமக்கு ஏற்றதல்ல என்று இங்கே சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். முன்னாலேயே பல்வேறு நேரங்களிலும், பல்வேறு நிதிநிலை அறிக்கைகளிலேயும் இது சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், மத்திய அரசு தருகிற சிறப்பு நிதி உதவியிலேயும் சரி, மற்றவற்றிலேயும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தவறான கருத்து வரக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். பற்றாக்குறையைப் பற்றிச் சொன்னார், எதிர்க்கட்சித் தலைவர். 1990-91 இல் மட்டும் 349.36 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று அறுதியிட்டுக் கூறப்பட்டுவிட்டு, நடப்பாண்டில் இறுதியில் இருக்கும் 160.74 கோடி பற்றாக்குறையும் சேர்ந்துதான் 510 கோடி ஆகிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் கவனத்திலே கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் அதைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டுதான் சொல்கிறேன். ஏனென்றால் பற்றாக்குறை என்று வருகிற நேரத்திலே குறிப்பிட்டிருக்கிற அளவினை விட அதிகமான பற்றாக்குறைகள் வரக்கூடாது. பற்றாக்குறை என்பது குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளிலே தான் இருக்க வேண்டுமே தவிர, திட்டங்களிலே ஏற்படுகிற சிலபல குறைபாடுகளின் காரணமாகத்தான் இது ஏற்படுகிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவேன்.

10-35 மணி

ஏன் என்றால் பொதுவாக அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிற பல்வேறு காரியங்கள் பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

படாமல் போதுமான தொகை ஒதுக்கப்படாமல் அந்தத் தொகைகளைக் குறைத்துக் கொடுத்து இப்படிப்பட்ட சில விளைவுகள் வருகிற காரணத்தால் நிதித் துறையில் இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன.

அதேபோல் “காட்கில் முறை” நமக்கு ஏற்றது அல்ல என்று நீண்ட நாட்களாக சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். மத்திய அரசின் நிதிக் குழு தருகிற தொகையை வைத்துக் கொண்டு ஏதோ செய்ய வேண்டிய அளவுக்கு வந்து இருக்கிறது. மத்திய அரசில் திரு. ராஜிவ் இருந்தாலும், சரி, திரு. வி.பி. சிங் இருந்தாலும் சரி அவர்களிடத்தில் நாம் போய் மானியம் கேட்கிற நிலையில், உதவி கேட்கிற நிலையில்தான் இருக்கிறோம். முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட இங்கே பிரதமர் அவர்கள் வந்து இருக்கிற நேரத்தில் நிதி உதவி அதிகமாக வேண்டும் என்று கேட்கப்பட்டும் கூட, அவர் அங்கேயே மறுத்து விட்டு போனது என்பது நாம் வருந்த வேண்டிய ஒன்று.

அதேபோல் 1991 ஆம் ஆண்டில் வினியோகிக்கப்படும் பணிகள் 501 கோடி ரூபாயில் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்றும் தெலுங்கு கங்கை திட்டமாக அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர அதற்கான எந்த வகையான பண ஒதுக்கீடுகளையும் எங்கேயும் குறிப்பிட்டுக் கூறவில்லை. ஆனாலும் இந்த திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் பட வேண்டுமானால், அது 1993 ஆம் ஆண்டில் இங்கே வருகிற அந்தத் தண்ணீரை உடனடியாகப் பயன்படுத்துகிற நிலை ஏற்பட வேண்டுமானால், அந்தத் திட்டச் செலவுகள் இன்றைக்கு ஆரம்பத்தில் தான் இருந்து, அந்தத் தண்ணீர் வருகிற நேரத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் போகிற அந்த நிலை வரும் என்பதை மட்டும் நீங்கள் கவனத்தில் கொண்டு வந்து அந்தப் பணத்தை செலவு செய்கின்ற முறையிலே வேலைகளை உடனடியாக ஏற்படுத்துவதற்கு நீங்கள் உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல் 10-வது படித்தவர்களுக்கு 25 ஆயிரம் பேர்களுக்கும், பிளஸ் 2 படித்தவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் பேர்களுக்கும் வேலை தரப்போவதாக அறிவிப்பு இங்கே செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த அறிவிப்பைப் பொறுத்தவரையில் இப்போது எந்த அடிப்படையில் அதை தரப்போகிறீர்கள் என்பது திட்டவட்டமாக தெரிவிக்கப்படவில்லை.

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருக்கிற வேலை வாய்ப்பு அலுவலகங்களில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட்டு விட்டு 10-வது படித்தவர்கள் மட்டும் விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்து இருப்பதால் இன்றைக்கு என்ன ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னால் கிராமத் திற்குக் கிராமம் யார் காட்டு வைத்து இருக்கிறார்கள், யார் 10-வது படித்து இருக்கிறார்கள் என்று தேடி அதிலே தவறுகள் நடப்பதற்கு இன்றைக்கு நிலை உருவாகி 10-வது இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, 9-வது படித்து இருந்தாலும் போதும் என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு கட்சியில் இருக்கிறவர்களை இந்த வேலையில் சேர்க்க வேண்டுமென்ற அளவுக்குச் சில முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைப் பணியோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், இந்த வேலையில் சேர்க்க போகிறவர்களுக்கு நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிற திட்டவட்டமான அவர்களுடைய தகுதிகள் என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் நீங்கள் நேரடியாகத் தேர்ந்து எடுப்பது என்று சொன்னால் அதிலே கட்சிகாரர்கள்தான் வருவார்கள் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். ஏன் என்றால் இது பரம்பரையாக வந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் 1967 ஆம் ஆண்டில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இந்த மன்றத்தில் வந்த நேரத்தில் அன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் எழுப்பிய மிகப் பெரிய குரல் என்ன என்றால் கிராம சேவிகா, கிராம ஊழியர்களாக அன்றைக்கு நியமிக்கப்பட்ட பல பேர்களை வேலையை விட்டு எடுத்து விடுவார்கள் என்ற குறை எழுப்பப்பட்டு அதற்கு அண்ணா அவர்கள் உத்திரவாதம் கொடுத்தார்கள், அப்படி நடக்காது நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன் என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு தரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் 10-வது படித்தவர்களுக்கு, 12-வது படித்தவர்களுக்கு என்று இப்படி நீங்கள் வேலை வாய்ப்பு உருவாக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவீர்களானால் நான் பணியோடு சொல்கிறேன். இது பல்வேறு குழப்பங்களை உண்டாக்கிக் கொண்டு இருக்கிற நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு 9-வது படித்தவர்களுக்கு வேலை தரலாம், ஆனால் இவ்வளவு தந்தால் தரலாம் என்ற நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது அது வரக்கூடாது என்பதால் சொல்கிறேன். திட்டவட்டமாக இதில் தேர்ந்து எடுக்கிறவர்கள் யார், எப்படிப்பட்ட தகுதியுள்ளவர்களை எடுக்கப் போகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கோ. கி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக இதை அறிவித்ததற்குப் பிறகு எந்த மாற்றமும் இல்லை. 10-வது வரை என்பதில் ஒரு திருத்தம், 9-வது தேர்ச்சிப் பெற்று இருந்து 10-வதுக்குத் தகுதி பெற்று இருந்தால் போதும் என்று அறிவிக்கப்

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1990 மார்ச் 28]

பட்டு இருக்கிறது. அதோடு கூட கிராமத்திற்கு ஒரு ஆண், பெண் தேவை என்ற நிலை இருக்கிறபோது அதைப் பதிவு பெற்ற அலுவலகத்திலிருந்து அப்படி பெற முடியாது என்பதற்காகத் தான் கிராம வாரியாக எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்திலிருந்து பெற முடியாது என்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது என்று சொல்லுவது ஒரு பெரிய ஆச்சரியகரமான ஒன்று. ஏன் என்றால்

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அ.தி.மு.க. ஆட்சியில் சத்துணவு ஆயாக்கள் எடுக்கப்பட்டது போல் இது பகுதி நேர ஊழியர்கள், அதனால் எம்பிளாய்மெண்டு எக்ச்சேனிலிருந்து எடுக்க முடியாது, எப்படி சத்துணவு ஆயாக்கள் எடுக்கப்பட்டார்களோ அதே போல் தான்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். எங்களுடைய ஆட்சி நடைபெற்ற நேரத்திலே எம். ஜி. ஆருக்கு ஒன்றுமே தெரியாமல் பைத்தியக்காரத்தனமாக எல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று கேலி பேசி, கிண்டல் செய்து இதே மன்றத்திலே நீங்கள் பேசிய பேச்சுக்களை எல்லாம் நான் மறந்து விடவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால் அதே நிலையைப் பின்பற்றி ஆகவேண்டும் என்று சொன்னால் அதே வார்த்தையை அதே நிலையை நான் எடுத்துத் திருப்பிச் சொல்ல முடியும். ஆனால் வேலை வாய்ப்புத் துறையில் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் பல லட்சக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதிலும் தகுதி பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். 10-வது படித்தவர்கள், 9வது படித்தவர்கள் 8-வது படித்தவர்கள், தொழில் தெரிந்தவர்கள் எல்லாம் பதிவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

10-40 மணி

அவர்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு நீங்கள் புதிதாக ஒரு முறையில் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கின்ற நேரத்தில் இன்றைக்குக் கிராமத்தில் என்ன நடக்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியா விட்டாலும், உங்களுக்குத் தெரிந்து இருந்தாலும், நீங்கள் அதைச் சொல்ல வேண்டாம் என்று இருந்தாலும், எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையிலே இருக்கின்ற நான் சொல்லி ஆகவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். எவ்வளவு பெரிய தவறுகள் அங்கே உருவாவதற்குக் காரணமாகி விட்டது என்பதை நீங்கள் மறந்து விடக்கூடாது என்பதாலே சொல்கிறேன். பல்வேறு தவறுகள் இதிலே உருவாகின்றன. வேலைக்கு இவ்வளவு என்று பேரம் பேசுகிறார்கள். இவ்வளவு கொடுத்தால்தான் ஆயிற்று என்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும், இரண்டா

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

யிரம், ஐந்தாயிரம், பத்தாயிரம் என்று விலை பேசுகிற அளவுக்கு நிலைமை வருகிறதே, அது அவ்வாறு வரக்கூடாது என்பதாலே சொல்கிறேன். திட்ட வட்டமானத் தகுதிகளைச் சொல்லுங்கள். அந்தத் தகுதி இருந்தால்தான் எடுக்கப்படும் என்று அறிவியுங்கள். அப்படி இருந்தால் ஓரளவிற்காவது தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு, தவறுகளைத் தடுப்பதற்கு நீங்கள் முயற்சிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், முதியோர், உடல் ஊனமுற்றோர், விதவைகள், ஆதரவற்ற மகளிர் 4.6 இலட்சம் பேர் பயன் அடைந்துள்ளார்கள் என்று இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், 6 கோடி மக்கள் தொகையிலே, 4.6 இலட்சம் பேர்தான் இன்றைக்கு நம்முடைய உதவித் தொகையைக் கேட்கிறவர்கள், முதியவர்கள், உடல் ஊனமுற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பது சரியான கணக்கல்ல. இந்த 4 இலட்சத்தை விட அதிகமான அளவிற்குப் பல இலட்சம் மனுக்கள் இன்றைக்கு மாவட்ட அலுவலகங்களிலே, தாலுக்கா அலுவலகங்களிலே திருப்பி விடப்படுகின்றன. பல்வேறு கேரரிக் கைகள் நிராகரிக்கப்படுகின்றன. விசாரணை இல்லை. இன்றைக்கு வருவாய்த்துறை ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அதற்குக் கூட காரணமாக இருந்தது, இந்த உடல் ஊனமுற்றோருக்கும், முதியோருக்கும் தருகிற நிதி உதவியிலே எங்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகமாக இருக்கிறது, அந்த வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்கு எங்களுக்கு வசதியைச் செய்து தாருங்கள் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அதுவும் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கேட்கிற அத்தனை உதவித் தொகையும் இன்றைக்கு தரப்படுகிறதா என்றால், மனு செய்த அத்தனை பேர்களுக்கும் தரப்பட்டிருக்கிறது என்று புத்தகத்திலே தரப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, ஊரிலே இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது என்றால், அது முறையாக நடக்க வில்லை. இதைக் குற்றச் சாட்டாக சொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. இதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இதிலும், கட்சி வேறுபாடுகளுடன், பாகுபாடுகளுடன் பிரித்துத் தரப்படுகிறது. உதாரணத்திற்குச் சொன்னால், அண்ணா தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. இருக்கிற ஊரில், ஆயிரம், 1,500-க்கு மேல் தராதீர்கள் என்று சொல்லி, பாக்கியிருக்கிற, முதியோர் உதவித் தொகை கோரியிருக்கிற அத்தனை பேர்களுடைய மனுக்களும் திருப்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. காரணம் சொல்லாமல், வேண்டாம் என்று புறக்கணிக்கப்படுகிற நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. மதுரையிலே பார்த்தால், என்னுடைய கிழக்கு தொகுதியிலே நான் பல ஆயிரக் கணக்கானவர்களுக்கு கையெழுத்து போட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஆனால் ஆயிரம் பேருக்கு வரவில்லை.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1990 மார்ச் 28]

ஆனால் அதே மதுரையிலே இருக்கிற மற்ற தொகுதிகளிலே பார்த்தால் பல்லாயிரக்கணக்கிலே அங்கே தரப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது. இதை, கட்சியிலே ஆதரவு இருக்கிறவர்களுக்குத் தான் தருவோம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுக்குத் தரமாட்டோம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நாங்கள் அதை எப்படி குறிப்பிட்டு கூற வேண்டுமோ அப்படி அதைக் குறிப்பிட்டு கூறுவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எனவே அந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன். அறிவிக்கிற நேரத்தில் எல்லோருக்கும் தருகிறோம். எல்லோரும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று அறிவிக்கின்ற நேரத்திலே ஏழைகள் மகிழ்ந்தார்கள். ஆனால் பத்திரிகைகளிலே வந்ததே தவிர, காரியங்கள் நடைபெறவில்லை. காரியங்கள் நடப்பதற்கு நீங்கள் அந்த முறைகளை உருவாக்கி தரவேண்டுமென்று நான் இங்கே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, அரசு ஊழியர்களுக்கு 430 கோடி ரூபாய் தரப்பட்டதாக அறிவிப்பு இருக்கிறது. அரசு ஊழியர்களிலே எந்தப் பிரிவினரும் முழு மனதாக இதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஊழியர் சங்கங்களை கலந்து கொள்ளாது, பேசாது, அவசர விளம்பர அறிவிப்புகளாக மாறி மாறி வந்த காரணத்தாலே யாருடைய மன நிலையிலும், இன்றைக்குக் கொடுத்திருக்கிற அந்தத் தொகை எனக்கு வந்தது உனக்கு வந்தது என்று சொல்கிற அளவுக்கு வரவில்லை. தொடர்ந்து கோரிக்கைகள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றன. தொடர்ந்து உண்ணாவிரதம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். போராட்டங்கள் ஓயவில்லை என்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு அரசுத் துறையிலே இருக்கிற ஊழியர்களுடைய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றை இங்கே சொன்னார்கள். 430 கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து விட்டோம். வாங்கியிருப்பவர்கள் நிறைய பேர் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 430 கோடி ரூபாய் வாங்கியதற்குப் பின்னால் என்ன ஆயிற்று தெரியுமா? நான் உதாரணத்திற்குத் சொல்கிறேன். 10 அரசு ஊழியர்களைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டு அவர்களிடம் ஆராய்ந்து பார்த்தேன். இந்த உயர்வு 1500 ரூபாயிலிருந்து 1750 ரூபாயாக உயர்வு பெற்றவர்கள், 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, 20 ஆண்டுகள் சர்வீஸ் செய்தவர்கள் என்று இருக்கிற அரசு ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு உயர்வு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், 10 பேர் தலைமைச் செயலகத்திலே வேலை செய்கிறார்கள். எழிலகத்திலே இருக்கிற அப்படிப்பட்ட ஊழியர்களைப் பரிசீலாதித்துப் பார்த்ததில் அவர்களுக்கு 74 ரூபாய் முதல் 90 ரூபாய் வரையிலேதான் உயர்வு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்த உயர்வு வந்ததற்குப் பின்னால், என்ன ஆயிற்று தெரியுமா? பத்திரிகைகளிலே அரசு ஊழியர்களுக்கு 400 கோடிக்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி விளம்பரம், வர, வர சென்னையிலே இருக்கிறவர்கள் மதுரையிலே இருக்கிறவர்கள் பிட்டு வாடகையை ஏற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இவன்

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

வாங்கியது 74 ரூபாய், 75 ரூபாய். ஆனால் வீட்டு வாடகை மாதத்திற்கு 100 ரூபாய் 150 ரூபாய் ஏற்றிற்று. அவர்களிடத்திலே விசாரித்ததிலே சொன்னார்கள். வீட்டு வாடகைக்கு மட்டும் ஒருவர் 100 ரூபாய் தரவேண்டியிருக்கிறது. இந்த உயர்வு வந்ததும் இங்கே பேருந்து டிக்கட் ஏற்றப்பட்டது. இதே போல உயர்வுகள் ஏற்பட்டன. அதனாலே அவன் போக்கு வரத்து செலவுக்கு மட்டும், மாதத்திற்கு 25 ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டிய அவசியம் வந்தது.

அதே போல சீனி விலை ஏற்றப்பட்டது; அரிசி விலை ஏற்றப் பட்டது. துணி விலை ஏற்றப்பட்டது.

10-45 மணி

அத்தியாவசியப் பொருட்கள் விலை ஏற்றப்பட்டன, அத னாலே ஒரு மாதத்திற்கு 150 ரூபாய் அளவுக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டிய ஒரு அவசியம் வந்து விட்டது. அதே நேரத்தில் சினிமா கட்டணத்தை உயர்த்தினார்கள்.

இன்னும் பெருந்தன்மையாக ஒன்றைச் செய்தார்கள். வெளி நாட்டு மது வகைகளுக்கு அதிக வரிபோட்டு, ஏழை எளிய மக் களைக் காப்பாற்றுகிறோம் என்று சொல்லி, வெளிநாட்டு மது வகைகளையும் விலை உயர்த்தி விட்டதால் இப்படிப் பல காரணங்களால் சராசரியாக ஒரு அரசு ஊழியர் சந்திக்க வேண் டியது மொத்தம் 75 ரூபாய்க்கும் அதிகமாகிற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக் கட்டணம் கூட ஏறிவிட்டது. இவ்வளவும் ஏறியதற்குப் பின்னால் கணக்குப் பார்த்தால் ஒரு சராசரி மனிதன் 75 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய் வரையில் மாதம் ஒன்றுக்கு அதிகம் செலவு செய்யவேண்டிய அவசியம் போய் 350 ரூபாயிலிருந்து 400 ரூபாய் வரை செலவு செய்யவேண்டிய அளவுக்கு வாழ்க்கைச் செலவு அதிகம் ஆகிவிட்டது. அந்த உயர்வை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று அவன் கஷ்டப்படுகிறான்.

பெரிய தத்துவம் எல்லாம் இங்கே சொன்னார்கள். வாங்கும் சக்தி அதிகமானால்தான், அவர்களுடைய நிலை உயரும் என்று. வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கின்ற நிலைமை இருந்தாலும் அதைத் தாங்கும் சக்தி அவனுக்கு வருகிறதா என்று பார்க்கிற வகையில் சூழ்நிலை இல்லை. சென்னையிலே ஒரு காலத்திலே பார்த்தால் 10,000 டாக்கிகள் ஒடிக் கொண்டிருந்தன. ரூ. 1.70 பைசா கொடுத்துவிட்டு டாக்கியில் போனவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு டாக்கியை பார்க்கக் கூட முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. ஏனென்றால் வாங்கும் சக்தி அதிகமாக, அதிகமாக வசதிகள் குறைந்து விட்டன. டாக்கியில் போனவர்கள் எல்லாம் ஆட்டோவில் போகிறார்கள். ஆட்டோவில் போனவர்கள் எல்லாம் பஸ்சில் போகிறார்கள். பஸ்சில் போனவர்கள் எல்லாம் நடந்து போகிற நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

அந்த அளவுக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். ஆனால் நடந்து போகிறவனையும் எங்கே தடுத்து விடுவீர்களோ என்ற நிலைமைக்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் இத்தகைய சூழ்நிலைகளை மாற்றுவதற்கு யோசிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பல்வேறு திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அறிவிப்பில் ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் நிலக்கரி இருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. நான் மாநில அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட நாட்களாக நம்முடைய கோரிக்கையான மாநில ச்யாட்சிக் கோரிக்கையை நாமும் வலியுறுத்திப் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறோம். நீங்கள் ஒன்றைச் சொல்லவேண்டும். ஜெயங்கொண்டம் பகுதியில் நிலக்கரியை நீங்களே எடுத்து வெளிநாடுகளோடு அல்லது உலக வங்கியோடு நீங்களே தொடர்பு கொண்டு அந்த நிலக்கரியை எடுக்கிற வகையில் ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி உங்களுடைய அரசாங்கம்தான். இன்றைக்கு இருக்கிற மத்திய அரசு என்ற வகையில், நீங்கள் செய்கால் நிச்சயமாகப் பாராட்டப் படுவீர்கள். அந்த முயற்சியை முதல்வர் அவர்கள் மேற்கொண்டால் நிச்சயமாக இன்றைக்கு ராணுவத்தை எதிர்க்கிறோம் என்ற நிலை இல்லாமல் போய் மத்திய அரசோடு நாமும் சமமான ஒரு அரசாக இருக்கிறோம் என்ற நிலைமையை நீங்கள் உருவாக்கலாம்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் நான் சொல்லியாக வேண்டும். நான் மத்திய அரசைக் குறை சொன்னால் அதைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு இங்கே இருக்கிறார்கள். அதனால் நான் குறை சொல்வதை விட பாராட்டவேண்டுமென்பதால் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு மண்டல கமிஷன் அறிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டு அமல்படுத்த முன் வந்திருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் பின் தங்கியோர் பகுதியில் வசித்துக் கொண்டிருப்பவன் என்ற முறையில், திராவிட இயக்கத்தில் இருப்பவன் என்ற முறையில் மண்டல கமிஷன் அறிக்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது என்பது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்று. ஆனால் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அது சிக்கலுக்கு ஆளாகிவிடுமோ தடுத்து விடப் படுமோ என்ற பயத்தோடு நான் சொல்கிறேன். அந்த மண்டல கமிஷன் அறிக்கையை உடனடியாக அமல் செய்ய வேண்டுமென்று முன்வந்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் நம்முடைய அரசின் சார்பிலும் பெரிய அளவில் விளம்பரத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

பிற்படுத்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இருந்து சில பிரிவினரை எடுத்து மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட பிரிவினர் என்று அமைத்து 20 சதவிகித இட ஒதுக்கீட்டை அவர்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறீர்

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

கள். மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் ஏழை நெசவாளர்களைச் சேர்க்கவில்லை என்பது என்னுடைய மனக்குறை. ஏழை நெசவாளர்களை அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த மக்களில் பலர் இன்னும் வாழ்வதற்கு வசதியே இல்லாமல் குடிசைகளில்தான் வாழ்கிறார்கள். படிக்கக் கூட வசதியில்லாத நிலை. அவர்களை யும் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கலாம்.

ஆனால் கலைஞர் அவர்கள் திரும்பத் திரும்ப ஒன்றைச் சொன்னார்கள். 50 சதவீத ஒதுக்கீட்டில் 20 சதவீதத்தை மிகவும் பின்தங்கியோருக்கு தந்தோம் என்று சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த 50 சதவீதம் கொடுத்த நிலையை உருவாக்கியது யார்? எம்.ஜி.ஆர். தான். எம்.ஜி.ஆர். கொடுத்த 18 சதவீத ஒதுக்கீட்டில் 2 சதவீதத்தைச் சேர்த்து 20 சதவீதமாகக் கொடுத்திருக்கிற தவிர நங்களே 20 சதவீதத்தைக் கொடுத்திருக்கிறாள் என்றால் கிடையாது எம்.ஜி.ஆர். 50 சதவீதம் ஆக்கினார். அதில் 20 சதவீதம் எடுத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். 18 சதவீதம் உருவாக்கியது எம்.ஜி.ஆர்.தான். அந்த எம்.ஜி.ஆருடைய உயர்வுதான் இன்றைக்கு இந்த அளவில் இருக்கிறது என்பதை மட்டும் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எங்கேயும் ஊராட்சி நகராட்சித் தேர்தல்கள் பற்றி அறிவிக்கவில்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கை காலத்தில்தான் அவர்களது பதவிக் காலம் முடியப் போகிறது. ஆனால் அந்த தேர்தல் குறித்த அறிவிப்பும் அதற்கான பண ஒதுக்கீடும் இதில் செய்யப்படவில்லை. அதைப் பற்றிய அறிவிப்பு ஒரு வரி கூட இல்லை. அவர்களது பதவிக் காலம் முடியப்போகிற இந்த நேரத்தில் அதை என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் தேர்தல் நடத்தப்போகிறீர்களா, இல்லையா, அதோடு அதை விட்டு விடப்போகிறீர்களா என்பதை நீங்கள் இங்கே தெரிவித்தாக வேண்டும்.

10-50 மணி

அதேபோல் இன்னொரு மிகப் பெரிய பிரச்சினை. ஒழுங்குப் படுத்தப்படாத தொழிலாளர்களான கட்டிடத் தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள், சலவைத் தொழிலாளர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களில் 18 வயதானவர்கள் எல்லாம் 10 ரூபாய் கொடுத்து வந்தார்கள் தாலுகா அலுவலகங்களிலே. அவர்களை கொடுத்த அந்தப் பணத்தை எடுத்து, கடைசியில் அந்தத் திட்டம் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம் என்ற காரணத்தால் இன்றைக்கு அது நிறுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. 4 இலட்சத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் அந்தத் திட்டத்திலே சேருகிற நிலை இருக்கிறது. எந்தக் காரணத்தாலோ அதை நிறுத்தி இன்றைக்கு தேவையற்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். எனவே நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

இந்தத் தொழிலாளர்களுக்காக திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள்தான் இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 10 ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டு வருவது, அவர்களுக்கு 58 வயது வந்து விட்டால் உதவித் தொகை அளிப்பது: இறந்து விட்டால் உதவித் தொகை அளிப்பது என்ற இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் எந்தக் காரணத்தாலோ அந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டது சரியல்ல. இந்தத் திட்டத்தில் இன்னும் 4 இலட்சம் பேர் பணம் செலுத்துகிற அளவிற்கு நிலைமை இருந்தும் கூட தேவையில்லாமல் இந்தத் திட்டத்தை நிறுத்தியிருப்பது திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மீது உங்களுக்கு இருக்கின்ற கோபத்தாலோ என்னவோ என்ற ஐயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. எனவே மீண்டும் இந்தத் திட்டத்தை நீங்கள் பரிசீலித்து பணம் கட்டிய அத்தனை தொழிலாளர்களுக்கும் நீங்கள் வாழ்வு தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே இன்னொரு பிரச்சினை வந்தது. பெரிய பிரச்சினையாக எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருக்கிற பிரச்சினையாக ஆகி இருக்கிறது. காமராஜர் நகர் பெயர் மாற்றப் பிரச்சினையை இங்கே எல்லோரும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எம்.எம்.டி.ஏ. திட்டத்தில் இந்த மறைமலை நகர் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் மறைமலை நகர் என்ற பெயரில் எங்கேயும் எந்த மாற்றமும் செய்யப்படவில்லை. அந்த நகர் அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஆனால் மறைமலை நகரின் முன்னேற்றத்திற்கான பணிகள் பல நடைபெறவில்லை என்று சொன்னாலும் அந்த மறைமலை நகர் என்ற பெயர் அப்படியேதான் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் நீண்ட நெடு நாட்களாக, அதாவது இந்த நகர் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்திலிருந்து புகைவண்டி நிலையம் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைப் பல நேரங்களில் வைத்தார்கள். ஆனாலும் அந்தக் கோரிக்கைகள் பல நேரங்களில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியின் மாநாடு நடந்த காலத்தில் இந்தக் கோரிக்கை வந்தது. திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்களிடத்திலே இதைத் தெரிவித்தார்கள். புகைவண்டி நிலையம் அவசியம் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. மாநாடு நடைபெற்றதை ஒட்டி அங்கே ஒரு புகைவண்டி நிலையம் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு வந்தது. இரயில்வே துறையிலே இருப்பவர்கள் இந்தத் திட்டத்திற்காகச் செலவுகள் செய்வதற்காக அடிப்படை அனுமதிகளைப் பெற்றார்கள். பிளாட்பாரத்திற்கு வேண்டிய அனுமதி, கட்டிடம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய அனுமதி ஆகிய இத்தனையையும் வாங்கினார்கள். திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் இதைத் திறந்து வைக்க வேண்டுமென்று, அதாவது அந்த மாநாட்டில் உள்ள இதர பணிகளோடு இந்தப் பணியையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதன்படி அரசுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அரசும் ஏற்றுக் கொண்டது

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராசா]

இவ்வளவும் நடந்து திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் அங்கே இறங்குகிற நேரத்தில் காமராஜர் நகர் என்று பெயர் வைக்கிறேன் என்று அறிவித்தார்கள். அதைத்தான் நான் அன்றைக்குச் சொன்னேன்.

ஒரே ஒரு உத்தரவு போட வேண்டும். ஒரு சிறு காரியம். கடைசியாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்யத் தவறியதைத்தான் ஒரு சிறு பிழை என்று நான் சொன்னேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பிழை என்று ஒத்துக் கொண்டதால் நான் பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அந்த உத்தரவு போட்டிருந்தால் இன்றைக்கு இவ்வளவு பெரிய விவகாரமாக ஆகி இவ்வளவு ஆயிரம் பேர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பி இது ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக உருவாக வேண்டிய நிலை வந்திருக்காது. அவர்கள் அப்படி உத்தரவு போடுவதற்குத் தவறிய காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு இன்றைக்குப் பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கி பலபேரை சிறைக்கு அனுப்புகிற நிலை வந்து விட்டது. எனவே நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திரு. ராஜிவ் காந்தி அவர்கள் காமராஜர் நகர் என்று அறிவித்த அன்றைக்கே காமராஜர் நகர் என்ற பெயர் வரக்கூடாது, மறைமலை நகர் என்ற பெயரை இது பாதிக்கும். எனவே மறைமலைக்கு நீங்கள் செய்கிற துரோகம் என்று அறிவித்திருப்பீர்களேயானால் நான் நிச்சயமாகப் பாராட்டியிருப்பேன். ஆனால் கடைசி நேரத்தில் திரு. ஜார்ஜ் பெர்னாண்டஸ் அவர்கள் கூட வந்து திறந்து வைக்கிற நிலைமை கூட இப்போது இருந்தது. அப்படி இருந்த நேரத்தில் கூட நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று சொன்னால் அப்படி பெயர் வைப்பதைத் தடுத்துவிட்டு இன்றைக்கு அதை ஒரு அரசியல் பிரச்சினையாக ஆக்கி ஒரு பெரிய குழப்பத்தை உண்டாக்கி காங்கிரஸ்காரர்களைச் சிறைக்கு அனுப்பிப் பார்க்கிற அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை வந்து விட்டது.

திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள் எப்படி எல்லாம் அடித்தார்கள் என்று. இவர்கள் அடித்தார்கள் என்று சொன்ன நேரத்திலே, மிசாவிலே சிறைக்குப் போன நம்முடைய தோழர்கள் ஒரு மன ஆறுதல் பெறக் கூடும். 'நீங்கள் அன்றைக்கு அடித்தீர்களே, இப்போது நான் உங்களை அடித்துவிட்டேன்' என்று, அதாவது அடிக்கு அடி சரியாகப் போய்விட்டது என்ற மன ஆறுதல் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாமே தவிர, இப்போது செய்திருக்கிற செயல்களால் எத்தனை ஆயிரம் பேர் இப்போது பாதிக்கப்பட்டார்கள், எத்தனை ஆயிரம் பேர் சிறைக்குப் போனார்கள் என்று அந்த நிலையை நீங்கள் நினைத்துப் பாருங்கள். ஆனால் நீங்கள் கருதியது என்ன வென்றால் அந்தக் கட்சியிலே குழப்பம் வந்துவிடும்: அந்தக் கட்சி போராட்டம் நடத்தாது என்பது. ஆனால் உங்களுடைய கருத்துக்கு நேர் மாறாக அந்தக் கட்சி கட்டுப்பாடாக போராட்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1990 மார்ச் 28]

டம் நடத்துகிற அளவுக்கு அவர்களைக் கட்டி வைத்தவர்கள் யார் என்றால் நீங்கள் தான். திரு. மூப்பனார் அவர்களும், திரு. வாழப்பாடியார் அவர்களும் சேர மாட்டார்கள் என்று கருதினீர்கள். ஆனால் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து போகிற அளவுக்கு அவர்கள் கட்சியிலே ஒரு நிலையை உண்டாக்கி விட்டார்கள். நான் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.....

திரு. துரைமுருகன்: தலைவர் அவர்களே, திரு. மூப்பனார் அவர்களும், திரு. வாழப்பாடியார் அவர்களும் சேரமாட்டார்கள் என்று நீங்கள் கருதினீர்கள் என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுகிறார்களே, அவர்கள் இரண்டு பேருமே காங்கிரஸ் கட்சிதானே, அப்படி என்றால் அவர்களுக்குள் விரோதம் இருக்கிறதா? அதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒத்துக் கொள்கிறார்களா என்றும், அதைக் கொஞ்சம் விவரமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-55 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவரம் எல்லாம் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் கேட்க ஆரம்பித்தால் நான் சொல்லத் தயாராகத்தான் இருக்கிறேன். நேரம் ஆகும். நீங்கள் மணியடிப்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அதுமட்டும் சொல்லமாட்டேன், தி.மு.க. விலே என்னென்ன குழப்பம்? யார் யார் எந்த கோஷ்டியிலே இருக்கிறார்கள்? வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே திரு. துரைமுருகன் எந்த கோஷ்டி, என்ன செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்ற விவரம் கூட நான் சொல்வேன். அது அல்ல பிரச்சினை இன்றைக்கு. ஆனால் நீங்கள் அந்தக் கட்சியை உடைத்து விட்டோம் என்று கருதினீர்கள், அந்தக் கட்சியை அழித்து விடலாம் என்று கருதினீர்கள். இன்றைக்கு நடக்கவில்லை. இன்றைக்கு அந்தப் போராட்டத்திலே அவர்கள் வெற்றி பெறுகிற அளவுக்கு ஒரு நல்ல நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். நீங்கள் அவர்களை சிறையிலே அடக்கி வைக்கப் பார்த்தீர்கள்; அடக்க முடியவில்லை; இன்றைக்கு அந்த அடக்குமுறை எடுபடவில்லை. அந்த அடக்குமுறையையும் மீறி இன்றைக்கு அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கை வெற்றி பெற்றது என்ற நிலை உருவாகியிருக்கிறது. நான் கடைசியாக ஒன்றைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் கூறினார்கள். காமராஜர் இருக்கட்டும், மறைமலை நகர் இருக்கட்டும், இரண்டுக்கும் இடையிலே ஏதாவது செய்யுங்கள் என்று ஒரு சமரசம் இருக்கிறது. எதிர்த்துப் போராடியவர்கள் கடைசி சமரசத்திற்கு வருகின்ற நேரத்திலே நீங்கள் சமரசத்திற்கு வரமாட்டேன், போராடித்தான் பார்ப்போம் என்ற நிலையை எடுப்பது நல்லதல்ல என்று நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

அதே நேரத்திலே, நான் இன்னொன்று சொல்ல வேண்டும். இந்தப் பெயர் மாற்றம் என்று வருகின்ற நேரத்திலே பல வற்றை நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஏனென்றால் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னாலே நீங்கள் பெயர் மாற்றத்தை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்தீர்கள். நாங்கள் திண்டுக்கல்லிலே அண்ணா மாவட்டத்தை வைத்த நேரத்தில், அண்ணாவுக்கு திண்டுக்கல்லிலே வைக்கக் கூடாது, நான் செங்கல்பட்டிலேதான் வைப்பேன் என்று சொல்லி நீங்கள் ஒரு தனி அரசாங்கம் நடத்தினீர்கள். நீங்கள் உங்கள் அரசாங்கத்திலே போடுகின்ற பெயர் அண்ணா மாவட்டத்தை செங்கை அண்ணா மாவட்டம் என்று போட்டீர்கள். திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டம் என்று வருகின்ற நேரத்திலே திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டம் என்று போட மறுத்தீர்கள். இன்றைக்கு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தவறாகப் பேசக் கூடாது. மதுரை அண்ணா மாவட்டம் என்றுதான் போட்டோம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : 'போட்டோம்' என்று சொன்னதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுரையிலே இருக்கின்ற அண்ணாவை நீங்கள் ஒழிக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? காஞ்சியிலேதான் அண்ணா இருக்க வேண்டுமென்பதனாலேயே இன்றைக்கு காஞ்சியிலே இருக்கின்ற அண்ணாவை வைத்து விட்டு மதுரையிலே இருக்கின்ற அண்ணாவை ஒழித்தீர்கள். மதுரையிலே அண்ணாவை ஒழித்து விட்டு காயிதே மில்லத் வந்ததனாலே இன்றைக்கு இரண்டு உயிர்கள் போய் விட்டன. அந்த உயிர்கள் போனதற்கு யார் பொறுப் பேற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்கள்? இந்தப் பெயர் மாற்றத்திலே இருந்த நிலைகளை நீங்கள் நினைவிலே வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பெயர் மாற்றம்தான் ஒரு அரசியலுக்கு அடிப்படை. இது சாதாரணப் போராட்டம்தான் என்ற நிலையை உருவாக்குவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போல இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். பசும் பொன் மாவட்டம் என்று இருந்ததை, பசும்பொன் தேவர் மாவட்டம் ஆக்க வேண்டுமென்று தேவர்-ஐ அதிலே கொண்டு வந்து நுழைத்தார்கள். யார் விரும்பினார்களோ, யார் கேட்டார்களோ எனக்குத் தெரியாது. 'தேவர்' தானாக வந்தது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல்லைத் தலைநகரமாகக் கொண்ட மாவட்டத்திற்கு காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயரை வைத்த காரணத்தினால் இரண்டு உயிர்கள் போயின என்று மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தார்கள். திண்டுக்கல்லுக்கு அந்தப் பெயர் போடாவிட்டால் தமிழ்நாட்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மார்ச் 28]

டிஸே வேறு எந்த மாவட்டத்திற்கு இந்தப் பெயரை வைத்தால் இந்தப் பிரச்சினையிலே மிகத் தீவிரமாக இருப்பவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்பதையாவது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்திலே அன்று பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்றுதான் அவருக்குப் பெயர். அவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயரும் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்றுதான். பாராளுமன்றத்திலே அவருடைய பெயர் அவர் கையெழுத்துப் போட்ட பெயர் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்பதுதான். எனவே அவருடைய முழுப் பெயரை சூட்ட வேண்டுமென்றுதான் 2 கோடி தேவர் இன மக்கள் தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதற்கிணங்கவே தமிழக முதல்வர் அவர்கள் ஆணையிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இரண்டு கோடி மக்கள் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே திசை திருப்பி விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : உறுப்பினர் திரு. வல்லரசு அவர்களை எங்கேயும் திசை திருப்ப மாட்டேன். எந்தத் திசைக்கும் நீங்கள் போக வேண்டாம். நீங்க ஒரே திசையில் இருங்கள். ஆனால் நான் சொல்வது 'தேவர் மாவட்டம்' — அந்த ஜாதிப் பெயர் வரவேண்டாம் என்பதனாலேயே பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் என்று அவருடைய பெயர் வந்தது.

திரு. பி. என். வல்லரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போதுள்ளதுபோல் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்பதுதான் அவருடைய பெயர். அவருடைய பெயரைச் சூட்ட வேண்டுமென்றுதான் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். சட்டமன்றத்திலே அவர்களுடைய பெயர் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்பதுதான். பாராளுமன்றத்திலே அவர் கையெழுத்திடுவது பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் என்பதுதான். எனவே அவர்களுடைய முழுப் பெயரையும் வெளியிட வேண்டும். அவர் பெயரைச் சூட்ட வேண்டும் என்றுதான் நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டோம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் அவர் வாதாடுவதற்காக, எதிர் வாதிடுவதற்காக நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏனென்றால், எங்களுடைய கொள்கை ஜாதிப் பெயர் இருக்கக் கூடாது என்பது. எந்த ஜாதியாக இருந்தாலும் அந்த ஜாதிப் பெயர் வரக்கூடாது என்பதிலே ஒரு அழுத்தமாக இருக்கிறோம். பெரியார் அவர்களுடைய கொள்கையிலே நாங்கள் பிடிப்பாக இருக்கிறோம்.

1990 மார்ச் 28]

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மூப்பனார் என்ற பெயர் ஜாதி பெயரா, வேறு ஏதாவது பெயரா என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-00 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய பெயரும் தீட்சிதர் என்று இருப்பதாலே சொல்கிறேன். அவரும் தீட்சிதர் என்று சொல்கிறார். நான் மூப்பனாரை கருப்பையா என்று பெயர் சொல்லித்தான் கூப்பிடுவேன். தீட்சிதருக்குப் புரிய வேண்டுமென்பதாலே மூப்பனார் என்றேன். ஏனென்றால் பல பெயர் அவர்களுக்குப் புரியாது.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இவருடைய வயது என்னுடைய வயதில் பாதிதான் இருக்கும். ஈஸ்ட் இந்தியா கம்பெனி காலத்திலிருந்து, அதாவது வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயிருந்து இன்று வரையில் இன்னும் ஜாதிப் பெயர் மாறவில்லை. சர்வீஸ் கமிஷனுக்குப் போனால், அங்குள்ள ஜாதிப் பெயர் பட்டியலை வாசிப்பதற்கு ஒரு நாள் ஆகிறது. ஒரு நாள் பூராவும் ஜாதிப் பெயரை வாசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாற்றுவதற்கு நீங்கள் போராட்டம் நடத்துவீர்களா? ஜாதிப் பெயரை கூடாது என்று ஏதாவது போராட்டங்கள் நடத்துகிறீர்களா? இதிலே மட்டும் மாற்றக் கூடாது. எல்லாவற்றிலும் மாற்ற வேண்டும். சர்வீஸ் கமிஷனிலிருந்து எல்லாவற்றிலும் மாற்றுங்கள்; ஒத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஜாதிப் பெயர் குறித்து அவர் வாதிடுகிறார். அவருடைய கொள்கைக்கு அவர் வாதிடுவது நியாயந்தான். ஆனால் ஜாதி இருக்கக் கூடாது; மதம் இருக்கக் கூடாது. பகுத்தறிவு வளர வேண்டும். என்ற கொள்கையிலே இருக்கின்ற நாங்கள் ஜாதிப் பெயரை ஏற்றுக் கொள்வது என்பது நிச்சயமாக அது குறித்து வாதிடுகிற நிலைக்கு வருவது நான் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒன்று. நான் இங்கே சொல்ல வந்தது என்னவென்றால், இன்றைக்கு அந்தப் பெயரிலே இருக்கிற தேவர் என்பதைப் போட்டார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு இங்கே ஒன்று வந்திருக்கிறது. மனோன்மனியம் ஆசிரியர் அவர்களுடைய பெயரிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம். நான் பல்கலைக் கழகத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை என்று சொல்லி இன்றைக்குப் பிள்ளையையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டுமானால் இங்கே இருக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு கொஞ்சம் சந்தோஷம் தான். ஆனால், பிள்ளை இருக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சொல்லி நீங்கள் பிள்ளையை விட்டு விட்டு.....

[1990 மார்ச் 28]

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் நீண்ட காலத்திற்கு முன்னாலேயே மனோன்மணியம் சுந்தரனார் என்ற வழக்கு பெற்று மனோன்மணியம் என்ற இலக்கியத்தோடு தொடர்பு படுத்தி சுந்தரனார் என்ற வழக்கு வந்து விட்ட காரணத்தால் இதிலே 'பிள்ளை' பிரச்சினை எழவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : ஆகவே, அவர் நீண்ட நாளைக்கு முன்னாலே பிள்ளையை விட்டார். அதனாலே அந்தப் பிள்ளை விடப்பட்டது; அவர் விடாமல் தேவரை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் நாங்களும் அந்தத் தேவரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் (குறுக்கீடு) ஒன்று ஜாதிக்குக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் அல்லது ஜாதிப் பெயரை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா என்பது எனக்குத் தெரிந்தாக வேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இதிலே தெரிவிக்கின்ற உணர்வை இந்த அரசாங்கம் என்றைக்கும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், சாதிப் பெயர் என்பது அடையாளச் சொல்லாகவே பல நேரத்தில் மாறி விடுகிறது. அடையாளச் சொல்லாக மாறிவிடுகிறபோது சாதிப் பெயர் ஏ.எல். முதலியார், ஏ.ஆர். முதலியார் என்று வழங்குகிற அந்த வழக்கு இப்போது ஏ. இராமசாமி, ஏ. இலட்சுமணசாமி என்றால் எளிதிலே விளங்காது. எனவே, அடையாளமாக ஆகிவிட்ட நிலையில் சில சொற்கள், அந்தச் சொற்களுடைய சாதிப் பெயர் நிலை மாறியபோது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நான் அதைத்தான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த வழிமுறைகள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான் பகுத்தறிவுக் கொள்கையினுடைய வளர்ச்சிக்கே ஒரு அறிகுறி. நீங்கள் "அதை எம்.ஜி.ஆர். செய்தார்; நாங்கள் மாற்றுகிறோம்" என்று மாற்றி விட்டீர்கள். ஆனால், இன்றைக்கு சுந்தரனாரை நீங்கள் சுந்தரம்பிள்ளை ஆக்க முடியவில்லை. நான் அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த ரெயில் நிறுத்தப் போராட்டத்தில்.. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசட்டும். உட்காருங்கள், இப்படியே பேசிக்கொண்டிருந்தால் நேரம் ஆகிவிடும்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசியதற்கு நான் ஒரு குறிப்பிட்ட கேள்வியை எழுப்பினேன். மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர்.

1990 மார்ச் 28] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அவர்கள் இருந்தபோது நாகப்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு கிழக்கு தஞ்சைக்குக் காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று வைக்கவேண்டுமென்று அவர்களே அறிவித்தார்கள். ஆனால், அது நடைபெறவில்லை. இப்போது திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராகக்கொண்டு காயிதே மில்லத் மாவட்டம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவேளை அவர் நினைத்ததைப் போல நாகப்பட்டினத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு இருக்கக்கூடிய கிழக்குத் தஞ்சையை காயிதே மில்லத் மாவட்டம் என்று ஏற்படுத்தியிருந்தால் இன்றைக்கு யார் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ அவர்கள் இதனை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பார்களா என்பதைத்தான் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு நல்ல கேள்வியைக் கேட்டார்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் காலத்திலேதான் இப்படிப்பட்ட பெயர் மாற்றங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பிரிக்கவே முடியாத நிலையிலே இருந்த மாவட்டத்தைப் பிரித்து 3 பகுதிகளாக ஆக்கி, எல்லோருக்கும் திருப்தி வரவேண்டுமென்று செய்தார்கள். அதைப்போலத்தான் காயிதே மில்லத்துக்கு ஒரு பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று நாகப்பட்டினத்தை வைத்தார். இன்றைக்குத் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கேட்கிறார்கள், அதை மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று. திரு. லத்தீப் ஒத்துக்கொள்வதாக இருந்தால் நான் அவர்களிடம் கேட்டு, அவருடைய ஒப்புதலையும் வாங்கிக் கொண்டு, நீங்கள் மீண்டும் நாகப்பட்டினத்திற்கு காயிதே மில்லத் பெயர் வைத்து மீண்டும் திண்டுக்கல்லுக்கு அண்ணா மாவட்டம் என்ற பெயர் வைக்க முதலமைச்சரை நீங்கள் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிரச்சனை வேறு பக்கம் செல்வது அவ்வளவு நியாயமல்ல. ஒரு பெரியவரை மதிப்பதற்காகவும் இன்னொரு பெரியவருடைய பெயர் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருப்பதற்காகவும் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களை அந்தப் பெயரே பிடிக்காதவர்கள் சொல்கிற கருத்தையும் ஆலோசனையையும், கேட்டு முடிவெடுப்பது என்பது எந்த அரசாங்கத்தாலேயும் முடியாத காரியம்.

11-05 மணி

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் பேராசிரியர் அவர்கள் பெரிதுவாக ஒரு நியாயத்தைச் சொல்கிறார். பொதுவான நியாயத்திற்கு குறுக்கே நிச்சயமாக நான் போக மாட்டேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1990 மார்ச் 28]

ஆனால், நடைபெற்ற செயலை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அன்றைக்கு அந்தச் செயல் நடந்தபோது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்கள் எவ்வளவு நிதானமாக எவ்வளவு சிந்தித்து செயல்களைச் செய்தார், பிரச்சினைகளிலே ஒரு நிலையை உண்டாக்கினார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், இன்றைக்கு அதை மாற்ற வேண்டுமென்ற நிலையிலே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை வந்துவிட்டது. எனவே, இப்படிப்பட்ட நிலையிலே, எப்படி சிந்திக்க வேண்டுமோ அப்படிச் சிந்தித்து நல்லபடியாகச் செயல்பட்டு முடிவெடுக்க வேண்டிய பொறுப்பில் இருப்பவர்கள் நீங்கள்.

அடுத்து, ரெயில் நிறுத்தக் கிளர்ச்சியைப் பற்றி ஒன்றைச் சொன்னார்கள்.

*திரு. உ. ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குத் திண்டுக்கல்லில் இரண்டு உயிர்கள் போகும் அளவுக்கு நிலைமை நடந்திருக்கிறது. மரியாதைக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் பெயரே இருக்கக்கூடாது என்பவர்களால் நடத்தப்பட்ட கிளர்ச்சி அது. இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசுகிற காரணத்தாலும், திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஓர் ஆலோசனை சொல்லியுள்ள காரணத்தாலும் அவர்களோடு இவர்கள் பேசி அவர்களுடைய ஒப்புதலையும் பெற்றுத் தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தாலும், அவர்கள் மரியாதைக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயர் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு உடன் பாடா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மரியாதைக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயர் இருக்க வேண்டும் என்பதிலே எனக்கு எந்தவிதக் கருத்து மாற்றமும் இல்லை. காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயர் தமிழ்நாட்டிலே எந்த இடத்திற்கு வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். அறிவித்த திண்டுக்கல் அண்ணா மாவட்டத்தின் பெயரை நீங்கள் மாற்றினீர்களே என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டே தவிர, காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய பெயரை எதிர்க்க வேண்டும், அவர்களுடைய பெயர் இருக்கக்கூடாது என்பதல்ல நான் சொல்ல வந்தது. அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரெயில் நிறுத்தக் கிளர்ச்சியைப் பார்த்தால் நீங்கள் காலையிலே ரெயில் நிறுத்தத்தில் கலந்துகொள்வீர்கள், பகலில் விடப்படுவீர்கள். ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்களும் மற்றவர்களும் கலந்துகொண்டால் சிறையிலே அனுப்பி மிகப் பெரிய அளவில் தண்டனைக்கு உள்ளாக்குவீர்கள். மிகப் பெரிய அளவுக்குத்

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தண்டனை கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு அது விசாரணைக் குழுவுக்கு வருகிற அளவுக்கு நிலைமையை உண்டாக்குவது என்பது நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றல்ல.

இன்றைக்கு இன்னொன்றையும் நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரிசி விலையை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். இது சாதாரணமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றல்ல. 180 கோடி ரூபாய் கூடுதலாக வருமானம் வரப்போகிறது என்று அறிவித்திருக்கிற நேரத்தில் 20 கோடி ரூபாய், 30 கோடி ரூபாய் கூட அதிகமாக இதற்காகச் செலவாகாத நிலையில் அரிசியின் விலையை ஏற்றி, சாதாரண ஏழை எளிய மக்களுக்கு மிகப் பெரிய துன்பத்தை இன்றைக்கு ஏற்படுத்திவிட்டீர்கள். அரிசி விலை உயர்வை மட்டும் நீங்கள் ரத்து செய்துவிட்டு, அரிசி விலை எப்போதும் போல குறிப்பாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்த ஒரு நிலையைப் போல எப்போதும் வைத்துக்கொள்வதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்று பார்த்தால் ஒவ்வொரு கடையிலும் நீங்கள் ஒவ்வொரு கிலோவுக்கும் ஏற்றியிருப்பது 75 பைசா முதல் 1 ரூபாய் வரை. ஆனால், சென்னையில் நியாயவிலைக் கடைகளில் போய் அரிசி வாங்குகிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஆகிற வழிச் செலவு, போக்குவரத்துச் செலவு இவை எல்லாவற்றையும் சேர்த்து அரிசியைக் கடைகளில் அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு மாற்றி விற்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்றுகிற முயற்சிகளில் அரசு ஈடுபட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏதோ அவரவர்கள் இஷ்டத்திற்கு நியாயவிலைக் கடைகளில் விலையை நிர்ணயம் செய்து விற்பதாக சொன்னார்கள். உண்மைக்கு முற்றிலும் புறம்பான செய்தி. அப்படி யாராவது எந்தக் கடையிலாவது நடந்ததாக ஆதாரத்தோடு தருவார்களானால் அவர்கள் மீது தயவு தாட்சண்யமின்றி நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நியாயவிலைக் கடைகள் அவர்கள் கையில் இருக்கின்றன. இன்றைக்கு அங்காடிகளின் பொறுப்புகளை அவர்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கே சொல்வதிலே நியாயம் வேண்டும் என்பதிலே அவர் முனைப்பாக இருக்கிறார் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்குக் கடைக்குக் கடை கட்சிக்காரர்களைக் கொண்டு வந்து கடைகளில் வேலைக்குப் போட்டிருக்கிறீர்கள். இப்படிப் போட்டிருப்பதால் அங்கே எவ்வளவு பெரிய பிரச்சினைகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது உங்களுக்கே தெரியும்.

[1990 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு திரு. பொன். முத்துராமலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்த கருத்து முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானது. கட்சிக்காரர்கள் யாரையும் நியாயவிலைக் கடைகளில் நியமிக்கவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டும் என்பதால் அவற்றை வரிசைப்படுத்தி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அவற்றை மறுத்து இல்லை இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியது உங்கள் கடமை. நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் அத்தனையும் பதிவாகி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதுதான் உண்மை என்று ஆகிவிடும். இன்றைக்கு, கடைக்குக் கடை நீங்கள் புதிய ஆட்களை நியமித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அரிசி விலையை இஷ்டத்திற்கு விற்கிறார்கள். சீனி தராமல் தந்ததாகப் பதிவு செய்கிறார்கள். அரிசி தராமலேயே தந்ததாகப் பதிவு செய்கிறார்கள். எத்தனையோ ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. நீங்கள் விசாரணை நடத்தினால் நிரூபிக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

11-10 மணி

அதுபோல இன்னொரு குற்றச்சாட்டு சொல்கிறேன். இன்றைக்கு அரிசி தருகிற அந்த உணவுப் பொருள்கள் கடையிலே என்ன நடக்கிறது தெரியுமா? அங்கே பல்வேறு பொருள்களை விற்க வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்கள். இங்கே பாருங்கள், ஒரு பொடி. (ஒரு பொட்டலத்தைக் காட்டுகிறார்) சத்துணவு மசால் பொடி என்று ஒரு பொடியை எல்லா மாவட்டங்களிலும், எல்லா கிராமங்களிலும் கொண்டு போய்க் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனுடைய விலை 8 ரூபாய். இது சத்துணவு மசால் பொடி என்ற காரணத்தாலே இதிலே புழு வந்துவிட்டது. இதனால் இது சத்துணவாகிவிட்டது. அதில் நிறைய புழுக்கள் இருப்பதால், இதைச் சாப்பிட்டால் நிச்சயமாக இது சத்துணவாகும். ஆனால் என்ன ஆகியிருக்கிறது தெரியுமா?

*மாண்புமிகு திருமதி சுப்புலக்ஷ்மி செகதீசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது சத்துணவுக் கூடத்தில் பெறப்பட்ட மசாலாப் பொடிதானா என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? அது எப்போது வாங்கப்பட்டது, எந்த மையத்திலிருந்து எடுக்கப் பட்டது என்ற விவரங்களை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சத்துணவு மசாலா என்றதும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருக்கக்கூடாது. சத்துணவு மசாலா என்று விற்கிறார்கள்

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

என்பதைக் காட்டியிருக்கிறேன். இது கிராமக் கூட்டுறவுக் களையிலே விற்கப்பட்டிருக்கிறது. 8 ரூபாய் என்று என் பெயரிலே பில் போட்டிருக்கிறேன்.

(ஒரு பொட்டலத்தைப் பேரவைத் தலைவரிடம் அளித்தார்.)

அதிலே புழு இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உபயோகித்துப் பார்த்தால் தெரியும். எத்தனையோ புழுக்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், இது எப்படி வருகிறது? ஒரு மாவட்டத்திலே மட்டும் ஒரு அமைச்சருடைய தலையீட்டின் காரணமாக 5 இலட்சம் வாங்கி, மாநிலம் முழுவதும் 30 இலட்சம் ரூபாய்க்கு இந்தச் சத்துணவு மசால் பொடியை விற்றிருக்கிறார்கள். இதில் யார் தலையிட்டார்கள், யார் செய்தார்கள் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். அவருடைய கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறல்ல. நீங்கள் எதுவுமே தவறுகள் நடக்கவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால், இங்கே சொல்லலாம், பேச்சைத் தடை செய்யலாம், நிறுத்திவிடலாம். ஆனால் தவறுகள் வளரும் இடத்திலே வளர்ந்துகொண்டு அதைப் பொதுமக்கள் தடுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் வரும்போது, அதைத் தடுக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படும். எனவே, குற்றச் சாட்டுகளைச் சொல்கிற நேரத்திலே நீங்கள் எங்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லி, பதிலைச் சொல்லிவிடலாம். அந்தப் பதில் எங்களுக்குத் திருப்தி அளிக்கிறதோ இல்லையோ, நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டாக வேண்டும். ஏனென்றால் சட்டமன்ற விதி முறைகளுக்கு நாங்கள் கட்டுப்பட்டாக வேண்டும் என்பதால் அதை ஒத்துக்கொள்கிறோம்.

இன்றைக்குத் திட்டங்களிலே பல குறைகள் இருக்கின்றன. இலவச அரிசி, இலவச வேட்டி என்று சொல்கிற திட்டம் இருக்கிறது. எத்தனையோ பேர்கள் தங்களுக்குக் காட்டுகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிற நிலைமை இருக்கிறது, எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிற ஏழைகள் எத்தனையோ பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தந்துவிட்டோம், எல்லோருக்கும் தருகிறோம் என்று சொல்வதற்கு நான் ஆனால் பல பேர் வாங்கவில்லை. எனக்குக் கிடைக்கவில்லை, உனக்குக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிற நிலை தான் இருக்கிறது. இதுவே இன்றைக்குப் பல தவறுகளுக்கு காரணமாகிறது.

அதைப்போல இன்றைக்கு இலவச சேலை வாங்குகிற நேரத்திலே, இந்தச் சேலைகளை அவசரம் அவசரமாக ஆந்திரா விலிருந்தும், ஒரிஸ்ஸாவிலிருந்தும் வாங்கினார்கள். இன்றைக்கு கோயம்புத்தூரில் ஒரு வியாபாரியிடத்தில் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுதான் நெசவாளர்களை நெய்யச் சொல்லி,

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1990 மார்ச் 28]

வலியுறுத்தி, ஜனதா ரகத்தை நெய்ய வேண்டும், இலவச சேலை நெய்ய வேண்டும், வேட்டி நெய்ய வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி நெய்யச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குத் தர வேண்டிய அளவுக்குக் கூலியைத் தரவில்லை. அதைக் குற்றச் சாட்டாகச் சொல்கிறேன். தமிழகத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை தொடர்ந்து வருமானால் பல்வேறு நிலைமைகள் உருவாகுமென்பதை நீங்கள் மறந்துவிட வேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இங்கே மதுவிலக்குப் பிரச்சாரம் நடைபெற்று, பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை நான் கேட்டபோது, மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே எந்த நிலையிலே ஆதரிப்பது என்பதில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்தேன். ஆனால் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் அவர்கள் வேதனையோடும், உருக்கத்தோடும், வற்புறுத்தியும் அழாத குறையோடு கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்கும்போது அந்த உணர்வை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை மதித்து நானும் அதற்கு உள்பூர்வமாக என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவிக்க ஆசைப்பட்டேன். ஆனால், இங்கே கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள். நான் பணிவோடு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் இன்றைய ஆளுங் கட்சியிலே இருக்கிற நேரத்திலே, கலைஞர் அவர்கள் முதன்முதலாக மதுவிலக்கு இருந்த தமிழகத்தில் மதுவிலக்கைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லி கோயம்புத்தூரிலே பொதுக் குழுவில் தீர்மானம் கொண்டு வருகிற நேரத்திலே, அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். நம்முடைய கட்சியிலே அன்றைக்குக் கொண்டுவருகிற நேரத்திலே கூட என்ன சொல்லப்பட்டது தெரியுமா? ரிசர்வ் பாங்க் ஓ. டி. தர மாட்டேன் என்கிறார்கள் அரசாங்கம் நெருக்கடிக்கு ஆளாகி விட்டது, இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை, எனவே தற்காலிகமாகக் கொஞ்ச நாளைக்கு இந்த மதுவிலக்கை ஒத்திவைக்கிறேன் என்று அன்றைக்குச் சொல்லப்பட்டது. தற்காலிகமாக கொஞ்ச நாளைக்கு ஒத்தி வைக்கிறோம், பின்னால் ஓ. டி. வரும், ரிசர்வ் பாங்க் தயவு இல்லாமல் வாழ்க்கை நடத்தலா மென்ற அளவுக்கு மதுவிலக்கு பயன்படுத்தப்பட்டதே தவிர, வேறல்ல. இன்றைக்கு என்னவாயிற்று என்று சொன்னால் நாங்கள் குடிக்கச் சொல்வோம், குடித்தாக வேண்டுமென்று சொல்கிற நிலை வந்து, சாராயத்திலே இன்றைக்கு நல்ல சாராயம் தருகிறோம் என்று அழுத்தத் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள். இதுவரையில் வெளியில் இருக்கிற சாராயம் கள்ளச் சாராயம், நாங்கள் தருகிற சாராயம்தான் நல்ல சாராயம்.

தொடர்ச்சி

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

11.15 மணி

அதுவும் நாங்கள் பாக்கெட்டில் தருகிறோம். வசதியாக வைத்துக் குடிக்கலாம். கையிலே எடுத்து வரலாம். ** எந்தத் தடையும் கிடையாது.....

மாண்புமிகு திரு. கோ. கி. மணி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதே மாமன்றத்தில் மாண்புமிகு எம்.ஜி.ஆர். முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பதற்காகத்தான் இந்த நல்ல சாராயத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டாரே, அது நியாயம் இல்லையா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதனால் சொல்கிறேன். அன்றைக்கும் எம்.ஜி.ஆர். கொண்டு வந்தார் என்பதனால் அதை நான் வரவேற்கவில்லை. நான் மேல் சபையிலே உறுப்பினராக இருந்த போது ஒட்டு எடுப்பு நடக்கிற நேரத்திலே வெளியிலே அமர்ந்தேனே தவிர, ஒட்டுப் போட வேண்டுமென்று வந்த நேரத்திலே ஒட்டுப் போட மறுத்தேன் புரட்சித் தலைவர் என்னைக் கேட்டார், 'ஏன் போடவில்லை' என்று. ஆனால் இன்றைக்கு கொள்கையையே நீங்கள் எதிர்க்கிற அளவிற்கு வந்துவிட்டீர்கள் என்பதனாலேயேதான் வேதனையோடு சொல்கிறேன், இது எவ்வளவு பெரிய கொள்கை என்பது உங்களுக்கு இன்றைக்குத் தெரியாது. தலைமுறை தலைமுறையாக அந்த நிலையை உருவாக்காமல் இருந்த நாட்டில் நீங்கள் குடிக்கக் கற்றுக் கொடுத்த அந்தக் குற்றம் இருக்கிறதே அது இன்றைக்குப் பல குடும்பங்களைப் பாழாக்கி விட்டது.

அதைத்தான் திருமதி பொன்னம்மாள் குறிப்பிட்டார். அனுபவரீதியாக அவர் சொன்னார். நானும் இன்றைக்கு அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன். நான் ஒரு குடிகாரன் மகன். என்னுடைய தந்தையார் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்க்குக் குடித்தார். குடித்ததனாலே எங்கள் குடும்பம் பாழாகியது; பாழாகிய காரணத்தினாலே நான் அந்தக் கொள்கையிலே உறுதியாக இருந்தேன்; இன்றைக்கும் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன். என்னை இன்றைக்குக் குடிக்கச் சொன்னால், என் மகன் நாளைக்குக் குடிக்க ஆரம்பித்தால் அவனைக் கட்டுப்படுத்துவது யார் என்ற பயத்தில் இருக்கிறேன். என் மகனும் குடிக்கலாம், நானும் குடிக்கலாம், என் மனைவியும் குடிக்கலாம் என்ற உயர்ந்த நிலைக்கு நீங்கள் போனால், நீங்கள் உயர்ந்தே போக முடியாது; உங்களைக் கீழே கொண்டு வர முடியாது. ஆனால் நீங்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கையைக் கேலி செய்து, கிண்டல் செய்து, நாங்கள் செய்

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

வதைச் சொல்வோம், நாங்கள் சொன்னதைத் தால் செய்தோம் என்றெல்லாம் சொல்வது நியாயமான நிலை அல்ல. எனவே சில அடிப்படைக் கொள்கைகள் தவறுகிற நேரத்தில் அதற்காக வருத்தப்பட வேண்டுமே தவிர, ஏதோ காரணங்களைச் சொல்லி வருத்தத்தை சொல்ல வேண்டுமே தவிர அந்தக் கொள்கையையே கேலி பேசி, அவமானப்படுத்தி, அலட்சியப்படுத்திப் பேசுகிற போக்கு இருக்கிறதே, அது நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்று அல்ல.

இங்கே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். எம்.ஜி. ஆர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும், இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே நான் ஒரு நிலை மாறுகிறேன் என்று சொன்ன நேரத்திலே, அவர் எவ்வளவு வேதனைப்பட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும்; எவ்வளவு முறை அதற்காக அவர் வருத்தப்பட்டார், அழுதார் என்பது எனக்குத் தெரியும். அதனாலேயேதான் அந்த ரூபாயை விட அதிகமான அளவு ரூபாயைச் செலவு செய்து சத்துணவு தர வேண்டும், ஏழைக் குழந்தைகளுக்குத் தர வேண்டும் என்ற திட்டத்தை அன்றைக்குக் கொண்டு வந்தார். நான் இன்றைக்கு உங்களைக் கேட்கிறேன், கோடிக்கணக்கிலே பணம் வாங்குகிறீர்கள். கோடிக்கணக்கிலே இன்றைக்கு உங்களுக்கு சாராயத்திலே பணம் வருகிறது. நாளைக்கு ஒரு திட்டத்தைப் போடுங்கள், சாராயம் குடிக்கிற வீட்டிலே இருக்கிற குடிசைகாரன் வீட்டிலே இருக்கிற தாய்க்கு எல்லாம் நாங்கள் சொறு போடுகிறோம், அதற்காக இவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லுங்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஏதோ ஒரு பாதுகாப்பாவது அந்தக் குடும்பத்துக்குக் கிடைக்கும். கணவன் குடித்துவிட்டு வந்தால் கூட, சாப்பாடாவது கிடைக்கும் என்ற நிலையை உருவாக்கிக் கொடுங்கள். நீங்கள் எவ்வளவு அலட்சியமாக, கேலியாகப் பேசுகிறீர்கள்? குடித்தால் என்ன என்கிறீர்கள்.**

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, குடித்தால் என்ன என்று யாராவது பேசி இருப்பார்களேயானால் அது அந்த ஏழை மக்கள் படுகிற நிலையை, மக்களின் நிலையை வைத்து இருக்குமே தவிர, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறுவதைப் போல இருக்க முடியாது. ஆப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் சட்டமன்ற நடவடிக்கையில் இடம் பெறவே முடியாது. அதை சபாநாயகர் அவர்கள் தீர்மானிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1990 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தப் பேரவையிலும்கூட குடிப்பதை வற்புறுத்தியும் பேசவில்லை. குடியினுடைய கொடுமைகளைப் பேசிவிட்டு நடைமுறையைத் தான் பேசி இருக்கிறார்கள். எனவே உறுப்பினர் ** என்று கூறிய பகுதியை மட்டும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்து விடுகிறேன். ஏனென்றால் அது யாரும் பேசாத பேச்சு. அதற்காகப் பதில் சொல்ல வேண்டியது இல்லை என்பதற்காக அதை எடுத்துவிடுகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, எனவே மதுவிலக்குக் கொள்கையில் அழுத்தமான ஒரு நம்பிக்கையும் பிடிப்பும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் இங்கே வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்து விட்டோம் எனலாம்; இந்தத் திட்டத்தினால் கள்ளச் சாராயம் ஒழியுமா என்றால் நிச்சயமாக ஒழியாது. கள்ளச் சாராயம் என்றைக்கும் நிரந்தரமாக இருக்கிற ஒன்று. அரசாங்கச் சாராயம், அரசாங்கம் இல்லாத சாராயம் என்று தான் இருக்குமே தவிர, பன்ருட்டியிலே கிடைத்தது கூட கள்ளச் சாராயம் அல்ல. நல்ல சாராயம் தான் கொடுத்தார்கள்; உங்களுடைய நாட்டிலே, தமிழ்நாட்டு பேக்டரியில் இருந்து வந்த சாராயத்தைத் தான் கொடுத்தார்கள். நானே பன்ருட்டிக்குப் போய் பேரல்களைப் பார்த்தேன். நம்முடைய பேக்டரியிலே இருந்து வந்த சரக்கைத் தான் எடுத்து வைத்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய சரக்கைத் தான் நம்முடைய பேக்டரியிலிருந்து, நம்முடைய கண்களிலே மண்ணைத் தூவிவிட்டு, நம்முடைய அதிகாரிகளைச் சரிக்கட்டி அந்தச் சரக்குகளை வாங்கி, அவர்களிடத்திலே கொடுத்து விற்பதற்கான முயற்சி நடைபெற்றதே தவிர, ஏதோ, புதிதாக எங்கேயோ ஊறல் போட்டுக் கொண்டு வந்த சரக்கல்ல. அதனாலே கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிக்கப் போகிறோமோ என்றால், இல்லை. ஆந்திராவிலே இருந்து சென்னைக்கு வருகிற சாராயம் வரத்தான் போகிறது. வெளியிலிருந்து வருகிற சாராயம், உள்ளூரிலே தயாரிக்கிற சாராயம் வரத்தான்போகிறது. அதிலும் பெரிய பாராட்டுக்குரிய ஒன்று, நீங்கள் நாட்டு மருந்துக்கு என்று சொல்லி, இன்றைக்குப் பார்த்தால், — வாய்விளங்கம், பூழாங்கிழங்கு, நெருஞ்சி, தாதரிப்பு, அதிவிடயம், மாச்சக்காய், மதனாகாம்பூ, வெள்ளி லோத்திரம், நிலவாக்கை, சாரணவேர்— இவ்வளவும் கள்ளச் சாராயம் தயாரிக்கிற நாட்டு மருந்துகள்; அவற்றிற்கும் விற்பனை வரி விலக்குக் கொடுத்து ஒரு மிகப் பெரிய சாதனையைப் படைத்து விட்டீர்கள்.

11-20 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இவ்வளவும் கள்ளச் சாராயம் தயாரிப்பதற்குத்தான் பயன்படுகிறது என்ற செய்தியே எங்களுக்கு புதிதாக இருக்கிறது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1990 மார்ச் 28]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவைத் தலைவரவர்களே உங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால் நான் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆனால் அரசு கொண்டு வந்த காரணத்தாலே எங்களைப் பலபேர் சந்திக்க வருகிறார்கள் இப்பொழுது. (குறுக்கீடு) இதுதான் இப்பொழுது இருக்கிற வேடிக்கை. எங்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்களையெல்லாம் சொல்வதற்கு இந்தத் தொழிலிலே இருப்பவர்கள், ஈடுபட்டவர்கள் பலபேர் வந்து சொல்கிறார்கள். தெரிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். இங்கே இருக்கின்ற ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரொம்ப அலட்சியமாகச் சொல்கிறார், இவர்களெல்லாம் ரொம்பப் பழக்கப்பட்டவர்கள் என்று. நான் பழக்கப் பட்டவனா இல்லையா என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவருக்கு என்ன பழக்கம், எந்தக் கடையிலே அவர் மாபூல் வாங்குகிறார் என்ற நிலை எங்குத் தெரியும். அது வேறு விஷயம். ஆனால் அதுவல்ல இன்றைக்கு உள்ள பிரச்சினை. மது விலக்கு கொள்கையிலே கேலி பேசுகின்ற நிலைமை இருக்கக் கூடாது என்பதனாலே நான் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். ஆந்திராவிலேயிருந்து வருகின்ற சாராயத்தை இன்றைக்குத் தடுக்க முடியுமா என்றால் தடுக்க முடியாது. ஆந்திராவிலேயிருந்து வருகின்ற சாராயம் வரத்தான் செய்யும். இங்கே உள்ளூரிலே காய்ச்சுகின்ற சாராயத்தையும் காய்ச்சத்தான் செய்வார்கள். அதே போல இன்றைக்கு ஒவ்வொரு நிலையிலேயும் இருக்கிறது. அதை நீங்கள் மாற்ற வேண்டும். இதையொரு சமுதாயப் பிரச்சினை என்ற முறையிலே நீங்கள் அணுக வேண்டுமே தவிர, அலட்சியப்படுத்துகின்ற பிரச்சினை அல்ல இது என்பதை மட்டும் நான் இங்கே சொல்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இங்கே தெரிவித்தாக வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையில் (மணியடிக்கப் பெற்றது) குறுக்கீடுகளையெல்லாம் நீங்கள் என்னுடைய கடிகாரத்திலே வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. அதற்கு ஒரு தனி கடிகாரம் வைக்க வேண்டும்.

இங்கே இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடைசியிலே நம்முடைய முதல்வரவர்கள் இங்கே சொல்லும் பொழுதுகூட, எங்கள் தமிழ் இனத்தவனைச் சுட்ட இராணுவம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்படிப்பட்ட கருத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதிலே நான் விவாதத்திற்குப் போகவில்லை. நான் ஒன்றை இங்கே முதல்வரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இலங்கையிலே தமிழர்களுக்கு பிரச்சினை என்று வந்த நேரத்தில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய நிலைக்கு நம்மாலே எவ்வளவு உதவ முடியுமோ அவ்வளவு உதவி செய்ய வேண்டும். அதைத் தவிர நாம் எந்த நிலையிலும் நம்மை ஆட்படுத்திக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இங்கே இருந்த

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தலைவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொருவரைப் பின் பற்றுகின்றவர்கள் வைத்துக் கொண்டு, அன்றைக்கு அந்த இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையிலே குழப்பம் அடைந்தார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். மட்டும் பிரபாகரனுக்கு எவ்வளவு உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு உதவிகளைச் செய்து அவருக்குத் தேவையான உதவிகளை அவர்கள் அன்றைக்குச் செய்திருக்கின்ற நிலைகளை நீங்கள் யாரும் மறந்து விட முடியாது.

ஆனால் அன்றைக்குப் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்ன அந்தக் கருத்தை ஏற்க மாட்டேன் என்று சொல்லி, தமிழ் ஈழம் தான், தனி ஈழம்தான், அதுதான் வழி, தனி ஈழம் இல்லை என்றால் வேறு வழி கிடையாது என்று சொல்லி, வாதாடி அந்தப் பிரச்சினையிலே குழப்பம் உண்டாயிற்று. சர்வ கட்சி மாநாட்டிலே கூட, சர்வ கட்சித் தலைவர்களை அழைத்துப் பேசுகின்ற நேரத்திலேகூட, தனி ஈழம் என்று சொன்னால்தான் நாங்கள் வருவோம், இல்லையென்றால் சர்வ கட்சி தேவை இல்லை என்று சொன்னதை நான் மறக்கவில்லை. இன்றைக்கு அதே தனி ஈழம் நம்மால் சொல்ல முடியுமா? இன்றைக்கு அந்த இலங்கையிலே இருக்கின்ற தமிழன் போராடிக் கொண்டிருக்கின்ற தமிழன் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை நான் உணர மறுக்கவில்லை. நான், ஓரிசாலிலே இருக்கின்ற தமிழனை இங்கே கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னால் அவன் போராளி, கையிலே துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறான், அவன் ஆயுதத்துடன் இங்கே வருவான் என்று சொன்னார்கள். நான் வேண்டுகோளாகச் சொன்னது, அங்கேயிருக்கிற தமிழனைக் கொண்டு வந்து இங்கே பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அவனிடத்திலே ஆயுதம் வேண்டாம், அவனைக் காப்பாற்றுவதற்கு, அவனைத் தலை குனியச் செய்ய வேண்டாம், அவனைக் காப்பாற்றுவதன் மூலமாக தமிழர்களுடன் நேசப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள் என்று சொல்லுகின்ற அளவிற்கு வேண்டுகோளாகச் சொன்னேனே தவிர, அவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட வேண்டுமென்பதாக அல்ல. யாரோ கோபித்துக் கொள்வார்கள் என்பதனாலே நாம் இருக்க வேண்டுமென்று அவசியம் என்ன இன்றைக்கு? இன்றைக்குப் பிரபாகரனைத் தொடர்ந்து ஆதரிக்கின்றவர்களை எனக்குத் தெரியும். திரு. நெடுமான் தொடர்ந்து ஆதரிக்கிறார்; திரு. வீரமணி தொடர்ந்து ஆதரிக்கிறார்; அந்த நிலையிலேயிருந்து அவர்கள் மாறவில்லை. திரு. சீறி. சபாரத்தினம் செத்தார் என்று சொன்ன நேரத்திலே, இதே பிரபாகரனைப் பற்றி எவ்வளவு தவறான வார்த்தைகள் பேசப்பட்டன என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் விவாதத்திற்கு, உள்ளே போகவில்லை. காரணம் அது ஒரு தமிழன் பிரச்சனை. தமிழன் பிரச்சினையிலே நமக்குக் குழப்பம் இருக்கக் கூடாது என்பதாலே சொல்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை இந்த

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

மன்றத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனமாகச் சொன்னார், அந்த இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினையிலே அவன்தான் முடிவு செய்ய வேண்டியவன் என்று இன்றைக்குச் சொன்னதை இன்றைக்கு நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். ஆனால், அவர் இருந்த காலத்தில் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டேன், தனி ஈழம்தான் எனக்கு வேண்டும் என்று சொன்னதை நீங்கள் மறந்து விடாதீர்கள். இன்றைக்குத் தனி ஈழம் வேண்டுமென்று சொல்ல முடியாத அளவிற்கு நம்முடைய நிலைமை ஆகி விட்டது. ஆகவே, அந்த நிலையை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, இங்கே மிகப் பெரிய வன்முறைகள், மிரட்டல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். இன்றைக்குச் சட்டம்-ஒழுங்கு பற்றி போலீஸ் மானியம் வருகின்ற நேரத்திலே பேசிக்கொள்ளலாம் என்றாலும்கூட தலைப்புக்காகச் சொல்கிற நேரத்திலே இன்றைக்குச் சொல்லியாக வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். ஊருக்கு ஊர் இன்றைக்கு வன்முறைகள் நடக்கின்றன; ஆளுங்கட்சி யினுடைய கொடுமைகள் நடக்கின்றன என்ற நிலை உருவாகிக் கொண்டிருப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதாலே சொல்கிறேன்.

சேலம் சுந்தரம் படுகொலை செய்யப்பட்ட நேரத்திலேயே நான் சுட்டிக்காட்டினேன். அது அரசியல் பிரச்சினையா இல்லையா என்பது ஒரு விஷயம். இப்படிப்பட்ட கொலைகளை எப்படித் தடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யுங்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன்.

11.25 மணி

ஆனால் இன்றைக்கு எப்படிப்பட்ட மிரட்டல்கள் வருகின்றன தெரியுமா? நாங்கள் எல்லாவற்றையும் அரசியல் ஆக்குகிறோமா என்றால் இல்லை. நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். சேலத்தில் தி.மு.க. செயலாளராக இருந்த திரு. சீனியுடைய அண்ணன் திரு. செல்லம் கொலை செய்யப்பட்டார். அதைப் போல அ.இ.அ.தி.மு.க.வில் இருக்கிற மாநகராட்சியின் உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணன் கொலை செய்யப்பட்டார். நாங்கள் இதை அரசியலாக்கவில்லை, அரசியல் ஆக்கக் கூடாது. அதிலே வேறு காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றன என்பதால் விட்டோம். ஆனால் இன்றைக்கு வன்முறைகள் எப்படி நடக்கின்றன தெரியுமா? எவ்வளவு பேச்சுகள் நடக்கின்றன தெரியுமா? உதாரணத்திற்கு என்னையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற நிலையை அடைய புரட்சித் தலைவி ஜெயலலிதா அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

வைத்து ஆக்கினார்கள். நான் இங்கே எதிர்க்கட்சித் தலைவராக ஆனதற்குப் பின்னாலே இங்கே இருக்கிற என்னுடைய அருமை நண்பர் மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கோ. சி. மணி ஒரு சாதாரண பிரச்சினைக்கு வருகிறவர்களிடத்தில் போய்ச் சொல்கிறார், அவரை வெட்டி விட்டு வாருங்கள் என்று

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே, இவர் ஒரு பொதுக் கூட்டத்திலும் இதைப் போல பேசியிருக்கிறார். நான் போனால் போகட்டும் என்று விட்டிருக்கிறேன். நிச்சயமாக இதுபோன்ற நடவடிக்கையை அவர் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும், மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையென்றால் நிரூபிக்க வேண்டும். இது எனக்கும் அவருக்கும் உள்ள பிரச்சினை. இதை பொதுக்கூட்டத்திலும் பேசியிருக்கிறார். அவ்வளவு ஈனப்புத்தி உடையவன் அல்ல நான். அவருக்குப்பிரியும். புரிந்தும் ஏதோ கற்பனை செய்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுளைத் தவிர்க்கலாமே.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, குற்றச் சாட்டுகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதால்தான் நான் இங்கே சொல்கிறேன். ஆனால் இதைச் சொல்வதற்கு கூட அவர் கோபமாகச் சொல்கிறார். சிரித்துக்கொண்டு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது சாதாரணச் செய்தி இல்லையே

மாண்புமிகு திரு. கோ. சி. மணி : தலைவர் அவர்களே பேடியும் அல்ல நான், அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். அப்படி ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் நேருக்கு நேர் திரு. இராதா அவர்களிடத்தில் சொல்வேனே தவிர, இன்னொருவரிடத்தில் சொல்கிற பழக்கம் எனக்கு இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அதனால்தான் கூட்டத்தில் சொன்னேன். அவர் கூட்டத்தில் சொல்லியிருந்தாலும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். நான் அவரைப்பற்றி சொல்லும்போது கூட சொன்னேன். எனக்கு எவ்வளவோ கால நண்பர் அவர். அப்படிப்பட்ட நண்பர் இப்படிச் சொல்கிறாரே என்றுதான் சொன்னேன். நான் அதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் நீங்கள் எனக்குப் பாதுகாப்பு தாருங்கள் என்பதற்கு அல்ல. நான் முன்னாலேயே கூட தெரிவித்தேன். நான் திராவிடர் கழகத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் எவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்புகளைத் தாங்கி வளர்ந்தவன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இதற்காக நீங்கள் கோபப்படக் கூடாது. நீங்கள்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

சொல்லவில்லை என்றால் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நீங்கள் சொன்னீர்களா இல்லையா என்பதை வந்தவர்களிடத்தில் நான் சொல்லி இருக்கிறேன். இதைக் கூட்டத்தில் எதற்காக சொன்னேன் என்றால், நீங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டும், இந்தக் குழப்பம் வரக்கூடாது என்பதால் சொன்னேன். இந்த நிலைமைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்கிறேனே தவிர வேறு அல்ல. அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் அவர் இங்கே சொன்னதால் விட்டுவிடுகிறேன். எனக்கு இன்றைக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்கிற அளவிற்கு நான் சொல்லிவிட முடியும். எனக்கு இன்றைக்கு வருகிற கடிதங்கள், தொலைபேசி, மிரட்டல்கள்—இங்கே சட்டமன்றத்தில் நடக்கிற ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும், ஒவ்வொரு சவால் வந்து கொண்டிருக்கிறது. கை, கால் வாங்குவேன், வெட்டுவேன், நீ என்ன பேசுகிறாய், எங்கள் தலைவரையா எதிர்க்கிறாய் என்றெல்லாம் தொலைபேசியில் சொல்கிற பேச்சுக்களை சர்வசாதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்காக போலீஸ் அதிகாரியிடம் எனக்குப் பாதுகாப்புதான் என்று சொல்கிற அளவிற்கு நான் இல்லை. காரணம், அரசாங்க ஜி. ஓ. விலே போட்டிருக்கிற உத்தரவு இருக்கிறதே, மாண்புமிகு தலைவர் போட்டிருக்கிற உத்தரவு—அமைச்சர் அந்தஸ்து என்று போட்டார்கள். ஜி. ஓ. போடுகிற இடத்தில் நீங்கள் இருந்தீர்களே தவிர, அந்த ஜி. ஓ.-வை அமல்படுத்துகிற அதிகாரி யாரும் அதை மதிப்பது இல்லை. அந்த அதிகாரிகளில் உங்கள் ஜி. ஓ. வை ஏற்றுக்கொள்கிற அளவிற்குக்கூட யாரும் இல்லை. அந்த அளவிற்கு அலட்சியப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். நீங்கள் இந்த நிலைமைகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று பணியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அதைப்போல இன்னொன்றையும் சொல்லியாக வேண்டும். இங்கே புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆர். அவர்கள் பெயரில் ஒரு பல்கலைக்கழகத் தொடக்க விழா நடைபெற்றது. இன்றைக்கு எம். ஜி. ஆர். அவர்களை நீங்கள் வெகுடாக பாராட்டிப் பேசுவதாக வெளியே சொல்கிறீர்கள். அப்படிச் சொன்னாலும் உங்களுடைய செயல்முறை, நடைமுறை இருக்கிறதே அது பல்வேறு வகைகளில் எவ்வளவு தவறானது என்பதை நான் எடுத்துக்காட்டாகச் சொல்கிறேன். அந்தப்பல்கலைக்கழகத் திறப்பு விழாவிற்கு அச்சடிக்கப்பட்ட அழைப்பிதழை ஒரு சாதாரண அட்டையிலே அச்சடித்து நீங்கள் வெளியிட்டீர்கள். ஒரு சாதாரண விஷயத்தில் பார்த்தாலும் எவ்வளவு ஆர்ப்பாட்டமான அட்டையோடு மிகப்பெரிய விளம்பரம், 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் அளவிற்கு இருக்கிறது. ஆனால் எம். ஜி. ஆர். பெயரில் இருக்கிற பல்கலைக் கழகத்திற்கு தரப்பட்டிருக்கிற நிலை இதுதான். (சில அழைப்பிதழ்களைக் காட்டினார்.)

1990 மார்ச் 28] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

மூன்று கோடி ரூபாய்க்கு அவருடைய நினைவிடத்தைக் கட்ட வேண்டுமென்றால் 30 லட்சத்திலே செய்து நீங்கள் இன்றைக்கு நான் எம். ஜி. ஆருடைய புகழை மறைக்கவில்லை என்று சொன்னீர்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவருடைய புகழை என்ன மறைத்தாலும், இன்றைக்கு அவர் கொண்டு வந்த திட்டங்களை என்ன கேலி பேசினாலும், அதை அனுபவித்தவர்கள் எத்தனைபேர் என்பது எனக்குத் தெரியும். உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். இது பல்கலைக்கழகத்தினுடைய தொடக்க விழா. இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில்—இராமச்சந்திரா மெடிக்கல் காலேஜ்—நம்முடைய அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஏற்றுக்கொண்டு விட்டது.

11-30 மணி.

நான் இதிலே உள்ளேபோய் விவாதிப்பதற்கு விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எம்.ஜி. ஆர். சுயநிதிக் கல்லூரிகள் என்று சொல்லி, கொண்டுவந்தது அத்தனையும் தவறு என்று சொன்னால், நான் நிச்சயமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எத்தனையோ பேர்கள் பலன் அனுபவித்தார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து நான் பெருமிகம் அடைகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலே டாக்டர் பட்டம் வாங்கினார்கள். ஆனால் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், சுயநிதிக் கல்லூரிகளைக் கொண்டு வந்ததினாலேதான், இன்றைக்கு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய வீட்டிலே, இன்றைக்கு இரண்டு டாக்டர் வரப்போகிறார்கள். அவர்களுடைய பேரன், பேத்திகள். எம். ஜி. ஆர். அவர்களுடைய இந்த சுயநிதிக் கல்லூரிகளினாலேதான் வந்தார்களே தவிர வேறு யாருடைய திட்டத்தினாலும் வரவில்லை. இந்த நிலை வருகிற நேரத்திலே, என்னுடைய மகனுக்காவது எதிர்காலம் இருக்குமா என்று நான் யோசிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், என்னுடைய மகனுக்காவது எதிர்காலம் இருக்குமா என்று கேட்டார்கள். சுயநிதிக் கல்லூரிகள் அத்தனையையும் முழுவதாக அரசாங்கம் அறிவிக்கவில்லை. சுயநிதிக் கல்லூரிகளில், சில ஒரு கல்லூரி யாகவே முறைப்படி நடத்தப்படாமல் முறைகேடுகளுக்கு உறை விடமாக இருந்து, நிபுணர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத அப்படிப்பட்ட நிலையில் அந்தக் கல்லூரிகளைப் பற்றி மட்டும்தான் நடவடிக்கையே தவிர, சுயநிதிக் கல்லூரிகள் அத்தனையையும் முடுவது என்பது அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம் அல்ல. அப்படிப்பட்ட அறிவிப்பும் செய்யப்படவில்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். அதிலே இந்த சுயநிதிக் கல்லூரிகளிலே யார்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

தவறு செய்தாலும் நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தவறு செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதிலே கட்சி பாகுபாடு பார்த்து, இவர்கள் அந்தக் கட்சிக்காரர்கள், இந்தக் கட்சிக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொல்லி நீங்கள் நடவடிக்கைகளிலே குறுக்கிடுவது பற்றித்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றை இங்கே மிகப் பெரிய விளம்பரமாக பேசிக் கொண்டார்கள். நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவைப் பற்றிப் பேசும்போது நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.கவும் காங்கிரஸ் கட்சியும் 38 இடங்களிலே ஜெயித்துவிட்டோம் என்று சொன்னதும் உடனே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். நாடாளுமன்றம் தானே என்று. ஆனால் 1980 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இரண்டே இரண்டு இடம்தான் கிடைத்தது என்பதால், கேலி செய்து, வால்போஸ்டர் அச்சடித்து ஒட்டி, அண்ணா பார்த்தீர்களா, இரண்டே இரண்டுதான் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு என்று சொன்னது எனக்கு நினைவு இருக்கிறது. ஆனால் அன்றைக்கு புரட்சித்தலைவர் அவர்களுடைய அரசைக் கலைக்கவேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்தார்கள். அந்த முயற்சியினால் அரசு கலைக்கப்பட்டது. மீண்டும் அந்த இடத்திற்கு வந்தோம்.

இன்றைக்கு நாடாளுமன்றத் தேர்தலுக்குப் பின்னாலே இந்த அரசைக் கலைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. 38 இடங்களிலே ஜெயித்ததற்குப் பின்னாலேயும் கூட நாங்கள் இந்த அரசைக் கலைக்கவேண்டும் என்று யாரிடத்திலேயும் மனு போடவில்லை. மனு போடவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஆனால் நீங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டீர்கள், மக்களுடைய நம்பிக்கையை நீங்கள் பெறவேண்டுமானால் நிச்சயமாக மக்கள் நம்பிக்கை உங்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம்தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டும் என்று நம்பிக்கையை மக்களிடத்திலே நீங்கள் பெறவேண்டுமானால், நான் இன்றைக்குப் பணிவன்போடு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்தத் தேர்தல் விவகாரங்களிலே போகவேண்டாம், நீங்கள் தோற்றதற்குப் பின்னால், பொது வாக்கெடுப்பு வையுங்கள் நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பு வையுங்கள், நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பிலே இந்த அரசாங்கம் ஜெயித்துவிட்டது என்று சொன்னால், நாங்கள் இந்த அரசாங்கத்தை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளத்தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பு வைப்பதற்கு நீங்கள் தயாராக வருவீர்களா என்றால் நிச்சயமாக நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பிற்கு வரமாட்டீர்கள். சட்டசபையிலே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டு வரலாம். அதைப் பெரும்பான்மையை வைத்து தோற்கடித்துவிடலாம். ஆனால் பொதுமக்களிடத்திலே, வாக்காளர்களிடத்திலே வையுங்

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

கள், நாடாளுமன்றத் தேர்தலிலே தோற்றதற்குப் பின்னால், தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா, இல்லையா என்று பொது வாக்கெடுப்பை நீங்கள் வைப்பீர்களானால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், நீங்கள்

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்: தலைவர் அவர்களே, இதுவரையிலும், இந்தியாவிலே இந்த மாதிரி ரெபரண்டம் எடுத்ததாக சரித்திரத்திலே இருக்கிறதா 'குறுக்கீடு' அரசியல் சட்டத்திலும் இல்லை. ரெபரண்டம் இதுவரைக்கும் இந்தியாவிலே எடுத்ததாக நினைவு இல்லை.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும். ரொம்ப அவசரப்பட்டு, நம்முடைய தீட்சிதர் அவர்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ரொம்ப அக்கறையோடு கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாங்கள் வைக்கச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் வைக்க வேண்டாம். நான் கேட்பது தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திலே, பொது வாக்கெடுப்பு வைத்து, நீங்கள் நம்பிக்கை பெறவேண்டும் என்பதுதான்.

அடுத்து மிகப் பெரிய பிரச்சினை, எங்களுடைய பொதுச் செயலாளர் அவர்கள் பயங்கரமாகத் தாக்கப்பட்டு உயிர் ஊசலாடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் இங்கே ரொம்ப தந்திரமாகச் சொன்னார்கள். நான் இங்கே அதைத் தெரிவித்தாகவேண்டும். வாரி வைத்து அவர்களைக் கொல்ல முயற்சித்தார்கள் என்ற செய்தியைத் தடுக்கின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள் என்று ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்த நேரத்திலே 'இந்து' பத்திரிகை கூட எங்களைக் கேலி செய்து எழுதுகிற அளவிற்கு ஒரு நிலைமை வந்துவிட்டது. நான் கேட்டுக்கொண்ட தெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டது பற்றி விவாதிப்பதற்கு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று. ஆனால் அனுமதிக்கவில்லை. அனுமதிக்காத காரணத்தால், சந்தேகங்கள் வலுவாயிற்று. சந்தேகங்கள் வலுவாக, வலுவாக நீங்கள் அடக்குமுறையை ஏவ ஆரம்பித்தீர்கள். அடக்குமுறைகளை ஏவ ஏவத்தான், சந்தேகங்கள் அதிகமாகி அதிகமாகி, கிராமத்திலே யிருக்கிற சாதாரண ஏழை எளியவர்களிடத்திலே கூட ஜெயலலிதாவைக் கொல்ல முயற்சிக்கிறார்கள் என்ற நிலை இன்றைக்குப் பதிவாகிவிட்டது.

11-35 மணி

நான் பணிவோடு அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடக்கு முறைதான் உங்களைக் காப்பாற்றும் என்று நினைக்காதீர்கள். வாழப்பாடியார் சொன்னால், வாழப்பாடியாரை அடக்குவது, தினமலர் பத்திரிகையிலே செய்தியைப் போட்டால்,

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1990 மார்ச் 28]

தினமலர் பத்திரிகை ஆசிரியரைத் தேடுவதற்கு போலீசை அனுப்புவது. 3. வழக்குகள், தினமலர் பத்திரிகையிலே போட்ட தனால் ஒரே நேரத்திலே 3 வழக்குகள் அவர்மீது. அவர் முன் ஜாமீன் கேட்டு ஓடவேண்டும். தராசு பத்திரிகையிலே ஆராய்ச்சி செய்து லாரி இப்படி மோதியது, லாரி இந்த இடத்திலேதான் நின்றது, லாரி இந்த இடத்திலேயிருந்து தான் வந்தது. லாரி போனதற்கு இன்னின்ன அடையாளங்கள், இன்னின்னார் சாட்சி சொன்னார்கள் என்று விளக்க மாகப் போட்டால், தராசு ஆசிரியரைப் பிடி, அவனைப் பிடித்து நடவடிக்கை எடுத்தால், அவன் முன் ஜாமீனுக்கு ஓட வேண்டும். அவனை அடக்கிவிட்டால், இது அடங்கிவிடும் என்று சொன்னால், இது அடங்கி விடுமா இவ்ஹைக்கு? அதைத்தான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

இந்த அளவுக்கு அடக்குமுறைகள் இதிலே ஏற்பட்டு, நீங்கள் செய்திருக்கிற காரியங்களைச் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. மருத்துவம் செய்கிற டாக்டரை மிரட்டுகிறீர்கள். டாக்டர் இனிமேல் எங்கேயும் மருத்துவம் செய்யக் கூடாது என்பதனாலே எல்லா டாக்டர்களுக்கும் மிரட்டல். டாக்டர் வேலை செய்ய முடியுமா என்று. அச்ச ஆபீஸ்காரர் அச்சடித் தால் அச்சாபீஸ் வைத்திருக்கிற அவனுடைய அண்ணன், தம்பி, அவனுடைய சித்தப்பா, பெரியப்பா எல்லோரையும் தேடிப் பிடித்து, போலீஸ்கேஸ் போடுவது, இவ்வளவையும் செய்தால் அச்சாபீஸ் எல்லாம் முடிவிடுவார்கள் என்று. நாங்கள் ஆந்திரா விற்கும், கேரளாவிற்கும் போய் அச்சடிக்கவேண்டும். கூட்டம் நடத்தவேண்டுமென்றால் கூட்டத்திற்கு அனுமதி கிடையாது.

இவ்வளவும் செய்ததற்குப் பின்னால் இவ்ஹைக்கு நீங்கள் இதிலே சாதிக்கப் போகிற நிலை என்ன? நீங்கள் விசாரணை வைக்கப் போகிறீர்களா என்று கேட்டால், அதற்குப் பதில் என்ன என்றால், இந்த வழக்கிலே 7 நாட்களிலே போலீஸ்காரர்கள் எல்லாவற்றையும் முடித்து விட்டார்கள். உலகத்திலே இதுவரை எந்த வழக்கிலேயும் அப்படி நடக்காது. ஆனால் இந்த வழக்கில் அதிசயம் நடக்கிறது என்றால் நாங்கள் அதிசயம் செய்தே பழக்கப்பட்டவர்கள், அதனாலே அதிசயம் செய்தோம் என்கிறார்கள். சப் இன்ஸ்பெக்டர் எழுதுகின்ற விசாரணைக் குறிப்பிலே இதைப் பற்றி சரியாக எழுதுவில்லை.

இன்னும் சொல்வேன். இந்த லாரியைப் பரிசோதிக்கின்ற ஆர். டி. ஓ. ஆபிசில் இருக்கின்ற பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர் பல் வேறு விவகாரங்களை இதிலே எழுதாமல், அவசரம் அவசரமாக குறித்து, பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர் கையெழுத்துப் போடாமல், அங்கே இருக்கின்ற ஆர். டி. ஓ. கையெழுத்துப் போடாமல், அந்தப் பதிவேடுகளில் பதிவு செய்து அவசரமாகக்

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். ஜராதா]

கொண்டுபோய் வழக்கை முடித்தார்கள். இதில் ஒரு விபத்து நடந்திருக்கிறது அல்லது கொலை முயற்சி நடந்திருக்கிறது. என்று சாதாரணமாக விசாரிப்பதற்கு கூட நீங்கள் அனுமதிக்க வில்லையென்றால், நாட்டில் அரசியல் தலைவர்களுக்கு என்ன நியாயம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்? எனவே அரசியல் தலைவர்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய நிலையிலே நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அரசாங்கம், ஜெயலலிதாவை ஒழித்துவிட்டால் நீங்கள் வாழ்ந்துவிட முடியும் என்று கருதுவீர்களேயானால், நிச்சயமாக அந்த முறையை நான் கண்டிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர் இல்லையென்றால், இன்னொருவர் வரப் போகிறார், ஆகவே நீங்கள் செய்கின்ற தவறுகளை மறைப்பதற்கு அந்த முயற்சி எடுத்திருக்கிறீர்களே, அந்த முயற்சி சரியான முயற்சி அல்ல. மிக மிகத் தவறான முயற்சி என்று நான் சொல்வேன்.

இங்கே அதற்கு நீதிவிசாரணை வேண்டுமென்று கேட்டால் உடனே என்ன சொல்கிறீர்கள் தெரியுமா? ஆர். எம். வீரப்பன் மீது நீதி விசாரணை போடலாமா, மூப்பனார் மீது போடலாமா? ஜானகி மீது போடலாமா என்றால் போடுகின்ற இடத்திலே நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். போட்டால் உங்களை யாருமே கேட்க முடியாது. யாரும் உங்களை மனு போட்டு என்னை நீக்கி விடுங்கள் என்று கேட்கமுடியாது. போடுகின்ற இடத்திலே இருந்து நீங்கள் போடுவதாக இருந்தால் நீங்கள் நியாயத்தை நலைநிறுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தால் நீங்கள் யார் மீது வேண்டுமானாலும் போடுங்கள். நான் இன்னும் சொல்கிறேன். இதே இடத்திலே புரட்சித் தலைவி அன்றைக்குத் தாக்கப்பட்ட கொடுமையான சம்பவம் இருக்கிறதே, அதற்கு நீதி விசாரணை போடுங்கள். அதேபோன்று அவர்கள் அன்றைக்கு ராஜினாமா செய்து எழுதிய கடிதத்தைத் தொலைபேசியிலே ஒட்டு கேட்டு, நீங்கள் பேச்சை எடுத்து, போலீஸ் துணையோடு செய்த அக்கிரமம் இருக்கிறதே, அதற்கு நீதி விசாரணை போடுங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயார். நீதிக்குத் தலை வணங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறோமே தவிர, நீதிக்குத் தண்டனை தரவேண்டுமென்ற நிலைக்கு நாங்கள் வரமாட்டோம். எனவே நீதியினுடைய நிலைகளை நீங்கள் தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்பதாலே நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். எனக்கு ஒரு கவிதை; ஒரு பாட்டு நினைவிருக்கிறது. நான் அதை உங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கருதுகிறேன் :

“நேருக்கு நேராய் வரட்டும், நெஞ்சில் துணிவிருந்தால் என் கேள்விக்கு புதிலைத் தரட்டும், நேர்மைத் திறன் இருந்தால் பட்டினியால் தினம் ஒட்டிய வயிறும் பாதையில் தவிக்குதடா, சில பாவிகள் ஆணவம் பஞ்சையில் உயிரை தினம் தினம் பறிக்குது. மாற்றினால் மாறட்டும் இல்லையேல் மாற்றுவேண்டி”

[திரு. எஸ். ஆர். இராதர்]

[1990 மார்ச் 28]

திமைகள் யாவையும் கூட்டிலே ஏற்றுவோம், நீதியின் தீபங்கள் ஏற்றிய கைகளில் லட்சியப் பயணம் இது, இதில் சத்தியச்சோதனை எத்தனை நேரிலும் தாங்கும் இதயம், இது அண்ணனின் பான்தையில் வெற்றியே காணுவோம். தர்மமே கொள்கையாய் நாள் எல்லாம் காப்போம்.

தனி ஒரு மனிதனுக்கு உணவு இல்லையெனில் ஹைத்திலை அழித்திடுவோம்.”

என்று தமிழ்க்கவி பாரதி பாடினார். பாட்டை நடைமுறை ஆக்கிடுவோம். “செய்வதைச் சொல்வோம் சொல்வதைச் செய்வோம். அன்னையின் பூமியைத் தெய்வமாய் எண்ணுவோம்” என்று புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு சினிமாவிலே ஒரு பாட்டு எழுதி, அந்தப் பாட்டிற்கு அவர் நடித்தார்.

11.40 மணி

அன்றைக்குத்தான் சொன்னார், “செய்வதைச் சொல்வோம், சொல்வதைச் செய்வோம்” என்று. இன்றைக்கு என்ன ஆயிற்று என்றால் இன்றைக்கு அந்தக் கோஷத்தை நீங்கள் அதிகமாக்கி அதிகமாக்கி என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று யாருக்கும் புரியாமல் போய், புரியக்கூடாது என்பதனாலேயே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எனவே அந்த நிலைகளை நீங்கள் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இங்கே பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் பேசிய பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி நான் இங்கே பேசவேண்டும் என்று இருந்தாலும்கூட, நீங்கள் அடிக்கடி மணி அடிக்காமல் கையை மட்டும் காட்டுகிறீர்கள் என்ற காரணத்தினாலே அதற்கும் நான் மதிப்பு தரவேண்டும் என்ற வகையில், திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல ஹோட்டல் வரியைப் பற்றியும், பேருந்துகள் வரியைப் பற்றியும், திரிகூலத்திலே நடைபெற்றிருக்கிற மிகப் பெரிய ஊழலைப் பற்றியும் அரசு விசாரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்றிரண்டை மட்டும் வரிசையாக நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இங்கே அருமை நண்பர்கள் பல பேர்கள் பேசிய பேச்சுக்குக் பதில் தர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் நேரமில்லை. ஆனால் இன்னும் நீங்கள் ஐந்தே ஐந்து நிமிடம் அனுமதி கொடுப்பீர்களேயானால், நான் ஒன்றை இங்கே தெரிவித்துக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அண்மையில் பதவி விலகிய அமைச்சர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் இங்கே ஒரு அறிக்கை தரவேண்டும் என்று கேட்கப் பட்டது. அறிக்கை தராமல் அவர் ஒரு பேச்சைப் பேசினார். பேசும் பொழுதி ஒன்றைச் சொன்னார். பதவி கிடைக்காத

1990 மார்ச் 28]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தனால் ஆஸ்பத்திரியிலே சிகிச்சை பெறுகிறார்கள். நர்ஸோ பதவியைப் பார்த்துவிட்டு இப்போது விலகி விட்டேன் என்று ரெரம்பு மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார். அவர் விலகியதிலே எனக்கும் மகிழ்ச்சிதான். ஏனென்றால் அரசின் மீது அரிநி பேர வழக்கு ஒன்று வந்து, எங்களுடைய பொதுச் செயலாளரை அந்த வழக்கிலே சிக்க வைத்து தண்டனை தருகிற முயற்சியிலே ஈடுபட்டு, அதற்குள் அமைச்சர் பதவி இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு, இன்றைக்கு அவர் பதவியையே விட்டும் பேர்யவிட்டார். ஆனால் அவர் பதவியை விட்டுப் போவதற்கு முன்னாலே ஒரு ராஜினாமாவை முன்னாலேயே கொடுத்தார்கள். அது இலாகா மாற்றத்திற்கு என்று முதலமைச்சரை மிரட்டுவதற்காக, இலாக்கா மாற்றத்திற்கு ஒரு விலகலைத் கொடுத்தார்கள். 4 நாட்கள் அமைச்சரைக் காணவில்லை. என்று பத்திரிகையிலே வந்தது. எல்லாப் பத்திரிகைக்காரர்களும் தேடினார்கள். 4 நாட்கள் அமைச்சர் இல்லையே என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரையே கேட்டார்கள் அமைச்சர் இருக்கிறாரா இல்லையா என்று. அவர்களைப் போய் கேளுங்கள் என்று இவர் சொன்னார். நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அமைச்சர்களுக்காக என்ன செலவு செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு அமைச்சருக்கு ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு ஆகும். 10 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு ஆகிற ஒரு அமைச்சர் பணியைப் பார்க்கிற ஒருவர் 4 நாட்கள் காணாமல் போனால் 40 ஆயிரம் ரூபாய் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நஷ்டம் ஆனால் அவர் காணாமல் போய்விட்டு வந்து சொல்கிறார்கள். எனக்குப் பதவி போனாலும் பரவாயில்லை. பலபேர் பதவிக்கு அலைகிறார்கள் என்று எங்களைப் பார்த்து கேலி செய்கிறார்கள் நான் அவருக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், 4 நாள் காணாமல் போனதற்கும் இங்கே பதில் சொல்லவேண்டும்.

**அதற்கு என்ன விளக்கம் என்றுமே தரவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு விலகியதற்குக் காரணம் சொல்கிற நேரத்தில் நானாக விலகினேன் என்று சொல்லுகிற வீராப்பு இருக்கிறதே வெளியிலேதான் சொல்கிறோமே தவிர இங்கே சொல்ல முடியாது.

அதைப் போல இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல வேண்டும்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சீனிவாசன் அவர்கள் இங்கே இல்லை. நான் பேசும்போது அவர் இருந்தால் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். அவர் சொன்னார், இங்கே பல பேரை (மணியடிக்கப் பெற்றது).

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்குகிறதற்குப் பெற்றது.

[1990 மார்ச் 28]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பேசும்போது, திரு. வீராசாமிசையப், பற்றிக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்** அதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அரிசி பேரத்திலே சம்பந்தப்பட்டதாக முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் செல்வி ஜெயலலிதா பொது மேடைகளிலே பேசி அது பத்திரிகையிலே வந்து 6 கோடி ரூபாய் ஊழல் என்று வந்து, இப்படிப்பட்ட அவதூறுகள் வருகிற நேரத்திலே இது சுதந்திரமா. இது அடக்கு முறை அல்லவா என்றெல்லாம் யாரையும், கேட்கக் கூடாது. அவரவர்கள் தாங்கள் நிரபரதி என்று நிரூபித்துக்கொள்ள நீதிமன்றத்தின் துணையை நாட வேண்டியிருக்கிறது. அதன்படி அரசின் சார்பிலே செல்வி ஜெயலலிதா மீது வழக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. நீதிமன்றத்திலே அவர்கள் அதை விளக்க இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே பேரம் நடந்ததா இல்லையா என்பதை நீதிமன்றம் சொல்ல இருக்கிறது. எனவே நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்கு இருக்கும்போது, திரு. வீராசாமி** என்று சொன்ன அந்தச் சொற்களை அவைக்குறிப்பிலேயிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீதிமன்றத்திலே இருக்கிற எந்த வழக்குத் தொடர்பாகவும் பொதுவாகவே பேசுவதே கூடாது. எனவே அமைச்சர் தொடர்பான அந்தக் குற்றச் சாட்டு அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்படுகிறது. நான் மனியை அடிக்காமலேயே உங்களுக்கு உணர்த்திக்கொண்டிருக்கிறேன். நீங்களும் அதை மதித்து இருக்கிறீர்கள். முடித்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். ரொதா : தலைவர் அவர்களே, உங்களுக்கு நான் உதவியாக இருக்கிறேன். வழக்கில் சம்பந்தப் பட்டார் என்று மட்டும் சொல்கிறேன். குற்றச்சாட்டு பின்னால் நிரூபிக்கப்பட்டால் பேசிக் கொள்ளலாம்.

இங்கே மாண்புமிகு திரு. சீனிவாசன் ஒன்றைச் சொன்னார். இங்கே பல பேர் கட்சித் தலைவர்கள் இன்று வழக்கு மன்றத்திலே போய் வழக்கு போடுகிறார்கள் என்று. என்னிடத்திலே நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருப்பதால் வேடிக்கையான ஒரு வழக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு என்னவென்றால், சென்னையிலே கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள் சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அந்தச் சங்கத்திலே ஒன்றிரண்டு எம். எல். ஏ. க்களின் மனைவிகளும் சேர்ந்து

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1990 மார்ச் 28 [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

உறுப்பினர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தச் சங்கத்திலேயிருந்து முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கு போட்டார்கள்.

11.45 மணி

பலமுறை முதலமைச்சருக்கு மனு கொடுத்தார்கள். செயலாளருக்குக் கொடுத்தார்கள். உதவியாளருக்கும் கொடுத்தார்கள். யாரும் பார்க்கவில்லை. கடைசியிலே, பார்த்தார்கள் வழக்கறிஞர் ஒருவர் துணை கொண்டு நீதி மன்றத்திலே போய் ஒரு வழக்கு போட்டு, நாங்கள் முதலமைச்சரைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு வழி செய்யுங்கள் என்று கேட்டார்கள். உடனே நீதிமன்றம் ஒரு டைரக்ஷன் கொடுத்து, முதலமைச்சர் இந்த கைவிடப்பட்ட பெண்களைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். உடனே முதலமைச்சரும் அவர்களுக்கு ஒரு நாள் இன்டர்வியூ கொடுத்துப் பார்த்தார். கோரிக்கைகளை எல்லாம் சொன்னார்கள். மறுபடியும் அவர் சொன்னார், திரும்ப மறுபடியும் அடுத்துப் பார்க்கிறேன் என்றார். ஆனால் திரும்பப் போது பார்க்க முடியவில்லை, முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியவில்லை, எதிர்க்கட்சித் தலைவரையாவது பார்ப்போம் என்று என்னிடத்திலே கொண்டு வந்து ஒரு வழக்கைக் கொடுத்து, நாங்கள் மீண்டும் வழக்கு மன்றம் போவதா அல்லது முதலமைச்சரைப் பார்க்க முடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், எங்கள் தலைவரைக் கேலி செய்கிற நீங்கள், ஒரு முதலமைச்சருக்கே இந்த நிலைமை வருகிறது என்று சொன்னால், நீங்கள், ஒரு கட்சியை நடத்துகிற எங்களைக் கேலி செய்கிற நிலைமைக்கு வரலாமா? அவர் என்னென்ன பேசினார் என்பது எனக்குத் தெரியாதா? எனவே, மாண்புமிகு திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இங்கே பேசிய பேச்சுக்கும், மாண்புமிகு திரு. ரகுமான்கான் பேசிய பல் பேச்சுக்களுக்கும், நேரத்தில், காலத்தில் நிச்சயமாக என்னுடைய பதில்களைச் சொல்கிறேன் என்று தெரிவித்து, நீங்கள் மணி அடிப்பதற்கு முன்னாலேயே முடிக்க வேண்டும் என்று என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதியாண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது எதிர்க்கட்சித் தலைவர், காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் மற்றும் கட்சிகளின் தலைவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கடந்த சில நாட்களாக ஆற்றியுள்ள உரைகளுக்கும், அதிலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள நல்ல குறத்துக்களுக்கும் இந்த மாமன்றத்தில் அரசின் சார்பாக என்னுடைய நன்றியினை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பலரும் பேசவேண்டும், பலருக்கும் பேசுகின்ற வாய்ப்பு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பொது விவாத நாட்களை மேலும் கூட நீட்டித்துத் தந்து பலருடைய கருத்துக்களையும் இந்த மாமன்றத்திலே அறிந்துகொள்கின்ற வாய்ப்பை இந்த அவையிலே அரசு பெற்றிருக்கின்றது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

1990 மார்ச் 28]

இன்றைக்கு உரையாற்றிய எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர், நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சில பல தவறுகளை தனக்கே உரிய உணர்ச்சி வேகத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள் என்றாலும்கூட, பல ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை இங்கே அவர்கள் வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக, இந்த மன்றத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள பல கருத்துக்கள் இந்த அரசு தொடர்ந்து நல்லமுறையிலே பணியாற்றுவதற்கும், மக்கள் நலத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும் பயன்படக்கூடிய வகையிலே அமைந்திருக்கின்றன என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு எண்ணிப் பார்க்கிறேன். சில நேரங்களிலே விவரத்திலே வெப்பம் தோன்றினாலும்கூட அதற்கு மாறாக ஒளி தோன்றவும் தவறவில்லை. அப்படிப்பட்ட ஒளிக்கீற்றுகள் இந்த விவரத்தின் மூலமாக எனக்கும் என் தலைமையில் இயங்குகின்ற இந்த அரசிற்கும் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை எண்ணி நான் பெருமையடைகின்றேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இங்கே பல செய்திகளை, இந்த மாமன்றத்திலே நீண்ட நெடுநாட்களாக விவாதிக்கப்பட்டு அதற்கு விடையளிக்கப்பட்டு முடிந்து போன பல செய்திகளை எல்லாம் கூட, மீண்டும் அவற்றிற்குப் புத்துயிர் ஊட்டுகின்ற வகையிலே இன்றைக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். நான், அவற்றிற்கு எல்லாம் என்னுடைய நேரத்தைச் செலவிட விரும்பவில்லை. சில ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களுக்கு, இந்த அரசை நடத்துவதற்கு இந்த அரசின் சார்பாக மக்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்கு, நெசவாளர்களுக்கு மற்றும் பல்வேறு பிரிவு மக்களுக்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்படவேண்டும், எத்தகைய உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும், எத்தகைய சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பன போன்ற அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் ஏற்று அவ்வழி நடத்திட இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட அந்தக் கருத்துக்கள் எங்களுக்குத் துணையாக நிற்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

11.50 மணி

இந்த விவரத்தை முதன் முதலாகத் தொடங்கி வைத்த நம்முடைய நண்பர் திரு. உகம்சந்த் அவர்கள் இது ஒரு கணக்குப்பிள்ளை எழுதுகிற, கணக்கு வாத்தியார் போடுகிற கணக்கு மாதிரி இருக்கிறது என்று சொன்னார். நல்லவேளை என்னை அவர் கணக்குத் தெரியாத மாணவன் என்று சொல்லாமல் கணக்கு வாத்தியார் என்று சொன்னதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். வாத்தியார் என்று சொன்னால் அவருடைய தலைவரையும் கூட குறிப்பிடும். அந்த வகையில் அவர் என்னை அவருடைய தலைவரையும் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு கணக்கு வாத்தியார் என்று பாராட்டியதற்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கணக்கு வாத்தியார் கணக்குப் போடுவது போல் தான் இருக்கிறது. இவ்வளவு வருவாய், இவ்வளவு செலவு, இவ்வளவு பற்றாக்குறை என்று சொல்லப்பட்டு இருக்கிறதே அல்லாமல் மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கக் கூடிய எந்த நல்ல திட்டமும் இதில் அறிவிக்கப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். அவர் ஏறத்தாழ 70-க்கு மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட வரவு செலவுத் திட்டப் புத்தகத்தில் முதலில் இரண்டொரு பக்கங்களில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிற புள்ளிவிவரங்களையும், இறுதியிலே பற்றாக்குறை நிமித்தமாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிற சில புள்ளிவிவரங்களையும் மட்டும் படித்து விட்டு இவ்வளவு வருவாய், இவ்வளவு செலவு என்று மாத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன்.

எந்த மக்கள் நலத் திட்டங்களும், சட்டங்களும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். பினாமி நில ஒழிப்புக்கான சட்டம் இந்த கூட்டத் தொடரிலே வர இருக்கிறது. பேருந்துகள் படிப்படியாகத் தேசியமயமாக ஆக்கப்படுவதற்கான திட்டம், அதற்கான சட்டம் இந்தத் தொடரிலே வர இருக்கிறது. கிராமங்களில் 24 ஆயிரம் பேர் மக்கள் நலப் பணியாளர்கள் அன்னியில் 10 ஆயிரம் பேர் நகர்ப்புறத்திலும் நியமிக்கப் படுவார்கள் என்ற அறிவிப்பு இந்த அறிக்கையில் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகம் நான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டு இருந்ததைத் தவிர நீராரும் கடல் உடுத்த என்ற தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து, அது கடந்த காலத்தில் கழக ஆட்சியில்தான் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தாக எதனைக் கொள்ளலாம் என்று சிந்தித்த போது மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுடைய அந்தத் தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தினையே ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டு அதிலே வருகின்ற சில வரிகள் வாழ்த்திலே அமங்கலமாக வரக்கூடும் என்ற காரணத்தால் அவற்றை எல்லாம் விலக்கி விட்டு நீராரும் கடல் உடுத்த என்ற தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினை அரசு விழாக்களில் வாழ்த்தாக அமைத்ததும் கடந்தக் காலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில்தான். அதன் தொடர்பாக நெல்லையில் அவருடைய பெயரால் பல்கலைக் கழகம்.

விட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் 21 ஆயிரம் வீடுகள் 117 கோடி ரூபாய்ச் செலவில்; 50 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் 12 ஆயிரம் குடிசை மாற்று வாரியக் குடியிருப்புகள்; நகர்ப்புறத்தில் 1 லட்சம் வீடுகள் மேம்படுத்தும் திட்டம்; இராயபுரம் பகுதியில் 13 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் மேம்பாலம்; பெண் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் அதனைக் கொல்லுகின்ற கொடுமையைத் தடுக்க புதிய, கடுமையான ஒரு சட்டம்; சென்னையில்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

ஹஜ் பயணிகள் தங்குவதற்கு விடுதி; 21 நகரங்களில் முதல் கட்டமாக நவீன கழிப்பறைத் திட்டம்; நடப்புக் கூட்டத் தொடரிலே 'லோக் ஆயுக்த்' போன்ற ஒரு மசோதா; பெரிய மாவட்டங்களுக்கு 2 மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகளும், 2 ஊரக வளர்ச்சி முகமை அதிகாரிகளும் நிர்வாக உதவிக்காக நியமிக்கப்படுதல்; அனைத்துப் பொருட்களுக்கும் பல முனை வரி நீக்கம் செய்யப்பட்டு ஒரு முனை வரி அறிமுகம்; பல்வேறு பொருட்களுக்கு வரி குறைப்பு வரி நீக்கம் போன்ற சலுகைகள்; 46 கோடி ரூபாய்ச் செலவில் 46 ஆயிரம் மகளிர் களுக்கு சேலம், தென் ஆற்காடு, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் மகளிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம்; பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள் மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு கடந்த ஆண்டு 20 கோடி ரூபாய் என்று இருந்த ஒதுக்கீடு 30 கோடி ரூபாய்க்கு உயர்த்தப் பட்டது. மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கும், சீர் மரபின ருக்கும் வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கும் திட்டம், புதிய ஆரம்பப் பள்ளிகள் 439 தொடங்கப்படும் திட்டம்; ஆதி திராவிடர்களுக்கு 40 புதிய விடுதிகள்; 40 ஆயிரம் இலவச வீட்டு மனைகள்; 47 ஆயிரம் இலவச கான்கிரீட் வீடுகள்; மீனவர்களுக்கு 6 ஆயிரம் இலவச வீடுகள்; பாவேந்தர் பாரதிதாசன், அண்ணல் அம்பேத்கார் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிக்கான தொடக்கம்; கன்னியாகுமரியில் திருவள்ளுவ ருக்கு சிலை; மேலும் 1,200 இடைநிலை ஆசிரியர்கள் நியமனம்; விவசாயிகளுடைய பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் கட்டணச் சலுகை—10 குதிரைத் திறன் வரையில் 75-விருந்து 50 ரூபாயாக குறைக்கப்பட்ட செய்தி; புதிய தொழிற்சாலைகளை அமைப் பதற்காகத் திட்டம்; கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கைத்தறி யுடன் கூடிய 2 ஆயிரம் வீடுகள்; புதிய தொழில் முனைவர் களுக்கு விற்பனை வரிச் சலுகை; பல்வேறு புதிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள்; சாலைகள் ஏற்படுத்துவதற்கான திட்டம்; இன்னோரன்ன, பல மக்கள் நலத் திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட் டிருந்தும் கூட, எந்தத் திட்டமும் இல்லையென்றுதான் எதிர்க் கட்சியின் சார்பிலே ஷ்வாதம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. தொடர்ந்து பேசிய என்னுடைய நண்பர், காங்கிரஸ் கட்சியி னுடைய உறுப்பினர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒரு கவிதையைக் கூட படித்தார்.

11.55 மணி

“தமிழ் என்கின்ற தங்கச் சீப்பு ஏப்போதும்

உள்ளது உங்கள் கைகளில்”

என்று அதை ஒத்துக் கொண்டார்.

“இருந்தும் பயன் என்ன?

நீங்கள்தான் ஒவ்வொரு நாளும்

உங்களில் சில தமிழர்களை

மொட்டை அடிக்கிற முயற்சியில்

உள்ளீர்களே”

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று, யாரோ எழுதிய கவிதையோ அல்லது அவரே சொந்தத் தில் எழுதிய கவிதையோ தெரியாது : அதைப் படித்துக் காட்டினார்; ஆக, தங்கச் சீப்பு தமிழ்; அது என் கையிலே இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொண்டார். சீப்பு எனக்கு இப்போது பயன்படுவது இல்லை, அதிகமாக. (சிரிப்பு) திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் போன்றவர்களுக்குப் பயன் படுவதற்காகத்தான் அந்தத் தங்கச் சீப்பு என்னுடைய கையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டவனாக இருக்கின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) பயன் படும் என்று நம்புகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. செங்கோட்டையன் அவர்கள் ஒரு உவமையின் மூலமாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை வர்ணித்தார்.

“ஆழ்கடலிலே மூழ்கி முத்துக்களை
முதலமைச்சர் எடுத்து வருவார்”
என்று எதிர்பார்த்தேன் ; ஆனால்,

“சிப்பிகளை எடுத்து வந்திருக்கிறார்” என்று சொன்னார்.

முத்துக்களை, சிப்பிகளை எடுத்த பிறகுதான், உடைத்துப் பார்த்து, அதிலிருந்து எடுக்க வேண்டும். எனவே, அவரும், நான் சிப்பிகளை எடுத்து வந்ததை ஒத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) சிப்பிக்குள்ளேதான் முத்து இருக்கிறது என்று இலக்கியச் செல்வருக்கு நன்றாகத் தெரியும் : மறுக்க மாட்டார் என்று நம்புகிறேன். எனவே, சிப்பிக்குள்ளே முத்து இருக்கிறது.

முத்து இருப்பதைப் போன்று பல நல்ல செய்திகள், பல நல்ல திட்டங்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே அமைந்து இருப்பதை, பொருளாதாரத் துறையிலே மிகப் புகழ் பெற்று விளங்குகின்ற “எக்கனாமிக் டைம்ஸ்”—22-3-1990-ல், இந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் வந்தவுடன் அந்தப் பத்திரிக்கை—இவ்வாறு எழுதுகிறது :

“It is no mean achievement that the closing deficit for the current year has been brought down from an estimated Rs. 325.07 crores to Rs. 160.74 crores despite new expenditure commitments on account of the Government's determination to carry out the D.M.K.'s poll promises and the grant of Central pay scales to State Government employees. By plugging the loopholes in Excise Administration, the Government has reaped a rich harvest of Rs. 134 crores as additional

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

revenue. This single stroke of fiscal adroitness had contributed largely to keeping down the current year's deficit. These are the right setting for a take off in resource mobilisation. The extension of further concessions of electricity tariff to agricultural pump-sets reflects the rural bias of the Government."

அதற்கு, தமிழாக்கமாக, "தி.மு.க. தனது தேர்தல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றித் தீர்மானமாக இருந்ததாலும், மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இணையான சம்பள விகிதத்தைக் கொடுத்ததாலும் ஏற்பட்ட புதிய செலவினங்கள் இருந்தும் கூட, நடப்பு ஆண்டின் இறுதிப் பற்றாக்குறையை 325.07 கோடி ரூபாயிலிருந்து 160.74 கோடி ரூபாயாகக் குறைத்தது சாதாரணமான சாதனையல்ல. ஆயத்துறை நிர்வாகத்தில் காணப்பட்ட ஓட்டைகளையெல்லாம் அடைத்ததால் அரசுக்கு 134 கோடி ரூபாய் கூடுதல் வருவாய் கிட்டியது. ஆயத்துறை நிர்வாகத்தில் மேற்கொண்ட இந்த ஒரே ஒரு நடவடிக்கை, சிறந்த, செம்மையான நிதி நிர்வாக சாதாரியமாகும்; இதுதான் நடப்பு ஆண்டின் நிதிப் பற்றாக்குறையைக் குறைத்திடப் பெரிதும் காரணமாக இருந்தது; நிதி ஆதாரங்களைத் திரட்டி, பெருக்குவதற்கு இது ஒரு சரியான பின்னணியாகும். விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு மேலும் வழங்கப்பட்டுள்ள சலுகைகள் அரசின் ஊரக வளர்ச்சி குறித்த அக்கறையினை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டும்" என்று 'எக்கனாமிக் டைம்ஸ்' இவ்வளவு அற்புதமான ஒரு விமர்சனத்தை இந்த அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை குறித்து எழுதி வெளியிட்டு இருக்கின்றது.

மத்திய மாநில அரசு உறவுகளைப் பற்றித் தொடர்ந்து நம் முடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில், குறிப்பாக, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட காலம் முதல் நாம் கூட்டிக்காட்டி வருகின்றோம். அது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலமாக இருந்தாலும் சரி, இடையிலே அ.தி.மு.க. ஆட்சிக் காலமாக இருந்தாலும் சரி, மீண்டும் இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலமாக தொடர்ந்து மலர்ந்து இருக்கின்ற இந்த நேரமாக இருந்தாலும் சரி, மத்திய மாநில உறவுகளில் மேலும் செம்மையான ஒரு நிலை உருவாக வேண்டுமென்றும், எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசின் கையையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சூழல் மாநில அரசுகளுக்கு இருந்திருக்கக் கூடாது என்றும் நாம் கூறிவந்திருக்கின்றோம். இன்றைக்கு இந்தியாவின் பிரதமராக வாய்த்திருக்கின்ற மாண்புமிகு திரு. வி. பி. சிங், அவர்கள் அண்மையில் கேரளத்தில்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆற்றியிருக்கின்ற ஒரு உரை நமக்கெல்லாம் ஆறுதல் அளிக்கின்ற வகையில் அமைந்த ஒரு உரையாகும். அவர்கள் சொன்னார்கள், நமது மாநிலங்களில் இருக்கின்ற அரசுகள், மத்தியிலே இருக்கின்ற அரசைப் பார்த்து யாசகம் கேட்கின்ற அரசுகளாக இருக்கக் கூடாது, நமக்குக் கிடைக்கின்ற ஒன்றை மாநில சகோதரர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய அந்தச் சகோதர உணர்ச்சியை நாம் பெறுவோம். கிடைப்பது ஒரு கேக்காக இருந்தாலும் அதை ஒவ்வொரு மாநில சகோதரர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்வோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதற்கேற்றவாறு நடவடிக்கைகள் அமைய வேண்டுமென்பதை இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் நாமும் வலியுறுத்திக் காட்டியிருக்கின்றோம்.

12-00 மணி

நண்பர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் பேசியபோது, காஷ்மீர் கலவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அதைப் போன்று அரசியல் சட்டத் திருத்தங்கள் நம்முடைய மாநிலங்களுக்கெல்லாம் வந்தாக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். காஷ்மீரை மாத்திரம் இன்றைக்கு உரிமைக்கு அழைத்து, மாநில உரிமைகளுக்காக வாதாடுவதைவிட நாம் தொடர்ந்து சொல்லிவருகின்ற மாநில சுயாட்சிக் கொள்கை வெற்றிபெற இன்றைக்கு மத்தியில் அமைந்திருக்கின்ற அரசு பேருதவியாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு, அந்த அரசினுடைய பலத்தை மேலும் பெருக்கி அதற்கைய ஒரு தீர்மானம் அரசியல் சட்டத்திலேயே வடிவு எடுக்கின்ற வகையில், நாம் பணியாற்றிட வேண்டும்.

காஷ்மீர் நிலவரம் அரசியல் ரீதியாக இங்கே வரவேண்டுமெய்ல்லாமல், இன்றைக்கிருக்கின்ற காஷ்மீர் நிலவரம் இந்தியாவிலேயே எங்கும் வரவேண்டாம், அதைப் போல பஞ்சாப் நிலவரமும் இந்தியாவில் எங்கும் வரவேண்டாம் என்பதுதான் ஒவ்வொரு இந்தியக் குடிமகனுடைய பிரார்த்தனையாக இன்றைய தினம் இருந்து வருகிறது என்பதையும் இங்கே ஞாபகப்படுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களைத் தலைமை அமைச்சராகக் கொண்டிருந்த மத்திய அரசு—நிதிநிலை அறிக்கையாக இருப்பதால் இதைக் குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்—ஒன்பதாவது நிதித் குழு ஒன்றை அமைத்தது. அப்படி அமைக்கப்பட்ட அந்தக் குழு, சரியாகச் செயல்படவில்லை. அதிலே இருக்கவேண்டிய அளவுக்கு உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கையும் இல்லை என்ற கருத்தை, தமிழக அரசின் சார்பாக நானும், கேரளத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் திரு. நாயனார் அவர்களும், மேற்கு வங்கத்தின் சார்பாக முதலமைச்சர் திரு. ஜோதிபாசு அவர்களும், டில்லியில் நிருபர்களிடத்திலே பேசும்போது அப்போதே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். எனினும் கடந்த கால அரசு நியமித்த ஒன்பதாவது நிதித் குழுவினுடைய அறிக்கையை, இன்றைக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள அரசு பெற்று, அதை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

அவையில் வைக்க இருக்கிறது. எனக்கிருக்கின்ற அச்சமெல்லாம் அந்த சிபாரிசுகளை அப்படியே இன்றுள்ள மத்திய அரசு நிறைவேற்ற முற்படுமேயானால், மாநிலங்கள், அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாடு பெரிதும் ஏமாற்றப்படும் என்பதை நான் தெரிவிக்க வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன். அந்த ஒன்பதாவது நிதிக் குழுபற்றி நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிட்டு, மாநில அரசினுடைய அதிருப்தியை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த அறிக்கையை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

12-05 மணி

“உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்பது இந்திரா காந்தி அம்மையார் ஆண்ட காலத்தில் மாத்திரமல்ல, இன்றைக்கும் திரு. வி. பி. சிங் அவர்கள் பிரதமராக இருக்கிற இந்த நேரத்திலும் நாம் தேசிய முன்னணியின் ஒரு அங்கமாக இருந்தாலும், அந்தக் கருத்திலிருந்து இந்த அரசு பின்வாங்குகிற அரசல்ல என்ற வகையில் ஏழாவது நிதிக் குழு—அதாவது 1979-84 ஆம் ஆண்டுகளுக்காக அமைந்த அந்த ஏழாவது நிதிக் குழு ஆயத் தீர்வையில் 40 சதவீதம் மாநிலப் பங்காக வழங்கியது. எட்டாவது நிதிக் குழு அதை 45 சதவீதமாக உயர்த்தி, அதில் 5 சதவீதத்தைப் பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கியது. எனவே முதலில் இருந்த 40 சதவீதம் என்ற பங்கு மாநிலங்களுக்குக் குறையாமல் அப்படியே இருந்தது. 40-ஐ, 45 ஆக உயர்த்தி பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு 5 சதவீதம் ஒதுக்கிய காரணத்தால் முதலிலே 7-வது நிதிக் குழுவிலே வந்த அந்த 40 சதவீதம் அப்படியே இருந்தது. 9-வது நிதிக்குழுவின்னுடைய முதல் அறிக்கையிலே இதே விகிதாச்சாரம் பின்பற்றப் பட்டது. ஆனால் இறுதி அறிக்கையிலே அந்த விகிதாச்சாரம் நாம் ஏமாறுகிற அளவுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது. அதை அறிக்கையிலே நான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அதாவது மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் 37.575 சதவீதம், பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு 7.425 சதவீதம் என்று அது மாற்றப்பட்டு விட்டது. இதனால் மாநிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே கிடைத்து வந்த அதாவது 7-வது, 8-வது நிதிக் குழுவில் கிடைத்து வந்த 40 சதவீதம் என்கிற பங்கு 37.575 என்ற சதவீதமாகக் குறைந்துவிட்டது. எனவேதான் அறிக்கையிலே நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்து இருக்கிறேன். மத்திய அரசுக்கு, மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பங்கை 50 சதவீதமாக உயர்த்தி அதில் எல்லா மாநிலங்களுக்கும் 42.5 சதவீதம் என்று வழங்கிவிட்டு—ஏற்கெனவே இருந்த 40-க்கு மேலே 2.5 என்று, அதாவது 42.5 சதவீதமாக வழங்கிவிட்டு—எஞ்சிய 7.5 சதவீதத்தை ஏற்கெனவே கொடுத்த 5-க்கு மேல் 2.5 என்று உயர்த்தி பற்றாக்குறை மாநிலங்களுக்கு அளிக்கலாம் என்ற கருத்தை மத்திய அரசுக்கு நம் முகைய நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாக நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அதையே கடிதமாக பிரதமருக்கும், நிதியமைச்சருக்கும், மத்தியிலே உள்ளவர்களுக்கும் நான் தெரிவித்திருக்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28]

[டர்க்டர் மு. கருணாநிதி]

9-வது நிதிக் குழு தமிழ் நாட்டின் வருவாய் ஆதாரங்கள், திட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட செலவுகள் ஆகியவற்றை எல்லாம் கணக்கிடும் போது ஒரு பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது. என்ன தவறு என்றால் தமிழ்நாட்டினுடைய வரவு-செலவில் உபரியாகப் பணம் இருக்கும் என்ற ஒரு தவறான கணக்கை 9-வது நிதிக் குழு தொடங்கி, அந்த உபரித் தொகையையும் மிக அதிகமாகக் கணக்கிட்டு, மின்சார வாரியத்திற்கு நாம் வழங்குகிற மானியம், உணவுக்கு நாம் தருகின்ற பல கோடி ரூபாய் மானியம், இதைப் போன்ற மானியத் தொகைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் உபரித் தொகை அதிகமாக இருக்கும் என்ற பொருத்தமற்ற வாதத்தை 9-வது நிதிக் குழு ஆரம்பித்து, சாதாரணமாக திட்டம் சம்பந்தமாக மத்திய அரசினுடைய மானியம் அல்லது கடன் ஆகியவற்றை மத்திய திட்டக் குழுதான் ஒதுக்கீடு செய்யும் என்ற நிலைக்கு மாறாக தன்னுடைய கருத்தை 9-வது நிதிக் குழு அறிவித்திருக்கிறது. 5 ஆண்டுகளுக்கு 9-வது நிதிக் குழு ஒதுக்கக்கூடிய தொகை, இந்தியா முழுமையும் உள்ள மாநிலங்களுக்கு, 9,000 கோடி ரூபாய். ஆனால் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு அடிப்படைக் கருத்தை மையமாகக் கொடுத்த தன் காரணமாக இந்த 9,000 கோடி ரூபாயில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டினுடைய பங்கு 43.79 கோடி ரூபாய் என்கிற அளவுக்குக் குறைந்து இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் (National Development Council) மாநில முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் அமர்ந்து பிரதமர் தலைமையிலே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்ற அந்த தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் 'காட்கில் ஃபார்முலா' படி நமக்கு வந்திருக்க வேண்டிய தொகை அதாவது அந்த 'ஃபார்முலா' கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த 9,000 கோடி ரூபாயில் இந்த மாநிலத்திற்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய தொகை 400 கோடி ரூபாய். ஆனால் கடந்த கால மத்திய அரசு நியமித்த 9-வது நிதிக்குழு உபரித் தொகையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு நிர்ணயித்த காரணத்தால் 400 கோடி ரூபாய்க்குப் பதிலாக, அதாவது திட்டக் குழுவின் வேலையை நிதிக் குழு ஏற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் 400 கோடிக்குப் பதிலாக 43 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்குத்தான் தமிழ்நாட்டிற்கு இன்றைக்குக் கிடைத்து இருக்கிறது.

இதிலே கூட இன்னொரு அநியாயத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் இந்த 9,000 கோடி ரூபாயில் அதாவது 5 ஆண்டுக்கான 9,000 கோடி ரூபாயில் உத்திரப்பிரதேசத்திற்குக் கிடைப்பது 2,886 கோடி ரூபாய். பிகாருக்குக் கிடைப்பது 1,374 கோடி ரூபாய். மத்திய பிரதேசத்திற்குக் கிடைப்பது 1,047 கோடி ரூபாய். மேற்கு வங்கத்திற்குக் கிடைப்பது 998 கோடி ரூபாய். இராஜஸ்தானிற்குக் கிடைப்பது 960 கோடி ரூபாய். ஆந்திராவுக்குக் கிடைப்பது 341 கோடி ரூபாய். கேரளாவுக்குக் கிடைப்பது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

பது 412 கோடி ரூபாய். தமிழ்நாட்டிற்குக் கிடைப்பது 43 கோடி ரூபாய். கர்நாடகத்திற்கு எதுவும் இல்லை. இங்கேதான், இந்த நிதிக் குழுவில் பங்கேற்றிருந்த நீதிபதி திரு. ஷக்தர் குரேஷி அவர்கள் மறுப்புக் குறிப்பு எழுதினார்கள். நாம் அதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

12-10 மணி

நீதிபதி ஷக்தர் குரேஷி அவர்கள் எழுதிய மறுப்புக் குறிப்பில் குறிப்பிடுகிறார்.

“Right from the inception, there was hostile criticism in the Press about the Commission's composition. Its Chairman and Members were labelled as henchmen of the Government of India. There was as apprehension in the minds of several State Governments that this Commission may not be impartial and that it may make the recommendations which will be favourable to the Centre at the cost of the States, especially those ruled by the political Parties different from the one in power at the Centre.

The Commission did try to dispel the apprehensions and to reassure the State Governments and others of its independence impartially and fair approach. The situation would have been avoided if the States were taken into confidence and the composition and the terms of reference of the Commission.....”

அதாவது ஆரம்பம் முதற்கொண்டு பத்திரிகையிலே கமிஷனலைப் பற்றி கடுமையான விமரிசனங்கள் இருந்து வந்துள்ளன. கமிஷனின் தலைவரும் உறுப்பினர்களும் மத்திய அரசின் எடுபிடிகள் என முத்திரையிடப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தக் கமிஷன் பாரபட்ச மற்ற முறையில் செயல்படாது. அது மத்திய அரசுக்குச் சாதகமான பரிந்துரைகளைச் செய்யும். அதுவும் மத்தியிலே ஆட்சியிலே இருக்கிற கட்சிக்கு மாறுபட்ட கட்சிகள் ஆட்சியில் இருக்கும் மாநிலங்களின் நலன்களுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் என்ற ஐய உணர்வு பல மாநில அரசுகளுக்கு இருந்தது.

கமிஷன் இந்த ஐயத்தைப் போக்கி சுதந்திரத் தன்மையும், நடுநிலைமையும் தேசிய அணுகுமுறை அகியவற்றை மாநில அரசுகளுக்கு உணர்த்தவும் உறுதி செய்யவும் முயல்கிறது. கமிஷனின் அமைப்பைப் பற்றியும், செயலாக்கம் பற்றியும் முன்பே மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்குத் தெரிவித்திருந்ததால் இப்படிப்பட்ட நிலைமை தோன்றியிருக்காது என்று கூறிவிட்டு, கார்ப்பரேட் வரி அன்றைக்கு திரு. பாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—அந்த கார்ப்பரேட் வரி, கம்பெனி வரிகள் கூட மாநிலங்களுக்குத் தராததை நீதிபதி குரேஷி அவர்கள் வன்மையாக அதிலே கண்டித்து தன்னுடைய மறுப்புக் குறிப்பை எழுதியிருக்கிறார்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இதிலேயிருந்து நன்றாகப் புரிகிறது, அன்றைக்கு மத்திய அரசிலே இருந்தவர்கள், அமைத்த நிதிக் குழுவிலே உள்ளவர்கள், கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு மாநிலங்களைப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 2,886 கோடியும், அப்போது பொம்மை தலைமையிலே அரசாளப்பட்ட கர்நாடகத்திற்கு ஒன்றுமே இல்லாத நிலைமையும், நம்முடைய தமிழ்நாட்டிற்கு கேட்கவேண்டாம்—ஏதோ ரூ. 43 கோடியும், கேரளத்திற்கு ரூ. 400 கோடியும், ஆந்திரத்திற்கு, என்.டி.ஆர்.. தலைமையிலே இருந்த ஆந்திரத்திற்கு ரூ. 340 கோடியும் என்று ஆக்கி, உத்தரப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 2,874 கோடி, பீகாருக்கு ரூ. 1,374 கோடி, மத்தியப்பிரதேசத்திற்கு ரூ. 1,047 கோடி என்கின்ற அளவுக்கு ஆயிரத்தைத் தாண்டி அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுத்து மீதி ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை நாம் காணுகிறோம். இதை மத்திய அரசுக்கு இந்த அவையின் மூலமாக எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, இந்த நிதிக் குழுவினுடைய அறிக்கை மாநிலங்களை ஏமாற்றக்கூடிய ஒன்று, மாநிலங்களிடத்திலே பாரபட்சம் காட்டக்கூடிய ஒன்று. அது மாத்திரமல்லாமல், அதற்கென எடுத்துக்கொண்ட அடிப்படையே தவறானது. திட்டக் குழு ஆற்றவேண்டிய பணியை நிதிக் குழு எடுத்துக்கொண்டது அதைவிடத் தவறானது என்று எங்களைப் போன்ற முதலமைச்சர்களுடைய கருத்துக்களுக்குச் செவி சாய்த்து, மத்திய அரசு இதிலே மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களால் பல்வேறு ஆக்கப் பூர்வமான பிரச்சினைகள், அவர்களுக்கு எழுந்துள்ள ஐயப் பாடுகள் இவை எல்லாம் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கொள்முதல் பற்றி நம்முடைய ஜனதா தளக் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் நண்பர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் பேசும்போது நுகர்பொருள் வழங்கு துறையைப் பொறுத்தவரையிலே கொள்முதலைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்கின்ற ஒரு செய்தியை இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவருக்கு விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டில் நெல் கொள்முதல் பணி திறம்பட நடைபெற்று வருகிறது. 16-3-1990 வரை 9,57,711 மெட்ரிக் டன் நெல் கொள்முதல்செய்யப்பட்டுள்ளது சென்ற ஆண்டில் இதே நாளில் 4207.19. மெட்ரிக் டன்கள்தான் கொள்முதல் செய்யப்பட்டது என்பதை நினைவுகூரும்போது, இது மிக அதிகமானது என்பதை எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பொது விநியோக முறையில் எவ்வளவு அரிசி தேவை என்பது ஏற்கெனவே கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு ஏற்பத்தான் அரிசி முன்கூட்டியே அந்தப் பகுதிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகிறது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

12-15 மணி

தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் 19 நவீன ஆலைகளை உயக்கி வருகிறது. இவற்றின் மொத்த அரவைத் திறன் 4.86 லட்சம் மெட்ரிக் டன் நெல் ஆகும். இவை அன்றி தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் அரவை முகவர்களை அமர்த்தி அவர்கள் மூலமும் நெல் அரவை செய்யப்படுகிறது. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் நவீன ஆலைகளுக்குத் தேவைப்படும் நெல் போக மீதி நெல் அரவை முகவர்கள் மூலம் அரவை செய்யப்பட்டு அவை அரசு பொது விநியோகத்திற்கு வழங்கப்பட்டு வருகிறது. நெல் கொள்முதல் செய்யும்போது தரக்கட்டுப்பாட்டு ஆய்வுகள், நெல்லின் தரம் குறித்து சான்று வழங்கிய பின்புதான் நெல் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறு கொள்முதல் செய்த நெல் கிடங்கு வசதிகளுக்கு ஏற்பவும், அமர்த்தப்பட்ட லாரிகளுக்கு ஏற்பவும் வெவ்வேறு மாவட்டக் கிடங்குகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. அரிசி முகவர்களிடமிருந்து பெறப்படும் அரிசியின் தரமும் சரிபார்த்த பிறகுதான் வழங்கப்படுகிறது.

பொதுவாக இந்த மன்றத்தில் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும், தோழமைக் கட்சிகளைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களும்—தோழமைக் கட்சியைச் சார்ந்த நண்பர் திரு. லத்தீப் தவிர மற்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் இன்றைக்கு அரிசியின் விலை உயர்த்தப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, இது மிகக் கடுமையான உயர்வு என்றெல்லாம் பேசி வாதிட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களும் இன்றைக்குப் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அதுபோல அன்றைக்குப் பேசிய மார்க்கிஸ்டுக்மயூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. ரமணி அவர்களும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் மற்றும் உறுப்பினர்களும் இந்தக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு இந்த அரசு இந்த அரிசிக்கு எவ்வளவு மானியம் இதுவரையிலே வழங்கி வந்து, இன்னமும் அது வழங்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற கணக்கை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

சாதாரண ரக, அதாவது மோட்டா ரக அரிசியை எடுத்துக் கொண்டால் அரிசிக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு அடக்க விலை ரூபாய் 8.73 ஆகிறது. விலை உயர்த்தப்பட்டதற்கு முன்பு இந்த அரிசி மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டபோது ரூபாய் 1.73—க்கு வழங்கப்பட்டது. எனவே, கிலோ ஒன்றுக்கு அரசு மானியம் 1 ரூபாய் 98 காசு தர வேண்டியிருந்தது. சாதாரண அரிசி மொத்தம் வழங்கியது 4.15 லட்சம் டன்கள் ஆகும். சாதாரண அரிசி மூலமாக மாத்திரம் அரசுக்கு இழப்பு அதாவது மோட்டா ரகம் மூலமாக மாத்திரம் அரசுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டது 82 கோடியே 21 லட்சம் ரூபாயாகும்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சன்ன ரக அரிசிக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு அடக்க விலை அரசுக்கு ரூபாய் 3.88 ஆகிறது. மக்களுக்கு அது கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 2.25-க்கு வழங்கப்பட்டது. ஆக, கிலோ ஒன்றுக்கு அரசுக்கு இழப்பு மானியமாக ஆக செலவு ரூபாய் 1.63. சன்ன ரக அரிசி மொத்தம் வழங்கப்பட்ட அளவு 7.75 லட்சம் டன். இதை இந்த அரிசியின் மூலம் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 126.02 கோடி ரூபாய்.

மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் அடக்க விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 4.11. பொது விநியோகத்தில் வழங்கியபோது இதன் விலை ரூபாய் 2.50. இதனால் கிலோ ஒன்றுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூபாய் 1.61. மொத்தம் வழங்கப்பட்ட மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் அளவு 8.10 லட்சம் டன்கள். இதன் மூலமாக மட்டும், அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 130.65 கோடி ரூபாய். எனவே இந்த மூன்று ரக அரிசிக்கு—மோட்டா ரகம், சன்ன ரகம் மற்றும் மிகச் சன்ன ரகம் ஆகிய இந்த ரக அரிசியும் ஏறத்தாழ 20 லட்சம் டன்கள் வாங்கிய வகையில் அரசுக்கு இழப்பு—வாங்கி குறைந்த விலைக்கு விற்பனையில் அரசு மானியமாகக் கொடுத்தது 338.88 கோடி ரூபாய். இந்தத் தொகையை அரசு மானியமாகத் தர வேண்டிய சூழ்நிலை. இப்போது இதிலே தான் கொஞ்சம் விலையை ஏற்றியிருக்கிறோம்.

அப்படிப் பார்த்தால்கூட மோட்டா ரக அரிசியின் அடக்க விலை ரூபாய் 3.73. விற்கப்படும் விலை இப்போது 2 ரூபாய். அரசுக்கு இதிலே கிலோ ஒன்றுக்கு இழப்பு ரூபாய் 1.73. 4.15 லட்சம் டன் அரிசி மூலமாக அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு ரூபாய் 71.84 கோடி.

சன்ன ரக அரிசியின் அடக்க விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3.88. விற்கப்படும் விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3.00. இதனால் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு கிலோ ஒன்றுக்கு 88 பைசா. ஆக, 7.75 லட்சம் டன்னுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 67 கோடியே 89 லட்சம் ரூபாய்.

மிகச் சன்ன ரக அரிசியின் அடக்க விலை கிலோ ஒன்றுக்கு ரூபாய் 4.11. இப்போது விற்கப்படும் விலை ரூபாய் 3.50. இதனால் அரசுக்கு கிலோ ஒன்றுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 61 பைசா. ஆக, 8.10 லட்சம் டன்னுக்கு அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்பு 49 கோடியே 65 லட்சம் ரூபாய். ஆக, இந்த மூன்று ரக அரிசிக்கும் சேர்த்து அரசுக்கு இழப்பு ரூபாய் 189 கோடியே 38 லட்சம் ஆகிறது.

300 சொச்சம் கோடியிலிருந்து 180 கோடி என்கிற அளவுக்கு அந்த மானியத் தொகை குறைந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் சத்துணவுக்காக வாங்கப்படும் அரிசிக்குத் தகுபிற மானியம் 110

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

12-20 மணி

கோடி, இலவச அரிசி ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு குக்கூட இலவச அரிசி வழங்குவதற்கு, 3 தடவை வழங்குவதற்கு 36 கோடி. ஆக 335.38 கோடி ரூபாய் இப்போதும் நாம் மானியமாக வழங்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஏறத்தாழ 400 கோடி ரூபாய் அளவிலே இருந்த இந்த மானியத் தொகை இந்த விலை ஏற்றங்களுக்குப் பிறகு, நம்முடைய மொத்தத்தேவையினை மனதிலே வைத்துப் பார்க்கும்போது, 335.38 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு ஆகியிருக்கிறது.

மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் அண்டையில் இருக்கிற மாநிலங்களின் விலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, இங்கே 2 ரூபாய் சாதாரண அரிசி என்றால், கர்நாடகத்திலே ரூ. 2.70 காசு. சன்ன அரிசி இங்கே 3 ரூபாய் என்றால் கர்நாடகத்திலே ரூ. 3.65 காசு அங்கே மிகச் சன்னரக அரிசி விற்பனை இல்லை. கேரளாவில், இங்கே 2 ரூபாய் என்றால் அங்கே மோட்டா அரிசி ரூ.2.66 காசு. சன்ன அரிசி இங்கே 3 ரூபாய், கேரளாவிலே ரூ.3.27 காசு. மிகச் சன்னம் இங்கே ரூ. 3.50, கேரளாவிலே ரூ. 3.48. 2 காசுதான் குறைவு. மராட்டியத்திலே, இங்கே 2 ரூபாய் மோட்டர் அரிசி, அங்கே ரூ. 2.90. சன்ன அரிசி ரூ. 3.60, மிகச் சன்னம் ரூ. 3.85. ஒரிஸ்ஸாவிலே ரூ. 3.80 வரையிலே விற்பனையாகிறது. ரூ. 2.95 லேயிருந்து ஆரம்பமாகி ரூ. 3.80 வரையிலே விற்பனையாகிறது. மேற்கு வங்கத்தில் ரூ. 2.83 சாதாரண அரிசி, சன்னம் ரூ. 3.49, மிகச் சன்னம் ரூ. 3.71. எனவேதான் இந்த அரிசி விலையை ஏற்ற வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதேயல்லாமல் வேறல்ல.

நான் அன்றைக்குச் சொன்னதுபோல், அரிசி விலை ஏறி இருந்தாலும்கூட, மக்களுக்குப் பல நல்வாழ்வுத் திட்டங்கள், பல்வேறு உதவித் திட்டங்கள், பல்வேறு சலுகைகள், விவசாயிகளுக்குப் புதிது புதிதாக வழங்கப்பட்டு வருகிற சலுகைகள், கடன்கள் ரத்து, அவர்கள் வாங்குகிற கருவிகளுக்கு விற்பனை வரியிலே சலுகை, இதுபோன்ற பல்வேறு காரியங்களால் அவர்களுக்கு ஓரளவு தாங்குகிற சக்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்ற சூழ்நிலையிலேதான் இதையும் தாங்கிக்கொள்வார்கள் இல்லாவிட்டால் ஒரு பெரிய பற்றாக்குறை வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஏற்படும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்துத்தான் இதைச் செய்கிறோம். ஆனால் ஒன்று, இன்னும் பத்து நாளிலோ, 20 நாளிலோ மத்திய அரசு மீண்டும் அரிசியின் விலையை ஏற்றக்கூடும். நான் உங்களுக்கு உறுதி அளிக்கிறேன். மத்திய அரசு அப்படி ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தோஷம் நம்முடைய மர்நில அரசு இந்த விலையைவிட அதிக விலை

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

யாக அந்த விலையை உயர்த்தாது என்ற உறுதியை மாத்திரம் என்னால் இப்போது அளிக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவில் அரிசியின் விலை என்ன, அவர்கள் என்ன வழி முறைகளைக் கையாள்கிறார்கள் என்பதையும் சொன்னால் உதவியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கெனவே பத்திரிகைகளிலே விளம்பரம் மூலமாகவே அரசு சொல்லியிருக்கிறது ஆந்திராவிலே 2 ரூபாய் எப்படி 2 ரூபாய் என்றால் யாருக்கு என்றால், 500 ரூபாய் மாத் வருமானம் உள்ளவர் க்குத்தான். 501 ரூபாய் உள்ளவர்களுக்குக் கிடையாது. 2 ரூபாய் அங்கே அரிசி விலை. 500 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அந்த இரண்டு ரூபாய் அரிசி கிடையாது. வெளி மார்க்கெட்டில் 4 ரூபாய், 5 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டும். நான் நேரிலே அறிந்தது. அதைக்கூட மாற்றித்தான் ஆக வேண்டுமென்றும், இல்லர் விட்டால் கட்டுப்படியாகாது என்று இன்றைய முதலமைச்சர் திரு. சென்னா ரெட்டி அவர்கள் என்னிடம் பேசும்போது சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இதுதான் அங்குள்ள நிலைமை.

விவசாயிகளுடைய கடன்களைப் பற்றி மத்திய அரசு வெளியிட்டுள்ள அறிவிப்பை ஒட்டி இங்கேயும் நம்முடைய உறுப்பினர்கள் கட்சித் தலைவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு விவசாயிகளுடைய கடன் 10,000 ரூபாய்வரை என்பதற்குச் சில நிபந்தனைகளை எல்லாம் போட்டு, அது அவர்களாகவே விரும்பி வேண்டுமென்றே தராமல் இருக்கிற கடன்களுக்கு அல்ல; கட்ட முடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிற கடன்களுக்கு. அதுமட்டுமல்லாமல் தேசிய மயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் மற்றும் மண்டலக் கிராமிய வங்கிகள்— Regional Rural Banks இவற்றிலே நீண்டகால மற்றும் குறுகிய காலக் கடன்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் 2—10—1989 அன்று தவணை கடந்த நிலுவைத் தொகைகளுக்கு மாத்திரம் இந்த நிவாரணம் பொருந்தும் என்று சொல்லியுள்ளது. வேண்டுமென்றே கடனைக் கட்டாமல் நிலுவையாக வைத்துள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த நிவாரணம் வழங்கப்பட மாட்டாது என்று திட்டவாட்டமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பற்றி, மத்திய அரசு மாநில அரசுக்குத் தெரி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

வான் வழிகாட்டிகளைத் தரவில்லை என்று திரு. ரமணி அவர்கள் எழுப்பிய ஒரு பிரச்சினைக்கு நான் இந்த மாமன்றத் திலே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. மதுதண்டவதே அவர்கள் 23-ஆம் தேதியிட்டு எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தகவலுக்காகத் தர நான் விரும்புகிறேன்.

12.25 பணி

My dear Karunanidhi,

You would have no doubt seen the announcement made in the Budget speech on 19th March 1990 in regard to the New Debt Relief Scheme in respect of farmers, artisans and weavers. For ready reference, I am enclosing an extract of the relevant portion of the speech. I should appreciate if you could kindly introduce a scheme on the same lines in respect of Co-operative Banks within your purview. An immediate decision needs to be taken by you as it is important to ensure that there is no problem in re-cycling of bank credit for ensuing kharif season. In order to help the State Governments in working out the debt relief scheme on the same pattern as the Central Government, I am asking NABARD to get in touch with the State Co-operative Banks. I am also requesting the Chairman, NABARD, to provide any assistance that may be needed in finalising the scheme as early as possible. I shall also be happy to discuss the matter with you, if necessary.

Yours sincerely,

MADHU DANDAVATHE.

என்று நேற்றைக்கு முன்தினம் எனக்குக் கடிதம் வந்து இருக்கிறது. அங்கே நிதிநிலை அறிக்கையிலே என்ன கருத்தைத் சொன்னார் என்கின்ற அந்தத் தொகுப்பும் எனக்கு அளிக்கப் பட்டு இருக்கிறது.

ஏற்கெனவே அருமை நண்பர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கடந்த காலத்தில் சிறு விவசாயிகளுக்கு 67 கோடி ரூபாய் கடன் நிவாரணம் அளிக்கப் பட்டதை, தவறனர் ஆட்சிக்குப் பிறகு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட இந்த அரசு தன்னுடைய சுமையாக ஏற்றுக் கொள்ள நேரிட்டது. ஏனென்றால் அவர்கள் கடன் ரத்து செய்தார்கள். விவசாயிகள் விடுபட்டார்கள். ஆனால் அந்தக் கடனைக் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்குத் தரக்கூடிய அந்தப்

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பொறுப்பை அவர்கள் முற்றாக நிறைவேற்றவில்லை. எனவே அதிலே 67 கோடி ரூபாயை இந்த அரசு பொறுப்பேற்று அவர்களுக்குத் தரவேண்டிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. அதைத் தந்தோம்.

கவர்னர் ஆட்சியிலே, மத்தியிலே இராஜீவ் காந்தி ஆட்சி இருந்த நேரத்தில் நபார்டு எல்லா மாநிலங்களுக்கும் இதைக் கண்டிப்பாக அறிவித்து விட்டது. “இனிமேல் இப்படிச் கூடன்களை ரத்து செய்யக் கூடாது; ரத்து செய்தால் கூட்டுறவு வங்கிகள் மேலும் விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருவதற்கு நாங்கள் பண உதவி செய்யமாட்டோம்; நாங்கள் ஆதரவு அளிக்கமாட்டோம்” என்று சொல்லி விட்டார்கள். கவர்னர் ஆட்சியிலும் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு நாங்கள் கடன்களை ரத்து செய்வது இல்லை என்று நபார்டுக்கு அவர்கள் கடிதம் எழுதி அதற்குப் பிறகுதான் நபார்டு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உதவிட முன்வந்தது.

இந்தச் சூழ்நிலையில் தேர்தல் அறிக்கையிலே சிறு விவசாயிகளுடைய கடன்கள் ரத்து செய்யப்படும் என்று அறிவித்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் ஏற்கெனவே வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மாற்றி அமைக்கப்பட்ட குறுகிய காலப் பயிர்க் கடன்களில் தவணை கடந்த தொகைகள் அனைத்தையும் அறவே ரத்து செய்தும், குறுகிய மத்திய காலக் கடன்கள் மீது உள்ள அபராத வட்டியையும் அறவே தள்ளுபடி செய்தும், நீண்ட காலக் கடன்கள் மீது ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ள வட்டியையும் அறவே தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்றும் முடிவு எடுத்து, 12—5—1989-ல் ஆணை பிறப்பித்தது. இப்படி ஆணை பிறப்பித்த பிறகு நபார்டு அதற்குப் பெரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து, நாங்கள் அதற்கு இணங்க மாட்டோம் என்று கூறிவிட்டார்கள். பிறகு நம்முடைய அதிகாரிகள் எல்லாம் அங்கே சென்றார்கள். பெரும் படைபெருப்புச் செய்தார்கள். மாநிலத்திலே இருந்து அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் எல்லாம் அங்கே சென்று பேசினார்கள். சில உறுப்பினர்கள் கூட பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். நீங்கள் ரத்து செய்து விட்டதாகச் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அந்தக் கடனை வசூலிக்க வேண்டும் என்று ஆணைகள் வந்து கொண்டு இருக்கின்றனவே என்று கேட்டார்கள். நான் அப்போதெல்லாம் உண்மையைச் சொல்லப் பயந்து கொண்டு இருந்தேன். இப்போது பயம் நீங்கிவிட்டது. காரணம் மது தண்டவதே அவர்களுடைய கடிதத்திற்குப் பிறகு அந்தப் பயம் நீங்கி விட்டது. பயப்படாதே, நபார்டு நம் பக்கம் இருக்கிறது. நபார்டு உதவி செய்யும் என்று சொன்ன பிறகு, பயம் நீங்கி விட்டது. நபார்டுக்கு என்ன சொன்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

னோம் என்றால், நாங்கள் கடனை வசூலிப்போம் என்று எல்லோருக்கும் எழுதிவிடுகிறோம் என்று சொன்னோம். அதிகாரிகளுக்கு என்ன சொன்னோம் என்றால், அப்படிச் சூழல் வரும்; நாங்கள் அடிப்பது போல் அடிப்போம்; அமுவதுபோல் அமுங்கள்; ஆனால் யாரும் வசூலிக்காதீர்கள் என்று சொல்லி, அந்த 39 கோடி ரூபாய் கடனை வசூலிக்காமலே, அதேநேரத்திலே நபார்களுக்கான கண்ணிலே 'சத்துணவுப் பொடி காட்டினாரே' அதுமாதிரி பொடி தூவி, நாங்கள் ஒரு தந்திரமாக அதைச் செய்து அந்த 39 கோடி ரூபாய் கடன் ரத்துக்கும் வழி செய்து இருக்கிறோம்.

12.30 மணி

இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் அறிவித்த அந்தக் கடன் நிவாரணத்தை எந்த அளவிற்கு, எந்த நிலையில், எந்த அடிப்படையிலே தமிழ்நாட்டிலே நாம் அறிமுகப் படுத்தலாம் என்பது குறித்து மத்திய நிதியமைச்சரே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல, நான் காவிரி பேச்சு வார்த்தைக்காக ஐந்தாம் தேதியன்று டெல்லிக்குச் செல்லும் பொழுது, இந்தக் கடன் நிவாரணத்தைப் பற்றி நிதியமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசி முடித்து ஒரு நல்ல முடிவோடு வருவேன் என்று நம்புகின்றேன். நீங்கள் என்னை வாழ்த்தி அனுப்புவீர்கள் என்று கருதுகிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் ஒரு குறையைச் சொன்னார்கள், ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். சொன்னதைச் செய்யவில்லை என்று அந்த வாசகத்திற்கு மறுப்பாக ஒரு குற்றச்சாட்டை அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னுடைய தமிழை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். தமிழுக்குத் தலைவணங்குவதாகச் சொன்னார்கள். தமிழ் நர்த்தனம் ஆடுகிறது, என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் பேசியதைக்கூட நம்முடைய பேராசிரியர் எழுந்து, படிக்கிறாரே படிக்கலாமா என்றுகூடக் கேட்டார்கள். நான் குறிப்புதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொன்னார். அது உண்மையல்ல. குறிப்பு அல்ல. முழுவதும் எழுதிப் படித்தார். காரணம் என்னுடைய முகத்தைப் பார்த்துப் பேச அவருக்குக் கொஞ்சம் கூச்சம். அதனால்தான் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட வேண்டுமென்று வீட்டிலே இருக்கும் பொழுது என்னுடைய நேராக வந்தால் சொல்லக் கூச்சம். எனவே, எழுதியதைப் படித்துவிட்டுப் போய் விடுவோம் என்றும் படித்துவிட்டுப் போய் விடுகிறார்.

அப்படி அன்றைக்கு அவர் படித்தபொழுது ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார். சிறுதொழில் தொடங்குவதற்கு அரிசன மலை வாழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை 15,000 ரூபாய் மானியம் வழங்கப்படும் என்றும், தொடங்கப்படும் முதலீட்டில் இருபது

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சதவீதம் பங்குத் தொகை வழங்கப்படும் என்றும் அரசு முடிவெடுத்து இரண்டு கோடி ஒதுக்கியிருந்தது. ஆயினும் அந்தப் பணம் இதுவரை செலவிடப்படவில்லை என்று கூறியிருந்தார்கள்.

இதற்கு விளக்கம் என்னவென்றால், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டுக்காக மத்திய அரசு — முன்பிருந்தே — ஆண்டுதோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையினை தாட்கோவுக்குத் தமிழக அரசு மூலம் வழங்குகிறது. பயனாளிகள் வங்கி மூலம் அரை பங்கு கடனாகப் பெறும் பொழுது மீதிபங்கு மைய அரசு கொடுக்கும் பணத்திலேயிருந்து மானியமாகவோ அல்லது குறியீட்டுக் கடனாகவோ தாட்கோ வழங்குகிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் இத்தொகை வழங்கப்படுகிறது. இதுகாறும் இது சிறிய தொகையாக ஐ.ஆர்.டி.பி. முறைப்படி செலவிடப்பட்டது. இதனால் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய பொருளாதாரக் குறிப்பு பொருளாதாரம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் அளவில் மேம்பாடு அடையவில்லை. எனவே, 1989 நவம்பர் திங்களில் தமிழக அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தை வகுத்தது.

அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் மத்திய அரசு கொடுக்கும் பணத்தில் ஒரு பகுதியை ரூ. 15,000, 20,000 என்று கடன்களாக கொடுக்கின்ற அந்த நிலையும் உண்டு. அதோடு இன்னொரு புதிய நிலையை எடுத்து ஒரு பகுதியைத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களில் ஆர்வமுள்ளவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களுக்கு ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் வரை சிறு தொழில்களை உருவாக்கி, அதன் மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதுதான் அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கமாக இருந்தது.

ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் திட்டம் வகுத்து நான்கு இலட்ச ரூபாய் வங்கியிடம் கடன் பெற வேண்டும். அதற்கு வங்கிகோரும் 25 பர்சென்ட் தொகையைத் தனி நபர்கள் கொடுக்க இயலாததால் தாட்கோ அதனை 15,000 ரூபாய் மானியமாகவும் 85,000 ரூபாய் பத்து வருஷங்களுக்கு 4 சதவீத வட்டிக்கான கடனாகவும் கொடுக்கிறது. இது இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலேதான் கடந்த ஆண்டு அமல்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆரம்பத்தில் வங்கிகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் கடன் கொடுக்கத் தயங்கின. தாழ்த்தப்பட்டவர்களாயிற்றே என்று பிணையம் கேட்டார்கள். உடனடியாக 23—2—1990 இல் வங்கித் தலைவர்களையும், ரிசர்வ் வங்கி அதிகாரிகளையும் நம் முடைய ஆதிதிராவிடர் நலச் செயலாளர் அழைத்துப் பேசி, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் சிறு தொழில் அதிபர்களின் நிலைக்கு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

உயர வேண்டுமேயானால் பிணையம் இல்லாமல் அவர்களுக்கு கடனுதவி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில், வங்கிகள் உதவி செய்ய முன் வந்தார்கள்.

1974-75 இல் இதுபோன்ற ஒரு திட்டத்தை அன்றைக்கு இதே அரசு ஆரம்பித்து பல தடைகள் ஏற்பட்டு அது கைவிடப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு ஜனவரி முதல் இதுவரை 46 தனி நபர்களுக்கு இத்திட்டத்தின் மூலம் உதவி வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாத இறுதிக்குள் மேலும் 30 தனி நபர்களுக்கு உதவிகள் வழங்கப்படும். எனவே 76 பேர் 30—3—1990-க்குள் பயன் அடைவார்கள் என்ற நல்ல செய்தியை நான் திரு. ஆல்போன்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ரூ. 20 கோடியை ரூ. 2 கோடி என்று சொல்லியிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரூ. 20 கோடிதான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சிறுதொழில் தொடங்குவதற்குத் தேவையான நிதி உதவி அளிக்க 20 கோடி ரூபாயில் சிறப்புத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று தான் கடந்த ஆண்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதனுடைய நிலைமை என்னவென்றால், 1981-82-லேயிருந்து இந்தச் சிறப்பு உதவித் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. மத்திய அரசு, மாநில அரசு இரண்டும் சேர்ந்து இந்தத் திட்டத்தை நடத்த வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து மத்திய அரசு அன்றைக் கிருந்து, 1981-82-லேயிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக, பழங்குடி மக்களுக்காக ஒரு தொகையை வழங்கி வருகிறது. 12.35 மணி

ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு வழங்கும் தொகையை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்பது நிபந்தனை. ஆனால் கடந்த ஆண்டுகளில் மத்திய அரசு வழங்கிய தொகை முழுமையாகச் செலவிடப்படாமல் மீதம் வைக்கப்பட்டு விட்டது. இதைத் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு வழங்கும் தொகை முழுமையாக செலவிடப்படாமல் மீதம் வைக்கப்பட்டு ஒரு திரண்ட தொகையாக, அப்படி செலவிடப்படாமல் குவிந்த தொகையாக 1981-82-ம் ஆண்டில் செலவிடப்படாத தொகையாக ரூ. 1.93 கோடி. 1985-86-ஆம் ஆண்டில் செலவிடப்படாத தொகையாக உயர்ந்தது ரூ. 17.57 கோடியாகும். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்காக தரப்பட்ட பணம் 1985-86 ஆம் ஆண்டில் செலவிடப்படாமல் மிகுந்தது ரூ. 17.57 கோடி. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் இந்தத் தொகை 32.03 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு உயர்ந்தது. இந்த நிலையை ஒழுங்குபடுத்தும் முயற்சியில் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாகத்தான் தமிழக அரசு தீவிரமாக ஈடுபட்டு 1988-89 ஆம் ஆண்டில்

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மத்திய அரசு நிதியுதவி 13 கோடி ரூபாயாக இருக்க, தமிழக அரசு ரூ. 20.87 கோடி செலவழித்து 7 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழித்தது. அதனால் செலவிடப்படாமல் குவிந்து இருந்த தொகை 32 கோடி ரூபாயிலிருந்து 24.16 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்குக் குறைந்தது. நடப்பாண்டில் 1989-90 ஆம் ஆண்டில் மத்திய அரசு 14.19 கோடி ரூபாய் வழங்கியது. தமிழக அரசு 20.11 கோடி ரூபாய் செலவழித்தது. அதாவது 5.9 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவழித்தது. எனவே, இப்போது அது 20.24 கோடி ரூபாயாக 30 கோடி ரூபாய் குவிந்த தொகையை 20 கோடி ரூபாய் என்ற அளவில் குறைத்து இருக்கிறோம் என்றால் இரண்டு ஆண்டுக் காலமாக தாழ்த்தப் பட்ட மக்களுக்கு இந்தத் திட்டங்கள் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேர வேண்டும். மத்திய அரசு தருகிற தொகையும், மாநில அரசு தருகிற தொகையும் ஒழுங்காகப் போய்ச் சேர வேண்டும் என்று எடுத்த முயற்சிகளின் காரணமாக 32 கோடி ரூபாயாக குவிந்திருந்த தொகையை இன்றைக்கு 20 கோடி அளவிற்குக் குறைத்து இருக்கிறோம். வரும் ஆண்டில் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்வோம் — மத்திய அரசு வழங்கக்கூடிய உதவி 13 கோடி ரூபாய் நம்முடைய அரசு 12 கோடி ரூபாய் மேலும் செலவழித்து 25 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு இந்தத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய திரு. ரமணி அவர்களும், திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் திரு. வரதராசன் அவர்களும், மற்றும் தொழிற் சங்கங்களில் ஆர்வம் உடைய நம்முடைய மாண்புமிகு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தொழிலாளர்களுடைய நலனில் இந்த அரசு மேலும் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

தொழிலாளர்கள் சுரண்டப்படுவது, அச்சுறுத்தப்படுவது, அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படுவது, அவர்கள் வாழ்வு இழந்து வாடிவதங்கி தெருவில் நிற்பது போன்ற இந்த நிலைமை களை எல்லாம் இந்த அரசு ஏற்காது என்பதும், இந்த அரசின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற நான் பாட்டாளிகளுடைய பிரச்சினையில், தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினையில் கடந்த காலங்களில் எப்படியெல்லாம் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களோடு இணைந்து நின்று போராடி இருக்கிறேன். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்தபோதுகூட எப்படியெல்லாம் அவர்களுக்காக வாதாடி இருக்கிறேன் என்பதும், நான் அவர்களுக்கெல்லாம் நினைவூட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அனுபவ ரீதியில் அவர்கள் அதை மிக நன்றாக உணர்வார்கள்.

திரு. ரமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டம், தமிழ்நாடு கைத்தறி தொழிலாளர்கள் சட்டம் தொழிலாளர்களை நிரந்தரப்படுத்தும் சட்டம், சம்பளப் பட்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

வாடாச் சட்டம், பணிக்கொடை பட்டுவாடாச் சட்டம், தொழிற் சாலை சட்டம், ஈ.எஸ்.ஐ. சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் சரிவர அமல் செய்யப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே ஒவ்வொன்றாக சில விளக்கங்களைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் அதாவது நீக்கல், முறைப் படுத்துதல் என்ற சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில மட்டத்தில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அதிலே தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள், நிர்வாகப் பிரதிநிதிகள், உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோர் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். இந்தக் குழு அடிக்கடி கூடி தொழில் நிறுவனங்களில் இருக்கிற ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை நீக்கி முறைப்படுத்துதல் பற்றி ஆராய்ந்து ஆலோசனை வழங்கி அதன்மீது ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தில் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை எப்படி நீக்க வேண்டும், முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறதே அல்லாமல், அவ்வாறு நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை, காண்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களைத்தான் அதே இடத்தில் நியமிக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் வழி வகுக்கவில்லை. அதைப் பிடித்துக் கொண்டு இன்றைக்கு நிர்வாகங்கள் நம்மிடத்தில் வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதற்கான சட்ட மாறுதலைச் செய்ய இந்த அரசு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கான நலச் சட்டத்தை எதிர்த்து உச்ச நீதிமன்றம் வரையில் வழக்கு நடந்து, இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகும் என்று தீர்ப்பு வந்துவிட்டதால், இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த எந்தவிதமான தடையும் இப்போது இல்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு பிரச்சினை என்னவென்றால், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவரையும் சந்தித்து, அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டு, ஒன்றுபடுத்தி, பணியாற்ற இன்னும் அதிகமான அதிகாரிகளும், பணியாளர்களும் அரசுக்குத் தேவைப்படுகிறார்கள். அதற்கான திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய பரிசீலனையில் உள்ளது. விரைவில் அது நடைமுறைப்படுத்தப்பட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்படும் என்றும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களை நிரந்தரம் செய்வதிலே சட்ட அமலாக்கம் தீவிரப்படுத்தப்படும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தின்படி 31-12-1989 வரையில், 6,275 தொழிற்சாலைகளில் 16,537 தொழிலாளர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறார்கள். எந்த நிர்வாகத்திலேயாவது இந்தச்

1990 மார்ச் 28], [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டம் அமலாக்கப்படுவதில் குறைகள் இருந்து, அவை குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்தக் குறைகள் களையப்படும் என்ற உறுதியையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-40 மணி

அதேபோல் சம்பளப் பட்டுவாடாச் சட்டம் பணிக்கொடை பட்டுவாடாச் சட்டம், இ.எஸ்.ஐ. சட்டம் ஆகிய சட்டங்கள் செயல்படுவதிலும் தயக்கமோ, தாமதமோ காணப்பட்டால், அவற்றைக் களைந்து மேற்படி சட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த அரசு தீவிர நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்றும் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சாலைச் சட்டங்கள் செயல்படும் விதம், இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களை விட தமிழ்நாட்டில்தான் மிக நேர்த்தியாக இருக்கிறது என்று தொழிற்சாலை நடத்துகிறவர்களே கூட நம் மீது கொஞ்சம் வருத்தப்படுகிறார்கள். அந்த அளவிற்குத் தொழிற்சாலைச் சட்டங்களை இந்த அரசு மற்ற மாநிலங்களுடனும் ஒப்பிடும்போது மிக நேர்த்தியாக நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது. அதிலும் இன்னும் குறைபாடு இருக்குமானால், திரு. ரமணியைப் போன்ற தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சுட்டிக் காட்டுவார்களே யானால் இந்தக் குறைகளைக் களைவதற்கு அரசு தயாராக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வடலூர், சேஷசாயி இன்சுலேட்டர் தொழிற்சாலையைப் பற்றி இங்கே கூறப்பட்டது, 'லே-ஆப்' பற்றி. நண்பர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் இங்கே சில வினாக்களை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அது குறித்தும் ஆராய்ந்ததில் 'லே-ஆப்' என்றால் பாதிச் சம்பளம் உண்டு என்றாலும் கூட, அந்த பாதிச் சம்பளத்திலே வேலை பார்க்கின்ற தொழிலாளர்கள் இந்த நேரத்திலும் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சமும், ஐயமும் இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த 'லே-ஆப்'புக்கான காரணங்கள் என்ன என்பதை இன்னும் தீவிரமாக ஆராய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்தியிருப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மேலும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து இந்த 'லே-ஆப்' கொடுமையிலிருந்து தொழிலாளர்கள் விடுபட அரசு ஆவன செய்யும் என்ற உறுதியை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூடக் குறிப்பிட்டார்கள். சரக்கு வாகன வரியினால், பொருள் களுடைய விலை ஏறும் என்று அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள், மற்றவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சரக்கு வாகனங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் ஆம்னி பஸ் பற்றி இணைத்துச் சொன்னார்கள். ஆம்னி பஸ்ஸுக்கு 2,000 ரூபாய்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

என்பது கர்நாடகத்திலே கூட போடப்பட்டு இருக்கிற வரிதான் என்பதைச் சொன்னார்கள். உயர்நீதிமன்றத்திற்கு அந்த வழக்கு சென்று, கர்நாடகத்தில், உயர்நீதிமன்றம் அந்த வரி செல்லும் என்று தீர்ப்பு அளித்தது. உச்ச நீதிமன்றத்திலே அதற்கு ஒரு ஸ்டே தரப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் இன்னும் வழக்கு முடிவு அடையவில்லை. இருந்தாலும் அவர்களுக்காவது நமக்கும் ஆகட்டும். ஏன் என்றால், கர்நாடகத்திற்கும் நமக்கும் காவிரி தொடர்பாக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த ஆம்னி பஸ்ஸும் தொடர்பாக இருக்கட்டும் என்ற முறையில் இந்த 2,000 ரூபாய் வரியை இப்போது நாம் மாற்றுவதற்கு இல்லை என்பதை—அவர்கள் கோரிக்கை விடுத்து எத்தனையோ நிறைவேற்றி இருக்கிறேன், இதை நிறைவேற்ற முடியாமைக்காக நான் திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களிடத்திலே என்னுடைய ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது முடிந்த முடிவல்ல. நீதிமன்றத்தினுடைய உத்தரவை எதிர்பார்ப்போம் என்று அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சரக்கு வாகனங்களுடைய இந்த வரியினால், விலைவாசி அதிகமாகி, அதன் காரணமாக உயர்ந்துவிடாது, வேறு காரணங்கள் உண்டு.

பொதுவாக சரக்கு வாகனங்களுடைய மொத்த எண்ணிக்கை நம்முடைய மாநிலத்திலே 83 ஆயிரம். இந்த 83 ஆயிரத்தில் நான் குறிப்பிடுகின்ற அதிக வரி செலுத்த வேண்டிய, 15 ஆயிரம் கிலோ கிராமுக்கு மேற்படுகின்ற சரக்கை ஏற்றிச் செல்லுகின்ற வாகனங்களுடைய எண்ணிக்கை 33 ஆயிரம் ஆகும். இந்தப் பிரிவை உதாரணமாக வைத்து, வரிப் பளுவைக் கணக்கிட்டால், காலாண்டு வரி விகிதம் ரூ. 1,600-லேயிருந்து ரூ. 1,840 ஆக உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறது. தற்போது வெளிச் சந்தையில், இம்மாதிரியான வாகனங்களை வாடகைக்கு அமர்த்தும் போது ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 3 ரூபாய் 40 காசு வாடகைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இதில் தற்போதுள்ள வரி விகிதப்படி வரியின் பங்கு ரூ. 10.67 காசாக இருக்கிறது. இந்த வரி உயர்வினால், ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு மேலும் ரூ. 1.6 காசுதான் கூடுகிறது. உயர்த்தப்பட்ட வரி வீதத்திற்கு பிறகும் மொத்தமாக வரியினுடைய பங்கைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கும் போது ரூ. 12.27 காசுதான், அதாவது வரி உயர்வு 0.47 சதவீதம் அளவுதான் இது இருக்கிறது. அதனால் அந்த அளவிற்கு விலைவாசி உயர்வது கட்டுப்படியாகத்தான் இருக்கக்கூடும். இது அதிகமானது அல்ல என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மிக முக்கியமாக அவையிலே பேசப்பட்டது மது விலக்கு பிரச்சினையாகும். 1971 ஆம் ஆண்டு கருணாநிதிதான் இந்த அநியாயத்தைச் செய்தான்.

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

12-45 மணி.

அது வரையில் மது என்றால் என்னவென்றே ஒரு தலை முறைக்கே தெரியாது இருந்தது என்றெல்லாம் நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட, நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் உட்பட மற்றும் மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக ஆதரிக்கின்ற நண்பர்கள் அனைவரும் உணர்ச்சிப் பூர்வமாக தங்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். 1971-லே தான் மதுவிலக்கைக் கொஞ்ச நாளைக்கு ஒத்திவைக்கின்ற ஒரு அறிவிப்பை இந்த மாமன்றத்திலே அன்றைய தினம் நான் அறிவித்தேன். 1971-ல் என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொருளாளராக இருக்கிறார். நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் கோவையிலே நடைபெற்ற பொதுக் குழுவிலே தான் மது விலக்கை ஒத்தி வைப்பது என்கின்ற ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு, அது அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு, அது ஆராயப்பட்டு, அந்தத் தீர்மானம் செயல்படவும் பெற்றது.

1971-க்கு முன்பே 1969-ல் 13—9—1969-ல் மாலை முரசு பத்திரிகையில் நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையை இந்த அவையிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வருவது நலம் என்று கருதுகிறேன். 13—9—1969 எம்.ஜி.ஆர். அறிக்கையில் சொல்கிறார்—“மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தாலும் பர்மிட் உள்ள பணக்காரர்கள் சட்டத்தின் உதவியோடு சாதாரணமாகக் குடிக்கிறார்கள். ஏழைகளும் மதுக் கஷாயம் போன்றவற்றை சட்டத்தின் உதவியோடு குடிக்கிறார்கள். இவை இரண்டையும் மதுவிலக்குச் சட்டம் தடை செய்ய இயலவில்லை. பர்மிட்டிற்கு மாநில அரசும், மதுக் கஷாயத்திற்கு மத்திய அரசும் தடை போடவில்லை. இருந்தாலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமல்படுத்தப்படுகிறது. இதில் சிலருக்குத் தண்டனை கூட கிடைக்கிறது. ஆனால் மதுவிலக்கினால் எந்தத் தீமையும் குறையவில்லை. எந்தத் தீமையைப் போக்க மதுவிலக்குக் கொண்டு வரப்பட்டதோ, அது முன்பைவிட இப்போது அதிகமாக உள்ளது. குடிப்பவர்கள் தங்களையும் கெடுத்து, தங்கள் குடும்பங்களையும் கெடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மதுவிலக்கு பூரணமாக அமல்படுத்தப்பட பர்மிட்களையும், மதுக் கஷாயத்தையும் உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தாலும் அதைச் சுற்றியுள்ள மாநிலங்களில் மதுவிலக்கு தளர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மாநிலங்கள் மதுவினால் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வருமானம் பெற்று வருகின்றன. ஆனால் தமிழ்நாடு அந்த நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டே வருகிறது. ஆனால் யாருமே மது அருந்தாது இருக்கச் செய்ய முடியாத நிலையிலே உள்ளது. பணம் இழந்தாலும், லட்சியம் பூரணமாக

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

நிறைவேறியபாடில்லை. மேலே கூறப்பட்ட கருத்தும், கொள்கையும் என்னுடையது மட்டுமல்ல, தமிழக முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கும் இது உடன்பாடு ஆனது. அவருக்கு மாறுபாடு இருக்குமானால், எனது அறிக்கைக்கு மாற்று அறிக்கை விடுத்து இருப்பார். ஆகவே கலைஞருடைய கொள்கையும் என்னுடைய கொள்கையும் ஒன்று தான். இதை எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்—எல்லோரும் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்—மதுவிலக்குக் கொள்கையில் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள எந்தத் தனி மனிதனுக்கோ, எந்தக் கட்சிக்கோ உள்ள அக்கறையைவிட இந்தக் கொள்கை மக்களுக்குத் தேவையானது என்ற இலட்சியப் பிடிப்பை விட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரும், தமிழக முதல்வருமான கலைஞருக்கு அதிக அக்கறையும், அதிக பிடிப்பும் உண்டு என்பதை மற்றையோரைவிட அழுத்தமாக என்னால் துணிந்து கூற முடியும்” என்று எனது அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அன்றைக்கே சொன்னார்.

அதுமட்டுமல்ல, அவர் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையில் “நான் ஏன் பிறந்தேன்” என்ற அந்த நீண்ட தொடர் கட்டுரையிலேகூட அப்போதே, புள்ளி விவரங்களை 1971-க்குப் பிறகு தான் மக்களே குடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு தலைமுறைக்கே கள் என்றால் என்னவென்றே தெரியாது என்று எல்லாம் சொல்லப்பட்ட வாதங்கள் எல்லாம் பொடிப் பொடியாக நொறுங்க, திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையிலே எழுதிய கட்டுரையிலே வந்த புள்ளி விவரத்தைப் படிக்கின்றேன்.

“மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் போலீசாரால் கண்டுபிடிக்கப் பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்ட குற்றங்களுடைய எண்ணிக்கை மாத்திரம்—கண்டுபிடிக்கப்படாதவை வேறு—பதிவு செய்யப்படாத குற்றங்கள் வேறு—1961 ஆம் ஆண்டு 1,12,889 பேர். ஆக கருணாநிதி என்கின்ற கயவன் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வராததற்கு முன்பே 1969 ஆம் ஆண்டு 1,12,889 பேர் இந்த வழக்கிலே சிக்கியிருக்கிறார்கள். சிக்காதவர்கள் வேறு. 1962-ல் 1,29,977 பேர், 1963-ல் 1,23,006 பேர், 1964-ல் 1,37,716 பேர், 1965-ல் 1,65,052 பேர், 1966-ல் 1,89,548 பேர், 1967-ல் 1,90,713 பேர், 1968-ல் 2,53,607 பேர், 1969-ல் 3,06,555 பேர், 1970-ல் 3,72,472 பேர்”. இப்படி ஒரு கணக்கை அன்றைக்கே நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

12-50 மணி

கள் எவ

எனவே, 1971-க்குப் பிறகு தான் ஒரு தலைமுறைக்கு கள் என்றால் இன்னதென்று தெரியும். அதற்கு முன்பெல்லாம், அவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், சோமா, சுரா என்ற பானங்களின் பெயர்கள்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தான். கள்ளையும் சாராயத்தையும் தமிழ்நாட்டுக்கு அறிமுகப் படுத்திய கசடன், கயவன், கருணாநிதிதான் என்று சொன்ன வாத்தை நொறுக்குகின்ற வகையில்தான் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அந்தப் புள்ளி விவரத்தை அன்றைக்கே ஆவந்தவிகடன் பத்திரிகையில் தந்திருக்கிறார்கள்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தம்பி திரு. இராதா, அவர்கள் சொல்லக்கூடும். நீங்கள் திரு. எம்.ஜி.ஆரைப் பின்பற்றித்தான் எதையும் செய்கிறீர்கள் என்று, சில விஷயங்களில், சில உண்மைகள் திரு. இராதா அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். நானும் திரு. எம்.ஜி.ஆரும் சில நேரங்களில் அவர் என்னைப் பின்பற்றுவதும் நான் அவரைப் பின்பற்றுவதும் உண்டு—அது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க நியாயம் இல்லை. அப்படிப் பின்பற்றியிருக்கிறோம் பல விவகாரங்களில், 1971—லேதான் சட்டம் வருகிறது. 1969—லேயே எம்.ஜி.ஆர். அதைப் பின்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார் என்றால் இது கலைஞருக்கு உடன்பாடான விஷயம்தான் என்று திரு. எம்.ஜி.ஆர். பேசியிருக்கிறார் என்றால், நாங்கள் அப்பொழுதே, முன்பே, பேசிவைத்துக் கொண்டுதான் திரு. எம்.ஜி.ஆர். வெளியிட்ட அறிக்கை அது என்பதைத் துன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் போன்றவர்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு உணர்ந்திருக்க முடியாது. எனவே, இருக்கிற நிலைமையைக் கருதி, தோல்வியுற்ற ஒன்றை விடாப் பிடியாகப் பிடித்துக் கொண்டு, இந்தச் சமுதாயத்தை மேலும் அழுக்குப் படிந்த சமுதாயமாக ஆக்க வேண்டுமா என்கின்ற அந்த முனைப்பான கேள்விக்கு இடையிலே எழுந்த பதிலாகத் தான் அந்த முடிவு ஏற்பட்டது.

இங்கே நம்முடைய திரு. உகம்சந்த் சொன்னார். இதற்கு ஒரு அவசரச் சட்டமா, சாதாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடாதா என்று. அவர்களுடைய ஆட்சியிலே ஒன்றல்ல, 5 அவசரச் சட்டங்கள்—இந்த மது விலக்குக்காக 5 அவசரச் சட்டங்கள், 23—5—1981 அன்று ஓர் அவசரச் சட்டம்—தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு இரண்டாவது திருத்த அவசரச் சட்டம், 1981 என்று அதற்குப் பெயர். அதை அடுத்து, 20—7—1981 அன்று மீண்டும் ஒரு அவசரச் சட்டம்.—தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு மூன்றாவது திருத்த அவசரச் சட்டம் இந்த இரண்டு அவசரச் சட்டங்களையும் சேர்த்து ஒரே சட்டமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. பின்னர் 1—12—1982-ல் மீண்டும் ஒரு அவசரச் சட்டம். அது தமிழ்நாடு மது விலக்கு இரண்டாவது திருத்த அவசரச் சட்டம் 1982 என்பதாகும். அது மாநிலங்களிடையே மது வகைகள் கடத்தப் பட்டதைத் தடுக்கவும் அதன்மூலம் ஆக ஆயத் தீர்வை, மற்றும் விற்பனை வரி இழப்பைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அதற்கென சோதனை சாவடி நிறுவுவதற்கும், நீதிமன்றங்கள் தடை ஆணை வழங்குவதற்கான அதிகாரத்தைத் தடுத்து நிறுத்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

வும் வழிவகை செய்தது. பிறகு 27—5—1983 அன்று ஓர் அவசரச் சட்டம். தமிழ்நாடு மதுவிலக்கு இரண்டாவது திருத்த அவசரச் சட்டம். பிறகு, 8—10—1985-ல் ஓர் அவசரச் சட்டம். இப்படி 5 அல்லது 6 அவசரச் சட்டங்கள் அன்றைக்குப் பிறப்பிக்கப்பட்டன.

திரு. எஸ். டி. உகம்சந்த் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவசரச் சட்டங்களினால் 1981ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டு, இந்தப் பேரவையில் விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு, நிர்வாகத்திற்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அவசரச் சட்டமே ஒழிய, பேரவையில் விவாதிப்பதற்கு முன்பு இந்த அவசரச் சட்டங்கள் வரவில்லை, (குறுக்கீடு) அதற்கு முன்னால் கொண்டு வர வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை இந்தப் பேரவை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், 1971ஆம் ஆண்டு புரட்சித் தலைவர் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்கள் என்றால், அன்றையதினம் தமிழ்நாடு அரசினுடைய நிதிநிலை மிகவும் மோசமாக இருந்த காரணத்தால் அந்த நிதிநிலையைச் சரியான முறையில் சீராக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அன்றைக்கு அவர் ஆதரித்தார். வேறு காரணம் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பிறகு மீண்டும் அவர் ஏன் அதைக் கொண்டு வந்தார். அதற்கு விளக்கம் இல்லை.

பிறகு, 21-3-1981-ல் அ. தி. மு. க. அரசினுடைய நிதி நிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத்திலே நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களால் படிக்கப் பெற்றது. அதில் சொல்கிறார்கள், “மதுவிலக்குக் கொள்கையைச் செம்மையாகச் செயற்படுத்த வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் உறுதியாகவே இருந்து வந்ததையும், என்றாலும் சட்ட விரோதமாகக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டும், கள்ளத்தனமாகக் குடிக்கப்பட்டும் வந்ததையும், அனுமதியின்றி கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதையும், குடிப்பதையும் கடுமையாகத் தண்டிக்கும் வகையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டதையும் மன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். ஆனால், எதிர் பார்த்ததற்கு மாறாக, ஏழை எளிய குடும்பங்கள் பல இன்னல்களுக்கு உள்ளாவதைக் கண்டு, நடைமுறையில் சில மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன. அனுமதிச் சீட்டு பெற்று மது வகைகள் அருந்தும் முறையில் மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த அரசு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் அழுத்தமான நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்துவதோடு, மதுவிலக்குச்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டத்தை ரத்து செய்வதாக இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம், சமூக விரோதிகள் சிலரின் கைக்குச் செல்லுகின்ற பணத்தை அரசுக்குக் கிடைக்க வழிவகை செய்ய முடியும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

12-55 மணி

அதை ஒட்டித்தான் மதுவிலக்கைத் தளர்த்தி, சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது; விவாதங்கள் நடைபெற்றன. 30—3—1981-ல் நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் அந்த விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது கூறுகின்ற அருமை யான வாசகம் “மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல்படுத்துவதிலே தோல்வி ஏற்பட்டது என்பதுதான் எங்களுடைய எண்ணம். அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை. யார், யாரோ முயன்றும் அந்த எண்ணம் ஈடேறவில்லை. புத்தர் முயன்று பார்த்தார். முடிய வில்லை, மகாவீரர் முயன்று பார்த்தார் முடியவில்லை.” வள்ளுவர் முயன்று பார்த்தார், முடியவில்லை, நாயன்மார்கள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை, ஆழ்வார்கள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை, பட்டினத்தடிகள், இராமலிங்க அடிகள் எல்லாம் முயன்று பார்த்தார்கள். முடியவில்லை மகாத்மா காந்தியடிகள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடிய வில்லை. பெரும் தலைவர் காமராஜர் முயன்று பார்த்தார், முடியவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை. வள்ளுவர் கூட முயன்று பார்த்தார்கள், முடியவில்லை (சிரிப்பு).

“களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்தூரி இயற்று.

அதாவது, குடித்தவனைத் திருத்துவது என்பது எப்படி இருக்கும் என்றால், தண்ணீருக்குள் மறைந்து இருப்பவனை விளக்கு கொண்டு தேடுவது மாதிரி இருக்கும்” என்று சொல்கிறார். எனவே, இது முடியாத காரியம் என்று வள்ளுவரும் சொல்லி விட்டார் என்று நாவலர் அந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத் திற்குப் பதில் அளிக்கும்போது குறிப்பிட்டார்.

சட்டமன்ற மேலவையில் இந்த மதுவிலக்கு (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு ஆய்வின்போது திரு. எஸ். டி. சோம சுந்தரம், அண்ணா தி. மு. க. வின் துணைப் பொதுச் செயலாளர்களில் ஒருவராக இருக்கிற எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் 31—8—1981-ல் பேசியது என்ன தெரியுமா?

“இன்றைக்கு மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படும் நிலையில், அதனால் ஏற்படும் சங்கடங்களைப் போக்க திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதைக்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

கொண்டுவர வேண்டிய அத்தியாவசிய நிலைக்கு ஏன் அரசு வந்தது என்பது உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அரசு தன்னால் இயன்றதைச் செய்தது. சமுதாயத்தில் சிலர் மது அருந்த பழக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்களை எவ்வளவு கடுமையான தண்டனைக்கு உள்ளாக்கினாலும் அவர்களை அதிலிருந்து மீட்டுக்கொண்டுவர முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. மது கிடைக்காதவர்களுக்கும் கள்ளச் சாராயம், கள்ளக் கள் சமுதாய விரோதிகளிடமிருந்து கிடைத்தது. அவர்கள் அதை விற்றுப் பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சமுதாயத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும் : மக்கள் உடல் நலத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டும். இந்த இக்கட்டான நிலையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் ஒன்றைச் சொல்லலாம். வீட்டிலே நன்றாகக் காய்ச்சி வடிகட்டி, அதில், இருக்கின்ற கிருமிகளைக் கொண்டு தண்ணீரைக் குடிப்பது நல்லது. குளத்தில் உள்ள தண்ணீர் அவ்வளவு நல்லதல்ல. இருந்தாலும் சிலர் அதைக் குடித்துவிடுகிறார்கள். சாக்கடைத் தண்ணீர் இன்னமும் மோசமானது. மது குடிக்காமல் இருப்பது வீட்டிலே இருக்கும் காய்ச்சிய தண்ணீரைக் குடிப்பதற்குச் சமம். குளத்துத் தண்ணீரைக் குடிப்பது அரசு கொடுக்கும் மதுவுக்குச் சமம். அதைக் கொடுக்காவிட்டால் சாக்கடைத் தண்ணீரைக் குடித்து விட்டு சாகிறார்கள். இது விருந்து காப்பாற்றத்தான் மக்களை நல்ல தண்ணீர் குடிக்க வைப்பதற்குத்தான் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். சாக்கடைத் தண்ணீரைக் குடிக்காமல் இருப்பதற்குத் தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது ” என்று அன்றைய அமைச்சர் நண்பர் எஸ். டி. எஸ். பேசினார். இதைத் தொடர்ந்து தான் அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சியில் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் தலைமையில் மதுவிலக்கு சம்பந்தமான சட்டங்கள், திட்டங்கள் எல்லாம் மாற்றப்பட்டன.

இந்த அறிவிப்பினை ஒட்டி 1—5—1981-ல் சாராயம் மற்றும் கள்ளுக்கடைகள் மீண்டும் திறக்கப்பட்டன. 1981 வரையில் தமிழ்நாட்டில் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்படும் வெளி நாட்டு மது பானங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற தொழிற்சாலைகள் இல்லை. 1981-க்குப் பிறகு இந்த மதுபானங்கள் தயாரிக்கிற உரிமையை நாளுக்கு தனி நபர்களுக்கும் கூட்டுறவுத் துறை நிறுவனத்திற்கும் அரசு அளித்தது. ஐ. எம். எஃப். எஸ்., கள், சாராயம் மதுபானங்கள் விற்பனை 1—5—1981 முதல் தொடங்கியது. ஆனால் குடிப்பவர் பெர்மிட் ஒன்று பெற வேண்டுமென்று விதிமுறைகளில் கூறப்பட்டது. இருந்தாலும்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அந்த பெர்மிட் முறை நடைமுறையில் இதுவரை சரியாகச் செயல்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும், தமிழ்நாட்டு மக்கள் அனைவரும் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

கள்ளுக் கடைகள் ஏலம் முறையிலே அனுமதிக்கப்பட்டன. சாராய உற்பத்தி 10 தனிப்பட்ட நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு சாராயத்தை விநியோகம் செய்கின்ற மெர்த்த வியாபாரம் 15 தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. தனி நபர்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, தனி நபர்கள் மொத்த வியாபாரிகளாக விநியோகம் செய்யும் திட்டத்தின்கீழ் ஆரம்பத்தில் சில்லறைக் கடைகள் மற்றும் டெண்டர் முறையில் விடப்பட்டன. இவ்வாறு 1983 ஜூலை 27-க்கு முன்பு சில்லறை வியாபாரம் ஏலம் மற்றும் டெண்டர் முறையிலே விடப்பட்டன. பிறகு 'டாஸ்மாக்' நிறுவனம் எடுத்துக் கொண்ட பின்பு, அந்த டெண்டர் முறை பின்பற்றப்படாமல், விண்ணப்பங்கள் பெற்று 'நாமினேஷன்' முறையில் தனிப்பட்டவர்களை ஏஜெண்டுகளாக நியமித்து விற்பனை செய்துவந்தது. இந்த முறை அரசியல் சட்டத்திற்கு, விதிமுறைகளுக்கு விரோதமானது என்றும் புறம்பானது என்றும் எதேச்சாதிகாரமாக விருப்பு வெறுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்சிக்காரர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கும் விதத்திலும் தேர்வு முறை நடைபெற்றது என்றும் ஒரு சிலர் உச்ச நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றனர். உச்ச நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை விசாரிக்க 15-7-1986 என்று தேதி குறிப்பிட்டது. நாமினேஷன் முறையிலே கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று சிலர் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்றார்கள். 15-7-1986-ல் இந்த வழக்கை விசாரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் தேதி குறித்தது.....

13-00 மணி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் ஒப்புதலோடு அவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்த வழக்கில் சட்டப்படி குற்றச்சாட்டுகள் வலுவானதாகவும், மறுக்க முடியாததாகவும் இருந்த காரணத்தை அரசு மனத்தில் கொண்டு, இந்த முறை நீடித்தால் உச்ச நீதிமன்றத்தின் விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகவேண்டிவரும், அதனால் பல விளைவுகளுக்கும் ஆளாக நேரிடும் என்று எண்ணி, எந்தத் தேதியில் உச்ச நீதிமன்றம் இந்த வழக்கை விசாரிக்க தேதி குறித்ததோ அந்தத் தேதி முதல் சில்லறை வியாபாரத்தை நாமினேஷன் முறையிலிருந்து திரும்பப் பெற்று மறுபடியும் ஏலம் மற்றும் டெண்டர் முறையிலேயே கொண்டு வர முடிவு செய்து, அதற்கான அவசரச் சட்டத்தை அன்றைக்கிருந்த அரசு பிறப்பித்தது. இந்தமுறை 31-12-1986

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

வரை, அதாவது இறுதியாக கள் மற்றும் சாராயக் கடைகளை மூடுகிற வரையிலும் இருந்து வந்த முறையாகும். அப்போது 14—3—1983 அன்று சட்டப் பேரவை எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நான் சாராய உற்பத்தியையும் விநியோகத்தையும் அரசோ அல்லது கூட்டுறவுத் துறை நிறுவனமோ ஏன் மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்ட கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அன்றைக்கு இருந்த அரசு ஒரு ஃபைலையே ஆரம்பித்தது, ஒரு கோப்பையே ஆரம்பித்தது. இப்போதுதான் தெரியும் எனக்கு, என்னுடைய பேச்சை வைத்து அரசு அப்போது ஒரு கோப்பையே ஆரம்பித்திருக்கிறது என்று. அதில் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய வேண்டுகோளை தீவிரமாகப் பரிசீலித்து அரசு மொத்த வியாபாரத்தை மட்டும் டாஸ்மாக்கிடம் கொடுப்பதற்காக டாஸ்மாக் நிறுவனத்தை 27—7—1983 முதல் ஒரு அவசரச் சட்டத்தின் மூலம் நிறுவியது. இருந்தாலும் சாராய உற்பத்தியையும் தனி நபரிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் அரசு பரிசீலித்து அது இயலாத காரியம் என்று கைவிட்டு விட்டது. எதை இயலாது என்று அந்த அரசு கைவிட்டதோ அதைத்தான் இந்த அரசு இயலும் என்று ஒரு செயல் திட்டமாக உருவாக்கி இன்றைக்குப் புதிய மது விலக்குக் கொள்கையின்படி மலிவு மது பானத்தை தயாரிக்கும் முழுப் பொறுப்பையும் அரசு நிறுவனமான டாஸ்கோ நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்து உள்ளது. அதே போல டாஸ்கோ நிறுவனம் தயாரிக்க இருக்கிற அந்த மலிவு விலை மது பானங்களை விற்கின்ற மொத்த விற்பனை உரிமையை தனி நபர்களுக்குக் கொடுக்காமல் டாஸ்மாக் நிறுவனத்திடம் ஒப்படைத்து உள்ளது.

சில்லறை விற்பனை முறையிலே பல்வேறு கொள்கைகளை பல்வேறு காலக் கட்டங்களில் நிலைமைக்கு ஏற்ப கடைப்பிடித்து வந்த அ. தி. மு. க. அரசின் கொள்கைக்கு மாறாக, சில்லறைக் கடைகளை ஏலம் மற்றும் டென்டர் முறையிலே இந்த அரசு நடத்த முடிவு செய்து அறிவித்துள்ளது. ஏலம் மற்றும் டென்டர் என்று சொன்னவுடன் அதை சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் சில பேர்கள் ஏலம் என்பது ஒரு முறை போலவும், டென்டர் என்பது வேறு முறை போலவும் கருதிக்கொண்டு அந்த டென்டரைக் கட்டிக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகத் தான் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அல்ல.

ஒரு அப்-செட் பிரைஸ் கடைகளுக்கு நாம் முடிவு செய்கிறோம். 50 ஆயிரம் என்று அப்-செட் பிரைஸ் முடிவு செய்து கொண்டு டென்டர் விடுகிறோம். 8 பேர் 9 பேர் டென்டர் கேட்கிறார்கள். சில்டு டென்டர். அதிலே நாம் 50 ஆயிரம் என்று வைத்திருக்கிறோம், ஒருவர் 60 ஆயிரம் கேட்கிறார், ஒருவர் 70 ஆயிரம் கேட்கிறார், ஒருவர் 90 ஆயிரம்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்கிறார் என்றால், 90 ஆயிரம்தான் டென்டரில் அதிகப்படியானது என்றால் அந்த டென்டரை வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்படும். அப்செட் பிரைஸ் 90 ஆயிரத்திலிருந்து ஆரம்பிப்போம் என்ற நிலையில் பிறகு ஏலம் கேட்கலாம். ஆக டென்டர் கேட்பவர்களுக்கே கொடுத்து விடவில்லை. யாருமே ஏலம் கேட்காவிட்டால்தான் 90 ஆயிரம் டென்டர் கேட்டவருக்குக் கொடுக்கப்படும். 90 ஆயிரம் டென்டர் கொடுத்த பிறகு, ஏற்கெனவே 50 ஆயிரம் டென்டர் கொடுத்தவர்கூட 95 ஆயிரத்திற்கு என்று லட்சத்திற்கு என்று ஏலம் கேட்கலாம். எனவே டென்டர் என்பது அப்செட் பிரைஸை நிர்ணயிப்பதற்காக இருக்கிற முறையே தவிர வேறு அல்ல என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக்கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்பற்றிப் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம், அதிலும் குறிப்பாக நம்முடைய வேதாரண்யம் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் இந்தக் கருத்துக்களுக்காக 3 நாட்கள் இந்த அவையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் பேசிய நாள் ஒன்று, தம்பி திரு. புகழேந்தி அவர்களுக்குப் பதில் சொன்ன நாள் ஒன்று, தன்னிலை விளக்கம் என்ற பெயரால் இந்த நாள் ஒன்று. ஆக 3 நாட்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தன்னுடைய கருத்துக்களையெல்லாம் அவர் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்குச் சொன்னார், காந்தியடிகளோ அல்லது அண்ணாவோ அல்லது காமராசரோ அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப் பட்டால், அவர்களுடைய கல்லறைகளே குலுங்கும் என்று சொன்னார்.

எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே நல்ல வார்த்தைகளாகப் போட்டு பேசக் கூடிய நபர்களில் அவரும் ஒருவராக இருக்கிறார் என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். ஏனென்றால் இந்த மாமன்றத்திலே இருந்து இன்னும் 4, 5 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாமெல்லாம் கலைந்து சென்று மீண்டும் இந்த அவைக்கு வருகின்ற நேரத்தில் இதைவிடத் திறமையான பேச்சாளர்களாக இருந்திட வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. ஒருவேளை திரு. ஆல்போன்ஸ் கூறுவதைப் போல நீங்களே நல்ல ஆட்சியை அமைத்தாலும் அமைக்கலாம். ஏனென்றால் ராமனுக்கு 14 ஆண்டு வனவாசம், 12 ஆண்டு தருமனுக்கு வனவாசம். எங்களுக்கு 5 நாள் வனவாசம் அதனால் ஆட்சியை அமைப்போம் என்று சொன்னார்.

13-05 மணி

அது எல்லாம் ஆண்டுக் கணக்கிலே வாசம். இது நாள் கணக்கிலே வாசம். அமைக்க முடியுமா என்பது கேள்விக் குறி. இருந்தாலும், அமைப்பது பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. உங்களைப் போல நல்ல இளைஞர்கள், எதிர்காலத்திலே இந்த நாட்டினுடைய நிலையை உயர்த்துவதற்கு, இந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

மக்களை முன்னேற்றுவதற்குப் பயன்படுவார்களேயானால், நான் ஒரு மூத்தவன்; வயதானவன் என்கின்ற முறையில்— என்னுடைய வீட்டாரெல்லாம் வந்திருக்கிறார்கள், இருந்தாலும் (சிரிப்பு) சொல்கிறேன், வயதானவன் என்கிற முறையில் உங்களை எல்லாம் வாழ்த்துவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. சா. பிட்டர் ஆல்போன்ஸ் : வயதானவர் என்று சொன்னாலும், எங்கள் முதல்வர் அவர்கள் சுவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறார் என்று சொல்லுவதில் எங்களுக்கு மகிழ்ச்சி (சிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். என் வீட்டினரை நினைத்து (சிரிப்பு).

அவர் சொன்னார். நான் திரும்பவும் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அண்மையில் ஏப்ரல் திங்கள், 1989-ல் Probe India என்ற பத்திரிகையில், 'மிஸ்ரா' என்ற துணை ஆசிரியர் எழுதுகிறார். அவர் எழுதிய கட்டுரை முழுவதையும் படிக்க நேரம் இல்லை. அதிலே ஒரு பகுதியை மாத்திரம் படித்துக் காட்டுகிறேன். எவ்வளவு உருக்கமான கட்டுரையாக இருக்கிறது அது என்பது உங்களுக்கு அப்போது தெரியும். ஆங்கில வாசகத்தைக் கூட நான் படிக்க விரும்பவில்லை. தமிழ் வாசகத்தை மாத்திரம் படிக்கிறேன், தமிழ் ஆக்கத்தை மாத்திரம். அவர் சொல்கிறார்:

“போர்பந்தரில் மகாத்மா காந்தியின் சொந்த ஊரில், ஒரு கள்ளச் சாராய வியாபாரி, தரைக்கு அடியில் பெட்ரோலைச் சேமிப்பதைப் போல, பெரிய குளம் கட்டி 50 ஆயிரம் லிட்டர் சாராயத்தைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறான். பெட்ரோல் பங்க் போலவே, அவரது கடையில் ஒரு கை பம்பு இருக்கிறது. கை பம்பை அடித்தால், பாதாளத்திலிருந்து பாய்ந்து வருகிறது சாராயம். எங்கோ, தொலை தூரத்தில், டெல்ஹி ராஜ்காட்டில், மகாத்மா காந்தி தனது சமாதியில் ஆழ்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். தனது பிறத்த வீட்டிற்குப் பக்கத்திலே, நான்கு ரூபாய் தந்தால், கள்ளச் சாராயம் ஒரு முழு கிளாஸ் அளவுக்குக் கிடைக்கிறது என்பதை காந்தி அறிய நேர்ந்தால், சமாதியின் அடியிலேயே நெளிவார்.”

இது மிஸ்ரா, Probe India—விலே எழுதிய கட்டுரையாகும். அதற்காகத்தான் அதை நான் இங்கே படித்துக் காட்டினேன்.

இன்னொன்று; இது நாடாளுமன்றத்திலே நடைபெற்றது. சூழ்நிலை மணிபென்ட் அண்மையிலே இறந்துவிட்டதாய், அவர்கள் பிரதமர் இந்திரா காந்தியைப் பார்த்து ஒரு கேள்வியைக்

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கேட்கிறார்கள். இந்த மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக. அதைக் குறித்து, அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள், 1976 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத்திலே பதில் சொல்லும்போது, குறிப்பிடுகிறார்கள் :

“....Kumari Maniban also spoke of people's drinking. Now you know that we are trying to launch movement against alcoholic drinks. But what about the paragon of virtue in this respect in the State of Gujarat? During the Assembly Elections, I had heard of liquor being distributed by a tanker. The other day, we all read of deaths in Surat due to imbibing of illicit liquor.”

“குமாரி மணிபென் பொதுமக்கள் குடிப்பதைப் பற்றி பேசினார். உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். நாங்கள் குடிப் பழக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு இயக்கத்தை ஏற்படுத்த முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், மதுவிலக்குக் கொள்கை யிலே, மாதிரி மாநிலம் எனப் பேசப்படும் குஜராத்தில் என்ன நிலைமை? சட்டமன்றத் தேர்தல்களின்பொழுது, டேங்கரில் கொண்டு வந்து சாராய விநியோகம் செய்யப்படுவதாக அந்த நேரத்திலே கேள்விப்பட்டேன். குரத்தில், சமீபத்தில் கள்ளச்சாராயம் அருந்தி, பலபேர் மரணம் அடைந்ததை செய்தித்தாள்களிலே படித்தேன்” என்று அவர் சொன்னார். இது ‘குமாரி மணிபென்; இங்கே ‘குமரி அனந்தன்’ (சிரிப்பு) அவர் 28-3-1981-ல் இந்த மாமன்றத்திலே ஒன்றைப் பேசினார். மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில் நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன்’... (குறுக்கீடு) ஒரு எழுத்துக்கூட மாற்ற மாட்டேன். மது விலக்கைப் பொறுத்தவரையில் நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்வேன். தீண்டாமை எப்படி ஒரு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறதோ, அதைப் போல், இருக்கவேண்டும். இந்தியாவிலே, ஒரு பகுதியிலே ஒருவன் தீண்டத் தகாதவன்: இன்னொரு பகுதியிலே தீண்டத் தக்கவன் என்ற நிலையே இல்லை. அவன், அவை வீசுகின்ற கன்னியாகுமரியிலிருந்து, மலை முகடாக இருந்து கொண்டிருக்கிற இமயத்தின் உச்சி வரை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற எவனாக இருந்தாலும் சரி, தீண்டாமையைப் பின்பற்றக்கூடாது என்பதற்காக—அது மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக எப்படி இருக்கிறதோ, அதைப்போல, கள்ளைக் குடிக்காதே என்று சொல்லுகிற அந்தக் காரியமும், மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பொருளாக இருந்து, தீண்டாமையைப் போலவே, கடுமையாக மத்திய அரசாங்கம் இறையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறவன் குடிக்கலாம்; அந்தப் பகுதியிலே இருக்கிறவன் குடிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிற நியாயமற்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது பரீருங்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

13-10 மணி

அதை மத்தியிலே உள்ள மத்திய அரசாங்கம் முறியடிக்க வேண்டும். தீண்டாமையைத் தனது பொருளாக எடுத்துக் கொண்டதைப் போல, கள் குடிப்பது என்பதையும் மதுக் கடைகளைத் திறப்பது என்பதையும் கூடாது என்று சொல்கின்ற முயற்சியை மத்திய அரசாங்கம் தனது பொருளாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்ற கருத்தை அன்றைக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்.

இதே கருத்தைத்தான், லோக் சபாவில் 30-7-1980 இல் ரத்தன் சிங் என்பவர் அன்னை இந்திராகாந்தியைப் பார்த்துக் கேட்கிறார் ஒரு கேள்வி.

ரத்தன் சிங், சபாநாயகரைப் பார்த்து ‘சார்’ என்று விளித்து விட்டு,

“This is a very important question. The Prohibition policy of this Government has not been spelt out—whether this Government is for Prohibition or against Prohibition. So far, there is confusion as far as that aspect is concerned. I would like to ask the Prime Minister whether she is aware of the fact that, in one advertisement, a liquor vendor from Ulhasnagar in Bombay had, in the centre of an advertisement, put a photograph of the Hon. Prime Minister, Indira Gandhi, giving the impression that the Prime Minister is exhorting all the people of India to consume more liquor. I want to know whether the Government would take prompt action against such people and whether the Government would spell out its policy regarding Prohibition.”

“சார், இது மிக முக்கியமான கேள்வி, இந்த அரசு மதுவிலக்கை ஆதரிக்கிறதா அல்லது எதிர்த்துக்கிறதா என்பது தெளிவாக்கப்படவில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் இதுவரை குழப்பமான ஒரு நிலையே நீடித்திருக்கிறது. பம்பாய் உல்லாஸ் நகரைச் சேர்ந்த ஒரு சாராய வியாபாரி வெளியிட்டுள்ள விளம்பரத்தின் மத்தியில் பிரதம அமைச்சர் இந்திரா காந்தியின் படம் இடம் பெற்றுள்ளதே, இது மக்களை மேலும், மேலும் குடிக்க அழைப்பதைப்போன்ற ஒரு எண்ணத்தை ஏற்படுத்துகிறதே, அந்த விளம்பரத்தைப் பற்றி அறிவாரா, அந்த மாதிரி விளம்பரம் செய்பவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதையும் அரசு தனது மதுவிலக்குக் கொள்கையை தெளிவாக்குமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.”

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்கு அன்னை இந்திரா காந்தி சொல்கின்ற பதில் :

“Sir, I have not seen this advertisement. I can say that it is very wrong to use either my photograph or the photograph of any public person, especially one who does not drink. Our Party's policy is that people should not drink. But the question is whether the Prohibition policy as followed has led to that result or not. This is our concern. That is why, in the earlier period, we had thought that we should lay stress on temperance rather than Prohibition as such. Somehow, we have to work out a policy. So far, I am sorry to say, the Prohibition policy has not worked in any place, not even in Gujarat where so much effort was made to this end.”

இந்த ஆங்கிலத்திற்குத் தமிழ் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன். இந்தப் பாலிசி வெற்றி பெறவில்லை என்பதை அம்மையாரே ஒத்துக்கொண்டு, ‘இந்தக் கொள்கையிலே உடன்பாடு உண்டு, ஆனால் இந்தக் கொள்கையைச் சட்டமாக்குவதில் வெற்றி பெறமுடியவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு இந்திரா காந்தி அவர்களே சொல்கிறார்கள்.

ரத்தன் சிங் கேட்கிறார் :

“I am thankful to the Prime Minister. But, I want to say that the gentleman who had put the advertisement happens to be the President of the local Congress (I).”

“இந்த விளம்பரத்தை வைத்தவன் வேறு யாரும்ல்ல, அம்மையார் அவர்களே, பம்பாயிலே உள்ள லோக்கல் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்தான் அந்த விளம்பரத்தை வைத்தார்.”

இந்திரா காந்தி பதில் :

“I do not know about it. We will look into it.”

என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள்.

13-15 மணி

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இன்று படித்துக் காட்டியது எனக்கு மிகுந்த தெம்பை அளிக்கிறது. ஏனென்றால், மத்திய அரசாங்கம்கூட அந்த நிலையிலே உறுதியாக இருக்க வேண்டும். அது அகில இந்தியாவிற்கும் வரவேண்டும் என

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1990 மார்ச் 28]

பதையும், அதே நேரத்திலே அவர்களிடம் வேண்டுகோள் விட்டுச் சொல்கின்ற அந்தக் காரியத்தை விடாப்பிடியாக இங்கே வலியுறுத்துவதற்கு நான் பிறந்த பூமியிலே நான் இருக்கிறேன் என்பதையும், தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். என்னுடைய கொள்கையிலே மாறுபாடு இல்லை என்பதை மிகத் தெளிவாக அது காட்டுகிறது.

இன்னும் ஒன்று. இப்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும், நாமும் சேர்ந்து இருக்கின்ற இந்த அவையிலிருந்தே “மத்திய அரசாங்கமே, நீ முழு மதுவிலக்கைக் கொண்டு வா” என்று சொல்கின்ற தீர்மானத்தைக் கூட நாம் நிறைவேற்றலாம். இரண்டாவது செய்தி (குறுக்கீடு) மன்னிக்கவேண்டும். ஒன்றே ஒன்று, பம்பாயிலே ஒருவர் லோக்கல் காங்கிரஸ்காரர் என்று சொன்னால், அவர் தவறு செய்திருந்தால் அது தவறேதான். மனிதனுடைய உடலிலே விரல் ஒன்று அழுகிப் போய்விட்டது என்றால் அதனை வெட்டி எறிவதிலே தவறில்லை. உடலைக் காப்பதற்காக, அப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ்காரர்களை வெட்டி எறிந்து விட்டு, நாங்கள் இந்தக் காங்கிரஸை காப்பாற்றுவதற்கு என்றும் தயாராக இருப்போம் என்பதையும் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நம்முடைய இலக்கியச் செல்வர் அவர்கள் தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிக்க முனைகிறார். நம்முடைய ஆட்சி, காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தபோதே செய்திருக்கலாம், அகில இந்தியாவிற்கு அதை விட்டு விட்டு, இப்போது உங்களுக்கு உங்கள் ஆட்சி இல்லை. இப்போது போய் திரு. வி.பி. சிங் ஆட்சியைப் பார்த்து, மது விலக்கைக் கொண்டு வா என்று சொல்வது, தும்பை விட்டு விட்டு வாலைப் பிடிக்கின்ற காரியம். இருந்தாலும் முயற்சிப் போம். நீங்களும், நானும் சேர்ந்து முயற்சிப்போம். இந்திய அளவிலே அது வருமேயானால், எல்லோருக்குமே மகிழ்ச்சி தான். இந்தியா முழுமையும்—அவர் அடிக்கடி சொல்கின்ற, குமரி முதல் இமயம் வரை இந்தக் கொள்கை அமலாக்கப்படுமானால், நமக்கு மகிழ்ச்சிதான். நம்முடைய இலக்கியத்திலே கூட மது போற்றப்பட்டு இருக்கிறது. (சிரிப்பு).

நம்முடைய அம்மையார் பொன்னம்மாள் அவர்கள் அன்றைக்கு கண்ணீர் மல்க மிக உருக்கமாகப் பேசினார்கள். இடையிலே பேராசிரியர் குறுக்கிட்டு ஏதோ ஒரு செய்தியை சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் அவர்கள் முழுவதுமாக அன்றைக்கு அழுது இருப்பார்கள். எனக்குத் தெரியும். நம்முடைய இலக்கியத்திலே கூட மது இருக்கிறது. இலக்கியம் நிறைவு படித்து இருப்பார். இலக்கியச் செல்வர், எத்தனையோ இடங்களிலே மது வருகிறது.

1990 மார்ச் 28]

திரு. குமரி அனந்தன் : சில இடங்களிலே கடும் பேரல் என்ன என்று எல்லாம் வருகிறது. சங்கத் தமிழ் எழுதியவருக்குத் தெரியாதது அல்ல. ஆனால் அது வருகிறது என்பதற்காகவே ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டது என்பது அல்ல சமுதாயத்திலே. மது என்பது தேன் என்ற வகையிலும் வந்து இருக்கிறது. அதனாலே மது உண்ட என்று சொல்லுகிறபோது வண்டைச் சொல்லுவதும் உண்டு. அதனாலே அது கள் என்றோ அல்லது வேறு ஒன்று என்றோ சொல்வதற்கு இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஒரு இலக்கியச் சண்டை. சிறிய சண்டை இப்போது. “சிறிய கள் பெறினே” எமக்கியுமன்னே, பெரிய கள் பெறினே யாம் பாடத்தான். மகிழ்ந்து உண்ணும் மன்னே—அதாவது கள் என்றே வருகிறது. புற நானூறு 235-வது பாடலில், ஒளவையாரே பாடியது. (கிரிப்பு).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாடியவர் ஒரு அம்மையார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதுதான் ஒளவையார் என்று சொன்னேன். ஒளவையாரும் ஒரு அம்மையார்தானே (கிரிப்பு).

திரு. குமரி அனந்தன் : ஒளவையார் கள் குடித்தார் என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்வதற்கு இல்லை, அந்தக் கிழவி குடித்தாள் என்பதை இந்தக் குமரி, ஒத்துக் கொள்ளவில்லை (கிரிப்பு).

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் 3 ஒளவையார்களைச் சொல்கிறார்கள். சில புலவர்கள் 18 ஒளவையார்களைச் சொல்கிறார்கள். அநே போல் அதியமானோடு இருந்த ஒளவையார் பாடிய பாட்டு அது. அதாவது கொஞ்சமாகக் கள் இருந்தால் எங்களுக்குக் கொடுப்பான், அதியமான். நிறைய இருந்தால் நாங்களும் அலுநாம் சேர்த்து சாப்பிடுவோம் என்று ஒளவையார் பாடினார். அதற்காகச் சொன்னேன்.

ஏன் நம்முடைய இதிகாசங்களில் எல்லாம் இல்லையா என்ன? எவ்வளவோ இருக்கிறது. அன்றைக்குக் கூட அம்மையார் சொன்னார், இந்தக் கள் குடித்தால், சாராயம் குடித்தால், மலிவு விசையில் கருணாநிதி மதுவை விற்க ஆரம்பித்தால் என்ன என்ன ஆகும் தெரியுமா? வீட்டிலே மனைவிக்கும் மகனுக்கும் வித்தியாசம் தெரியுமல்ல மக்களைக் கற்பழிப்பான். பிச்சுது வீட்டுப் பெண்ணைப் போய்க் கற்பழிப்பான் என்று சொன்னார். இது எல்லாம் மது அருந்தாமலேயே புரர்ணக் காலத்தில் நடந்து இருக்கிறது. நடக்காமல் இருக்கிறதா?

1990 மார்ச் 28]

திரு. ரா. சொக்கர் : தலைவர் அவர்களே, புராணக் காலத்தில் எத்தனையோ நல்ல விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கலாம். அல்லது தீமைகள் பயக்கக்கூடிய விஷயங்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கலாம். முதலமைச்சர் சொன்னார் என்றால் அதை மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய மன நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நல்ல விஷயங்களைச் சொல்லி, மது அருந்துவதால் உள்ள தீமைகளைச் சொல்லி, நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக இதை அறிமுகப்படுத்தி இருக்கிறோம் என்ற அளவில் மட்டும் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இந்த வாதத்தில் மாறுபடுகிறேன். நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக அல்ல. சமூகநீதி நிலை பெற வேண்டும் என்பதற்காக, நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக அல்ல. நிதிப் பற்றாக்குறை என்றால் கஜானா காலியாக இருந்தபோது ஆட்சிக்கு வந்தோம். அப்போதே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து இருக்கலாம். நிதிப் பற்றாக்குறைக்காக நிச்சயமாக அல்லவே அல்ல. நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமைகளைக் கருத்திலே கொண்டுதான். நான் புராணங்களைச் சொன்னதற்காக வருத்தப்படக்கூடாது. நான் சொல்ல வந்தது எதற்காக என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மது அருந்துவதால்தான் ஒருவன் கெடுகிறான் என்பது அல்ல. அவனவன் மனோநிலையில் அவன் கடவுளாக இருந்தால் கூடக் கெடுகிறான்.

பிரம்மா, திலோத்தமையை உற்பத்தி செய்கிறான். அந்த அவருடைய மகளை, அழகான பெண்ணாக உற்பத்தி செய்தும் அந்தப் பெண் மீது அவருக்கு மையல் ஏற்பட்டது. துரத்திக் கொண்டே ஓடினார். பெண்ணைக் கற்பழிக்க முயற்சிக்கிறார். புராணம். அவர் என்ன மலிவு விலை மதுவா அருந்தி இருந்தார்? இல்லை. (சிரிப்பு) இந்திரன் ஒரு முனிவருடைய மனைவி அகலிகையைக் கற்பழித்தார்; மது அருந்தி விட்டா சென்றார்? இல்லை. சந்திரன் குரு பத்தினியை, தாரையைக் கற்பழித்து அவளோடு கூடிக் கிடந்தான். அவன் மலிவு விலை மதுவா அருந்தி இருந்தான்? இல்லை. இது எல்லாம் ஒரு மன நிலையே தவிர, மது அருந்தியதால்தான் இது எல்லாம் என்று குற்றம் சொல்லக் கூடாது. இவற்றைச் சொல்லுகிற காரணத்தால், புராணங்களை மேற்கோள் காட்டுவதால், சங்க இலக்கியங்களை மேற்கோள் காட்டுவதால் நான் மது அருந்த வேண்டும் என்று வாதிகுகிறவன் அல்ல. எப்படி இங்கே தம்பி திரு. இராதா, எதிர்க்கட்சித் தலைவர், அதனுடைய தீமைகளை எடுத்துச் சொல்லி தன்னுடைய குடும்பத்தில் ஏற்பட்ட அந்தக் கொடுமையைச் சொன்னார். அதைப் போல மதுவினால் வருகின்ற தீமைகளை நாம் நாட்டுக்கு எடுத்துச் சொல்லோம்; சமுதாயத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லோம்.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சிகெரெட் பிடிக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறோம். அதே நேரத்தில் சிகெரெட் விற்பனையைத் தடுப்பது இல்லை. உலகம் முழுவதும் சிகெரெட்டினால் வரும் தீமைகள் அந்த சிகெரெட்டில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் சிகெரெட் இன்றைக்குப் புழக்கத்தில் தான் இருக்கிறது. நம்மால் நிறுத்த முடியவில்லை; நம்மால் சட்டம் போட்டு தடுக்க முடியவில்லை. நான் படித்துக் காட்டினேனே இவை எல்லாம் வெறும் புள்ளி விவரங்களா? 3 லட்சம் பேர், 4 லட்சம் பேர் ஆண்டு தோறும் இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். நான் வெடிகத்தை விட்டுச் சொல்கிறேன், அதிகார வர்க்கமே கூட அதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறது. எதற்காக உண்மைகளை மறைக்க வேண்டும்? நம்முடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாக எதற்காகப் பேச வேண்டும்? நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன், நான் தோல்வியை ஒத்துக் கொள்கிறேன். 12 கோடி ரூபாய் அபராதமாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது கள்ளச் சாராய வியாபாரிகளிடமிருந்து என்று நம்முடைய போலீஸ் அதிகாரி திரு. தேவாரம் சொல்கிறார் என்றால் அதில் எனக்கு மகிழ்ச்சி இல்லை. அபராதமாக 12 கோடி ரூபாய் கட்டக்கூடிய அளவிற்கு இன்றைக்கு நிலைமை என்றால் எவ்வளவு கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்பட்டு இருக்கும் என்றுதான் வருத்தப்படுகிறேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல. எனவே இந்தச் சமுதாயம் சீர்பட வேண்டும். இன்றுள்ள இந்தச் சூழ்நிலையில் எல்லோரும் குடிக்கப் போவதில்லை. என்னதான் மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டாலும்கூட, அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் 8 சதவீதத்திற்கு மேல் இந்த மக்கள் தொகையிலே குடிக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கை யாரும் சொல்ல வில்லை. இதுவரையிலே அதே கணக்குதான்.

12-20 மணி.

முன்பு, திரு. காமராஜர் ஆட்சியானாலும் சரி; பெரியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய ஆட்சியானாலும் சரி; அதற்குப் பிறகு இவற்றை ஒத்தி வைத்த திமுக ஆட்சியானாலும் சரி; மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதை மீண்டும் கொண்டு வந்த அந்தக் காலமானாலும் சரி; பிறகு அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சி புரிந்து, அவர் கொஞ்ச காலம் மதுவிலக்கை தீவிரமாகக் கடைபிடித்தாரே அந்தக் காலமானாலும் சரி; அதற்குப் பிறகு அவர் ஒத்தி வைத்தாரே, ரத்து செய்தாரே அந்தக் காலமானாலும் சரி; இந்தத் தீமையை நாங்கள் உணராதவர்கள் அல்ல. இந்தத் தீமையைப் பற்றி அது அகற்றப்படவேண்டுமென்பது பற்றி நாங்கள் உங்களோடு முழு மனதோடு ஒத்துப் போகின்றோம். அதிலே இருவேரு கருத்துக்கு இடமே இல்லை.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

தம்பி திரு. ராஜேந்திரன் அன்றைக்கு 'யதார்த்தம்' என்ற ஒரு அருமையான வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். யதார்த்த நிலையை நாம் இன்றைக்குப் பார்க்க வேண்டும். வீம்புக்கு இன்றைய தினம் நாம் இந்தக் காரியத்தைச் செய்தே தீருவோம் என்று சொல்லுவதால் பொருளாதாரம் மாத்திரமல்ல. சமுதாயத்தினுடைய ஒழுக்கமே கூட இன்றைக்குக் கெட்டுப் போகின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான் இதைச் சொன்னேன். முதலிலே, 1971 லே இது கோண்டு வரப்பட்ட பொது கூட இதற்காக ஒரு பிரச்சாரக் குழு கட்சி சார்பிலே அமைக்கப்பட்டு, திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் அதற்குத் தலைவராக இருந்து, திரு. மதுரை முத்து போன்றவர்கள் அதிலே குழு உறுப்பினர்களாக அமைந்து, அந்தக் குழு கொஞ்ச நாள் பணியாற்றியது. அதற்குப் பிறகு திரு. எம்.ஜி.ஆர். உடைய ஆட்சிக்காலத்திலே மீண்டும் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப் பட்ட நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு பிரச்சார இயக்கமே நடத்த வேண்டுமென்று, 1 கோடி ரூபாய் கூட அதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட பணம், 5, 6 ஆண்டுக் காலமாக செலவழிக்கப்படவேயில்லை என்று நம்முடைய திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் தலைவராக இருக்கின்ற பொது கணக்குக் குழு அறிக்கையிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1 கோடி ரூபாய், 1981-82 லே ஒதுக்கப்பட்ட அந்தத் தொகை செலவழிக்கப்படவேயில்லை.

1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் பாரா 79-ல் குடிப்பதால் விளையும் தீமைகளைப் பற்றிய பிரச்சாரத்தை அரசு தீவிரமாக மேற்கொள்ள, திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், பாடல்கள் போன்றவற்றின் மூலம், மது விலக்கு பற்றி பிரச்சாரம் செய்வதற்காக முதல் தவணையாக ரூபாய் 1 கோடி ஒதுக்கப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்தப் பணம் செலவழிக்கப்படவேயில்லை. திரும்ப அரசாங்கக் கருவூலத்திற்கு சென்று விட்டது என்பதை மிகுந்த வேதனையோடு திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்கள் பொது கணக்குக் குழு அறிக்கையிலே, இறுதியாகத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர், காட்டிக் கொடுப்பதாக எண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது. அவர் தெரிவித்து இருப்பதைத்தான் நான் இப்போது சொல்கின்றேன். குமரி அனந்தனைப் போன்றவர்கள் செயலாளராக இருந்து மதுவிலக்கு பிரச்சாரக் குழுவை நடத்தட்டும், ஒரு கோடி அல்ல, 5 கோடி ரூபாய் மதுவிலக்கு பிரச்சாரத்திற்காகச் செலவழிக்க இந்த அரசு தயாராக இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) ஒதுக்கப்படும். செலவழிக்கப்படும். திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் கணக்கை ஒழுங்காகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். செலவழித்து இருக்கிறோமா இல்லையா என்ற கணக்கை ஒழுங்காகப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மலிவு விலையிலே மது கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த ஆட்சி ஒழிய வேண்டும்; இந்த ஆட்சியை அகற்றுவதற்கு கொடி பிடிக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

ஒரு கட்சி பாண்டிச்சேரியிலே தேர்தலிலே நின்றது. நின்றது என்று நான் சொல்லித்தான் உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். அந்தக் கட்சியினுடைய—பாட்டாளி மக்கள் கட்சி—தேர்தல் அறிக்கையில் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தது அந்தத் தேர்தல் அறிக்கை. “கள், சாராயக் கடைகளை அரசே ஏற்றி நடத்தும்” தேர்தல் அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். குறைந்த விலையில் கள், சாராயம் விற்கப்படும் என்று தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே போராட்டம் என்றால், தி.மு.க. மீது உள்ள ஒரு அலர்ஜி; ஒரு வெறுப்பு; ஒரு எரிச்சல்; ஒரு கோபம் என்பதைத் தவிர இதற்கு வேறு என்ன காரணம் இருக்க முடியும் என்பதைத் தயவுசெய்து நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மதுப் பழக்கத்தை நிறுத்துவது என்பதும், இதை அகற்றுவது என்பதும் ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை என்பதை மனதிலே கொள்ள வேண்டும். எனவே பிரச்சார இயக்கங்கள் இதற்கு முடுக்கிவிடப்பட வேண்டும். அதற்கு அனைவரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு ‘லோக குரு’ சங்கராச்சாரியார் கூட மலிவு விலை மதுவை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார். அவர் தன்னை தமிழக அளவிற்குச் சருக்கிக் கொண்டு பேசுகிறார் என்றால் தமிழ் நாட்டின் மீது மட்டும் அவருக்கு அவ்வளவு கவலை. உலகத்திற்குக் குருவாக இருக்கிற அவர், இருந்தாலும் உலகத்தைப் பற்றிக்கூட கவலைப்படாமல் தமிழ் நாட்டைப் பற்றி மாத்திரம் கவலைப்படுகிறார் என்றால் அவரைப் போன்றவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பிரச்சாரத்திற்கு ஆண் வேராக இருக்க வேண்டும். சேவா சங்கங்கள், மாதர் சங்கங்கள் இவர்களெல்லாம் கூட அரசோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும். என்ன செலவானாலும் எந்த வகையிலேயானாலும் இந்த மது தீதானது என்பதை மக்களிடத்திலே பிரச்சாரம் செய்ய இந்த அரசு எவ்வளவும் செலவழிக்கத் தயாராக இருக்கிறது.

அதே நேரத்திலே உங்களுக்கு உறுதியளிக்கிறேன், மதுக் கடைகள், கோயில், கல்வி நிலையங்கள், தொழிற்சாலைகள் இங்கெல்லாம் நிச்சயமாக அமைக்கப்படமாட்டாது என்ற உறுதியைத் தருகின்றேன். கடைகளில் குடிப்பதை நிச்சயமாக அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று உறுதியளிக்கிறேன். பொதுத் துறையில் தமிழ்நாடு ஸ்பிரிட் நிறுவனம் உற்பத்தி செய்யும். பொதுத் துறையில் டாஸ்மாக் நிறுவனம் மொத்த விநியோகம் செய்யும்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

சில்லறை விற்பனைக் கடைகளில், நான் முதலிலேயே கூறியுள்ளபடி ஏலம் மற்றும் டெண்டர் முறைகளில் அனுமதிக்கப்படுவதால், லஞ்சத்திற்கோ, ஊழலுக்கோ இடம் இல்லாமல் நடக்கும் என்ற உறுதியை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

13-25 மணி

சில அறிவிப்புகளை, இந்த மாமன்றத்தில், உங்களுடைய ஒப்புதலுக்காக, என்னுடைய பேச்சின் இறுதியாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குப் பிரச்சினையில் வாதாடுகின்ற வகையில் பல்வேறு கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. ஆனால் நான் ஒன்றைப் பணிவோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். கோவை பொதுக் குழுவில், மதுவிலக்கைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலும், அதற்குப் பின்னால் திண்டுக்கல் தேர்தலில் தோல்வியடைந்த நேரத்திலும், கோவைத் தேர்தலில் தோல்வி ஏற்பட்ட நேரத்திலும், உங்கள் ஆட்சியின் கடைசிக் காலத்தில் பூரண மதுவிலக்கைக் கொண்டு வருவோம் என்று அறிவித்து, அன்றைக்கு முழு மதுவிலக்கை நீங்கள் கொண்டு வந்தீர்கள். அதற்குப் பின்னால் நீங்கள் மீண்டும் ஆட்சியில், மதுவிலக்கு வருகிறது என்று சொன்ன நேரத்தில், வாதாடிய நேரத்தில், ஆதரித்துப் பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தின் குறிப்பேடுகளில் இருக்கின்றன. இதை ஒரு வாதப் பிரச்சினையாகக் கருதாமல் ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினையாகக் கருதி, மீண்டும் இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தேர்தலை மட்டுமே கருதக் கூடாது. தேர்தலில் தோற்றால் ஒத்தி வைப்பது, மீண்டும் வந்தால் அறிவிப்பது, மறுபடியும் தேர்தல் வந்தால் மாற்றுவது என்ற நிலை வேண்டாம் என்று தயவுசெய்து நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமுதாய நிலையில் நீங்கள் இதை அணுக வேண்டும். இதற்கு ஆதாரம் இருப்பதாகக் கூறி மதுவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. இதற்கான வருவாயை எத்தனையோ வழிகளில் தேடிக் கொள்ளலாம். நீங்கள் தயவு செய்து மது விலக்குக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: நான் இதற்கு இறுதியாகப் பதில் சொல்கிறேன். இப்போது சில அறிவிப்புகளைப் பற்றிச் சொல்வதாகச் சொன்னேன். புதிய வரிகள் பற்றி, நம் முடைய இலக்கியச் செல்வர்திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் விரிவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அது குறித்து சில சலுகைகளை நான் இங்கே அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தமிழ்நாட்டில் விற்பனை வரி அமைப்பில் 193 பொருட்கள் மாத்திரம் ஒரு முனை வரிவிதிப்பின் கீழும், மீதமுள்ள எல்லாப் பொருட்களும் பலமுனை வரிவிதிப்பின் கீழும் இருந்ததை, வணிகர்களின் நலன் கருதி, இனி எல்லாப் பொருள்களும் ஒரு முனை வரிவிதிப்பின் கீழ் வரும் என்றும், பலமுனை வரிக்கு உட்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் இதுவரை 10 சதவீதமும் அதற்கு மேலும் என்ற அளவிற்கு வரி செலுத்துவதற்கு மாறாக, இனி 8 சதவீதம் வரி மட்டுமே செலுத்தினால் போதும் என்ற வரி அமைப்பு மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில், ஓட்டல்கள் மற்றும் உணவகங்கள் வழங்கப்படும் உணவுப் பண்டங்களின்மீது விதிக்கப்படும் வரி விதிப்பு முறை பல ஆண்டுகளாக சிக்கலான சூழலில் இருந்து வந்தது. அதைத்தான் காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதை ஒழுங்கு படுத்தும் வகையில், கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூபாய் 10 லட்சத்திற்கும் அதற்கு மேலும் வியாபாரம் செய்கிற ஓட்டல்களின் உணவுப் பண்டங்கள் மற்றும் பானங்கள் மீது 5 சதவீதம் வரி விதிக்க அறிவிக்கப்பட்டது. பிறகு, நடுத்தர ஓட்டல்களுக்குச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் ஏற்கப்பட்டு, ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் 15 லட்சம் வரை வியாபாரம் செய்யக் கூடிய ஓட்டல்களுக்கு, கூட்டு வரி முறை (Compounding tax) ஏற்படுத்தப்பட்டது.

அவர்கள் பேசும் போது கர்நாடக மாநிலத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். கர்நாடகத்தில் 1 லட்சம் ரூபாய் turnover இருந்தாலே கூட அங்கே வரி இருக்கிறது. ஆனால் நாம் 10 லட்சம் ரூபாய் முதல் 15 லட்சம் ரூபாய் வரையிலும், Compounding tax turnover-க்கு என்று வைத்திருக்கிறோம். ரூ. 15 லட்சத்திற்கு மேல் வியாபாரம் செய்யப்படுகிற ஓட்டல்கள் மற்றும் உணவகங்களில், விற்பனை செய்யப்படும் உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் பானங்கள் மீது 5 சதவீதம் பல முனை வரி இருக்கும் என்று முன்பு தீர்மானிக்கப்பட்டது. இந்த வரிவிதிப்பை எதிர்த்து ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் சிலர் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்கைத் தொடர்ந்தார்கள். பிப்ரவரி மாதத்தில் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதிகள் குழு இந்த வரி விதிப்பு முறையையாகச் செல்லும் என்று தீர்ப்பு அளித்தனர். இதை எதிர்த்து, அவர்கள் உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மேல் முறையீடு செய்தார்கள். உச்ச நீதிமன்றம் இதற்குத் தடையாணை எதுவும் வழங்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் வரிவிலக்கை எப்படியும் பெற வேண்டுமென்று முயற்சியில் சில தவறான போக்கில் ஓட்டல் உரிமையாளர்கள் இறங்கியுள்ளதாக எனக்குத் தகவல்கள் வந்துள்ளன. ஏற்கனவே சிறு தொழில் அதிபர்கள் கூட்டத்தில் நான் திருச்சியில் பேசும்போதுச் செயற்கை வைர வியாபாரிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த வரியை நீக்கவேண்டுமென்ற கோரிக்கையைப்பற்றி அரசு பரிவுடன் ஆய்ந்து கொண்டிருந்தபோது, அந்த செயற்கை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

வைர வியாபாரிகள் தவறான செயல்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது குறித்தும், அதன் காரணத்தால் செயற்கை வைரத் திற்குத் தொடர்ந்து வரி விதிப்பு நீடிக்க இருக்கிறது என்றும் தொழித்திருந்தேன்.

13-30 மணி

இந்தச் செய்தியை ஏடுகளிலே கண்ட ஹோட்டல் உரிமையாளர்கள் அவசரம், அவசரமாக வந்து என்னைச் சந்தித்தார்கள். நான் அவர்களிடம் இதுபோன்ற வசூல் காரியங்களிலே ஈடுபடக்கூடாது என்றும், எனவே இதுவரையில் வசூலித்த தொகையை உடனடியாக அவரவர்களிடம் திரும்பத் தந்துவிட வேண்டும் என்றும், அது இயலாத காரியம் என்றால் அந்தத் தொகையை முதலமைச்சர் பொது நிவாரண நிதியில் அரசுக்கே சேர்த்துவிட வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தேன். அவர்களிடத்திலே இருந்து இன்னும் பதில் வரவில்லை. வரி பற்றிய கோரிக்கையைப் பொறுத்தவரையில் பலமுனை வரியிலிருந்து ஒருமுனை வரியாக அனைத்துப் பொருட்களையும் கொண்டு வரும் கட்டத்தில், ஹோட்டல் மற்றும் உணவு விடுதிகளில் விற்கப்படும் பண்டங்கள் மற்றும் பானங்கள் மீது விற்கப்படும் 5 சதவீத பலமுனை வரி தற்போது இந்த மதிப்பீட்டால் 8 சதவீத ஒரு முனை வரியாக மாறி இருக்கிறது.

நிதிநிலை அறிக்கையிலே பலமுனை வரியிலே இருந்த அனைத்துப் பொருட்களையும் ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு முனை வரியாக கொண்டுவரும்போது ஒருசில பொருட்களுக்கு 8 சதவீதத்திற்கும் குறைந்த வரிதத்தில் வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. உதாரணமாக அலுமினியப் பாத்திரத்திற்கு 4 சதவீதம்; பித்தளை, செம்பு பாத்திரத்திற்கு 5 சதவீதம்; தங்கம், வெள்ளி ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களுக்கு 4 சதவீதம், காலணி மற்றும் டிரேட் மார்க் சட்டத்தில் பதிவு பெறாதவற்றிற்கு 5 சதவீதம்; ஏலக்காய்க்கு 3 சதவீதம்; ரொட்டி, பிஸ்கட் போன்ற டிரேட் மார்க் சட்டத்தில் பதிவு பெறாத பொருட்களுக்கு 5 சதவீதம். இன்றைக்கு இதே அடிப்படையில் உணவுப் பண்டங்கள் மற்றும் பானங்கள் மீதான விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 8 சதவீத ஒருமுனை வரியை 5 சதவீதமாகக் குறைக்க இந்த அரசு தீர்மானித்து இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) 1-4-1990 முதல் இது நடைமுறைக்கு வரும்.

அடுத்து பழைய பாக்கி பற்றி திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொண்டு 1989-90 ஆம் ஆண்டுப் பாக்கியை 1990-91-ல், மாதத் தவணையில் அவர்கள் கட்டலாம் என்கிற சலுகையை அவர்களுக்கு நான் வழங்குகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னபோது வைரத் தொழிற்சாலையிலே அவர்கள் சொன்ன அறிவிப்புக்குப்

1990 மார்ச் 28]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

பின்னாலே கூட இவர்கள் பல்வேறு முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டார்கள் என்பதாலும், அவர்கள் அதைக் கொண்டு வந்து கட்டிவிட வேண்டுமென்று சொன்னதையும் நான் மிகுந்த அளவில் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் நியாயத்தின் அடிப்படையிலே காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமே தவிர வேறு வகையிலே செய்வதை யாரும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதைப் பொறுத்த வரையில் முதல்வர் அவர்களோடு என்னுடைய உணர்வையும் நான் பொருத்திக் கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில்—மன்னிக்க வேண்டும்—என்னுடைய சகோதரர்கள். —நான் ஒரு தனி அமைப்பு வைத்திருந்த நேரத்திலே உண்பகத்தினுடைய வரியை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தினோம். அந்த வகையிலே பார்க்கிற போதுதான் இது என்னுடைய மனதை மிகவும் தொட்டது. உண்பகத்திற்கு வரி கூடாது. உண்பக உணவுக்கு வரி கூடாது என்று போராட்டமே நடத்திய காரணத்தால் அதில் ஆழ்ந்து நின்று கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னும் ஒரு வேண்டுகோளை நான் சொல்கிறேன். அவர்களுடைய பரிசீலனைக்காக. இப்போது நீங்கள் வரி வசூலிப்பதாக இருந்தால் உண்ணுகிறவர்களுக்கும் தொல்லை இல்லாமல், அதனை விநியோகம் செய்கிறவர்களுக்கும் தொல்லை இல்லாமல் இந்த வருமானத்தை நீங்கள் பெற வேண்டும் என்று சொன்னால் மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அவர்கள் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராக இருந்த போது ஒரு கருத்தினை வைத்திருந்தார், அதாவது ஏ.பி.சி.டி. என்று நான்கு வகையாகப் பிரித்துக் கொண்டு வருடத்திற்கு ஒரு தடவை உரிமம் பெறுகிற நேரத்தில் 25,000 ரூபாய் 30,000 ரூபாய் என்று அவர்களிடம் இருந்து வசூலித்துக் கொண்டால் அதிகாரிகளின் தொல்லையும் இராது; சாப்பிடுகிறவர்களுக்கும் இடர்ப்பாடு ஏற்படாது. நீங்கள் பண்டங்களின் விலையைக் கூட்டக் கூடாது என்று கூடச் சொல்லுங்கள். மீண்டும் மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அன்றைக்கு இருந்தே இந்த உணவுப் பண்டங்கள் பற்றிய ஒரு எண்ணத்தோடு இருக்கிறேன் என்பதற்காகத்தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய மாண்புமிகு திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம் அன்றைக்கும் உங்களைப் போல் ஹோட்டல் அதிபர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டதான் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கூறுவது போல் மொத்தமாக 25,000 ரூபாய், 30,000 ரூபாய் கொடுத்து விட்டால் ஹோட்டல் வியாபாரிகளுக்கு என்ன ஆதாயம் அதிலே என்றால்—இன்கம் டாக்ஸ்காரர்களை—அவர்கள் இந்த விற்பனை வரியைச் செலுத்துவதன் மூலமாக எவ்வளவு இவர்களுடைய (Turnover) என்பது வருமான வரித் துறையிலே இருப்பவர்களுக்குத் தெரிந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1990 மார்ச் 28]

விடுகிறது. அதாவது இந்த வரிவிதிப்பு இருந்தால், தாங்கள் சொல்வது போல், 25,000, 30,000 ரூபாய் என்று ஏ.பி.சி.டி. என்ற அடிப்படையிலே ஹோட்டல்காரர்களைப் பிரித்துக் கொண்டு கொடுத்து விட்டால் வருமான வரிக்குக் கணக்குப் போய்ச் சேராது. “வருமான் வரிக் கணக்கு மத்தியத்திற்குச் சென்றால்தான் அதிலேயிருந்து வருகிற வருமானப் பங்கு நமக்குக் கிடைக்கும். அதை நாம் இழந்து விடக் கூடாது. எனவே இதைத் தீர யோசிப்போம் பிறகு.

அடுத்து ‘ரெடிமேட் கார்மென்ட்ஸ்’ நீங்கலாக அதாவது தைக்கப்பட்ட துணிகள் நீங்கலாக அதாவது ‘ஸ்டீட்டிங் ஸ்டீட்டிங்’ நீங்கலாக மற்றவற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கெனவே 4 சதவீதம் பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு முனை வரியாக மாற்றும்போது அது 8 சதவீதமாக அதிகரித்து விட்டது. தற்போது 3 சதவீதம் என்று ஒருமுனை வரியாக அது குறைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படக் கூடிய பாவித்தீன் சர்க்குருக்கு 2 சதவீத பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு முனை வரியாக மாற்றும்போது 8 சதவீதம் என்று விதிக்கப்பட்டதை தற்போது மீண்டும் அது 2 சதவீதம் ஆகக் குறைக்கப்பட்டு ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படும்.

13.35 மணி

தர்மபுரி மற்றும் சேலம் மாவட்டத்தில் இயங்கும் ஜவ்வரிசி கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களுக்கு வரிச் சலுகை ஏற்கெனவே 5 சதவிகிதம் பலமுனை வரிக்குப் பதிலாக 4 பர்செண்ட் பலமுனை வரிச் சலுகையாக வழங்கப்பட்டிருந்தது. தற்போது மாற்றியமைக்கப்பட்ட ஒரு முனை வரி முறைப்படி 8 சதவிகிதத்திற்குப் பதிலாக இனி 4 சதவிகிதம் ஒரு முனை வரி விதிக்கப்படும். இதில் கூட்டுறவுச் சங்கம் சாராத இதர வணிகர்களுக்கு 5 பர்செண்ட் ஒரு முனை வரி விதிப்பாக மாற்றியமைக்கப்படும்.

எலெக்ட்ரானிக்ஸ் இதிலே கூட சில குறைபாடுகள் எங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டன. கர்நாடகத்திலே டி.வி.க்கு 3 பர்செண்ட். மற்ற எலக்ட்ரானிக் பொருட்களுக்கு 6 பர்செண்ட். ஆந்திராவிலே 2 பர்செண்ட். கேரளாவிலே 4 பர்செண்ட். குஜராத்திலே 8 பர்செண்ட். இப்போது நாம் 4 பர்செண்ட் என்று ஆக்கினோம். அதையும் குறைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் இன்றைக்கு வாதிடுகிறார்கள். எனவே ஒரு சமரசமாக இனிமேல் அது 3 பர்செண்ட் என்கின்ற அளவுக்குக் குறைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1990 மார்ச் 28] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

ஈட்டுறுதித் திட்டத்தைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். இரண்டு மூன்று முறை திரு. பீட்டர் ஆல்போன்ஸ் அவர்களும் இந்த மாமன்றத்திலே அதைப் பற்றி கருத்து கூறியிருக்கிறார். 10 ரூபாய் வீடசாயத் தொழிலாளர் கூட்டத்திலே பெற்று அந்தப் பணம் திராப்பி செலுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார். இதைப் பற்றி கொஞ்சம் விவரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் குறு விவசாயிகளுக்கென ஒரு ஈட்டுறுதி மற்றும் ஒய்வூதியத் திட்டம் 1984ல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அரசு ஆணை எண் 1503, தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்புத் துறை, தேதி 5-8-1989ல் இது நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் இத்திட்டம் நிறுத்தப்படுவதற்கு முன்பே, அதாவது அரசாணை எண் 1255, தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை, தேதி 27-6-1989ல் நிறுத்தப்பட்ட கணக்குகள் எப்படி முடிவு படுத்துவது என்று தெளிவான விவரங்கள் உள்ள ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் இத்திட்டத்தில் அதிக நபர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டது முன்பிருந்த ஆட்சியில். ஒரு குறியீட்டின் அடிப்படையில் பல கணக்குகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இப்படிச் செய்தில் மொத்தம் 16.6 இலட்சம் நபர்கள் இந்தத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். ஆனால் 31-12-1988 ல், உள்ள கணக்குப்படி அந்த 16.6 இலட்சம் என்பது வெறும் 4.5 இலட்சம் நபர்கள் மாத்திரம் என்ற அளவுக்குக் குறுகிவிட்டது. எனவேதான் 16.6 இலட்சம் என்ற எண்ணை விட மிகக் குறைவான நபர்கள் இத் திட்டத்தில் தொடர்ந்து பங்கேற்பார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தோம்.

10 ரூபாய் கட்டினால் அவர் இறந்து போனால், 5 ஆயிரம் ரூபாய் தரப்படும் என்பதற்குப் பதிலாக, இந்த 10 ரூபாய் கூட கட்டாமல், இந்த அரசு ஒரு புதிய திட்டத்தை அறிவித்து சகல விதமான தொழிலாளர்களுக்கும் என்ற அளவில், அன்றைக்குக் கூட நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். வேறு சில தொழிலாளர்களைப் பற்றிகூட அன்றைக்கு இணைத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி எல்லா தொழிலாளர்களுக்கும், இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொரு மாதம் அவர்கள் 10 ரூபாய் தர வேண்டும். அதை ஈட்டுறுதியாக அவர்களுக்கு ரூபாய் 5 ஆயிரம் அல்லது 4 ஆயிரம் என்று வழங்கப்படும் என்ற நிலையை மாற்றி, விபத்திலே அவர்கள் மாண்டு விடுவார்களேயானால் அவர்களுக்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், குடும்பத் தலைவரை இழந்து வாடும் வறிய குடும்பங்களுக்கு 2 ஆயிரம் ரூபாயும் தரப்படும் என்று இந்த அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பழைய பாக்கித் தொகை 11 கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் திருப்பித் தரப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்படவிருக்கிறது என்பதையும் வெகு விரைவிலே அந்த 11 கோடி ரூபாய் அந்தப் பணம் கொடுத்தவர்களுக்கெல்லாம் திருப்பித் தரப்படும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1990 மார்ச் 28]

கேறன். குடும்பத் தலைவர் இறந்தால் 2,000 ரூபாய் நிதி வழங்குகின்ற புதிய திட்டத்தின்படி, நடப்பாண்டில் 10,517 குடும்பங்கள் பயன் பெற்றுள்ளன. எனவே இந்தத் திட்டத்தில் 2,000 ரூபாய் என்ற நிதி இந்த ஆண்டிலிருந்து 3,000 ரூபாயாக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதையும், இதற்குக் கூடுதல் செலவு 1½ கோடி ரூபாய் ஆகும் என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தினுடைய ஆட்டோ பிரச்சினை பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்ற காரணத்தினாலேயே அதைப் பற்றிக் கலந்தாலோசித்து ஒரு அறிக்கையை இங்கே தர விரும்புகிறேன்.

30-6-1989 வரை சென்னையில் 5,846 ஆட்டோ பெர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கோவையில் 4,304 ஆட்டோ பெர்மிட்டுகளும், செங்கை-அண்ணா மாவட்டத்தில் 31-12-1989 வரை, 3,560 ஆட்டோ பெர்மிட்டுகளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னையைத் தவிர மற்ற இடங்களில் ஆட்டோ பெர்மிட்டுகள் கொடுப்பதற்குத் தடைகள் இப்போது எதுவும் இல்லை.

13-40 மணி

சென்னையிலே புதிய ஆட்டோ பெர்மிட் வழங்கப்படாத காரணத்தால், செங்கற்பட்டு, சைதாப்பேட்டை, திருவள்ளூர் போன்ற புறநகர்ப் பகுதிகளில், ஆட்டோ பெர்மிட் பெற்றவர்கள் அந்த ஆட்டோக்களை சென்னைக்கு ஓட்டி வருகிறார்கள். மேலும் சென்னை நகரத்தில் பெர்மிட் இல்லாத ஆட்டோக்கள் புழக்கத்தில் இருப்பதாகவும், ஒரே பெர்மிட்டில் இரண்டு, மூன்று ஆட்டோக்கள் ஒடிக் கொண்டிருப்பதாகவும், அதற்கு ஒரு சில அரசு அதிகாரிகளும், காவல் துறை அதிகாரிகளும் உடந்தையாக இருப்பதாகவும், இவர்களுக்குக் கடன் கொடுப்பவர்களுக்குச் சாதகமாக பெர்மிட் முறை அமல் படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும், இதனால் ஓட்டுபவர்களை விட இந்த ஆட்டோ பெர்மிட்டுகளை முடக்கி வைத்திருப்பவர்கள் அதிக லாபம் அடைகிறார்கள் என்றும், அந்த பெர்மிட்டுகளுக்குத் தடை இருந்த போதிலும் 1986 ஆக்டோபர் வரை அவ்வப்போது தடைகளைத் தளர்த்தி புதிய பெர்மிட்களை அரசு கொடுத்து வந்தது என்றும், இதனால், முறைப்படி ஒரு கொள்கையை அரசு கடைப் பிடிக்காத காரணத்தால், ஆட்டோக்களை போக்குவரத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற பொதுமக்கள் பல்வேறு இடையூறுகளுக்கு ஆளாகிறார்கள் என்றும், மீட்டர்களைப் போடாமல் ஓட்டுபவர்கள் பணம் அதிகமாகக் கேட்கிறார்கள் என்றும் இதனால் சச்சரவுகள் ஏற்பட்டு பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன என்றும் பல்வேறு புகார்கள் கூறப்படுகின்றன.

1990 மார்ச் 28] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நாங்கள் இந்தப் புகார்களை ஆராய்ந்து வருகிறோம். மலிவான ஒரு போக்குவரத்து ஆட்டோ என்பதை மனதில் கொண்டு இதை ஒரு கருவியாக்கி சிலர் லேவாதேவி நடத்துவதற்கு இந்த அரசு எந்தக் காலக் கட்டத்திலும் உடன்படாது. இது இந்த அரசின் நிலையான கருத்து. இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் இப்போது இருக்கிற முறைகளை மாற்றி சில திருத்தங்களைச் செய்ய அரசு முன் வந்துள்ளது.

1. 1-10-1986 முதல் 31-12-1989 வரை தற்போதுள்ள திட்டப்படி வழங்கப்பட வேண்டிய பெர்மிட்கள் 1,732. அதற்காக விண்ணப்பித்து இருப்போர் 3,850 பேர். அவர்களில் 1,319 பேர்களை போக்குவரத்து ஆணையர், மத்திய அரசும் மாநில அரசும் அறிவித்த விதிமுறைகளின் படி ஏற்கெனவே பல்வேறு கட்டடங்களில் தகுதியின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்து சிபாரிசு செய்துள்ளார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் உடனடியாக பெர்மிட்கள் வழங்கப்பட ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுவிட்டன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

2. 1-4-1990 முதல் சென்னை நகரில் ஆட்டோ பெர்மிட் வழங்குவதற்கு இருந்த தடை நீக்கப்படுகிறது. தகுதியுள்ள அனைவரும் இந்த பெர்மிட்டைப் பெற விண்ணப்பம் செய்து பெற்றுக் கொள்ளலாம். இப்போதுள்ள சிறப்புத் திட்டமும் தொடர்ந்து அமுல்படுத்தப்படும்.

3. பெர்மிட் பெற்று, ஆட்டோ வாங்க பண உதவி பெற விரும்புவோர் இந்த அரசு சென்ற ஆண்டு அறிவித்த கடன் மற்றும் மானியம் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகத்திடம் விண்ணப்பித்து பெற்றுக் கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

4. பெர்மிட் முறைக்கு இருந்த தடை நீக்கப்பட்டுள்ளதால் ஏற்கெனவே பெர்மிட்களை வைத்து சட்டத்திற்குப் புறம்பாக உபயோகப்படுத்துவோர் மீதும், பொதுமக்களுடைய நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிப்போர் மீதும் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். சமூகத்தின் நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிக்கும் முறையில் இந்த பெர்மிட்டை வைத்திருப்பவர்கள் மீதும் அரசு இனி கடும் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

அடுத்து, அகவிலைப்படி பற்றிய அறிவிப்பு. அரசு அலுவலர் அகவிலைப்படி உயர்வு. மத்திய அரசுக்கு இணையாக ஊதிய விகிதங்கள் மற்றும் அகவிலைப் படி வழங்கும் முறையினை முழுமையாக இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டு கடந்த ஆண்டு ஜூன் திங்களில் அதற்கான ஆணையினைப் பிறப்பித்தது. மத்திய அரசு அலுவலர்களுக்கான அகவிலைப் படி ஆணைகள் சென்ற ஆண்டு

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி) [1990 மார்ச் 28]

செப்டம்பர் மாதம் தரப்பட்ட உடன் இந்த அரசு ஆணை எண். 1069, நாள் 27-9-1989ல் மத்திய அரசு அளித்த அகவிலைப் படி விகிதத்திலே மாநில அரசின் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் அகவிலைப் படியை உயர்த்தி வழங்கியது. இந்த ஆண்டு மீண்டும் மத்திய அரசு 20-3-1990 அன்று அகவிலைப் படி விகிதத்திலே சில மாற்றங்களைச் செய்து ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இதன்படி 1-1-1990 ஆம் தேதியிலிருந்து மத்திய அரசு புதிய அகவிலைப் படி விகிதங்களை மாற்றியமைத்துள்ளது. இதை அப்படியே பின்பற்றி மாநில அரசின் அனைத்து அலுவலர், ஆசிரியர் மற்றும் பல்கலைக் கழக மானியம் பெற்று வருகின்ற கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் போன்ற அனைவருக்கும் அகவிலைப் படி 1-1-1990ல் இருந்து உயர்த்தி வழங்கப்படும். இந்த புதிய அகவிலைப் படி விகிதத்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் செலவினம் ரூபாய் 60 கோடியாகும்.

அரசு அலுவலர்க்குத் தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை பற்றி ஒரு விளக்கம். நிதிநிலை அறிக்கையில் அரசு அலுவலர்களுக்கு, குறிப்பாக முதுநிலையிலே உள்ளவர்களுக்கு நலம் அளிக்கும் வகையில் தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை பதவித் தகுதி ஏற்படுத்தப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதல் செலவு ரூ. 10 கோடி ஆகும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ரூபாய் 2,500ஐ விடக் குறைவான தொடக்கச் சம்பளம் பெறும் சம்பள விகிதங்களிலுள்ள அனைத்து வகை அலுவலர்களுக்கும் இது பொருந்தும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்வுநிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை என்ற முறை முன்பு, அதாவது 1970ல் இந்த அரசால் கொண்டு வரப்பட்டது.

13-45 மணி

அப்போதிருந்த சூழ்நிலை, மாநில அரசின் ஊதிய விகிதங்களுக்கும், மத்திய அரசின் ஊதிய விகிதங்களுக்கும் பெரும் வித்தியாசம் இருந்தது. எனவே, மாநில அரசு அலுவலர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு தேர்வு நிலை முதன் முதலாக ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு படிப்படியாகத் தேர்வு நிலை பல பதவிகளுக்கு உருவாக்கப்பட்டது. சிறப்பு நிலை என்பது ஒரு சில பதவிகளுக்கு மாத்திரம் பிறகு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும். தேர்வு நிலை ஏற்படுத்தியதன் அடிப்படை நோக்கம் மத்திய மாநில அரசுகளின் விகிதங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளை ஈடுகட்டும் ஓர் இடைக்கால முயற்சி என்பதை இங்கே புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

தற்போது மத்திய அரசுக்கு இணையாக ஊதிய விகிதங்களை இந்த அரசு வழங்கியுள்ளது. மத்திய அரசுக்கு இணையாக ஊதிய விகிதங்களை ஏற்படுத்திய பிறகு, மத்திய அரசு பின்பற்றக்கூடிய முறைகளைத்தான் மாநில அரசும் பின்பற்றியுள்ளது. மத்திய அரசு தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை

1990 மார்ச் 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

களை உருவாக்கவில்லை. இந்தச் சூழ்நிலையில் அரசு ஊழியர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கையை அனுதாபத்தோடு பரிசீலித்து தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலை ஏற்படுத்தப்படுமென்று இந்த அரசு அறிவித்துள்ளது. எனினும் தேர்வு நிலை பதவி உயர்வு அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசு அலுவலர்களுடைய அமைப்புக்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது. அண்டை மாநிலங்களான ஆந்திரா, கர்நாடகா, கேரளா ஆகியவற்றின் நிலையைக் கவனித்தால், கர்நாடகா மற்றும் ஆந்திர மாநிலங்களில் தேர்வு நிலை மாத்திரம்தான் இருக்கிறது. இந்தத் தேர்வு நிலை சாதாரண நிலையைவிட ஒரு அடுக்கு அதிகமாக One Scale above இருக்கிறது. ஆந்திர, கர்நாடக மாநிலங்களில் சிறப்பு நிலை ஏற்படவில்லை. கேரள மாநிலத்தில் தேர்வு நிலை, மற்றும் சிறப்பு நிலை இருக்கிறது. கேரள மாநிலத்திலேயும் தேர்வு நிலை ஒரு அடுக்கு அதிகம். சிறப்பு நிலை அதற்குமேல் ஒரு அடுக்கு நிலை. இதையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது தேர்வு நிலை, பதவி உயர்வு அளவுக்கு இருக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாக இல்லை. பதவி உயர்வு அளவுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் 3 அடுக்குக்கு மேல் வழங்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனினும், முன்பு இருந்த நிலையைக் கருதி, தற்போதுள்ள புதிய சூழ்நிலையில், தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலைத் திட்டத்தை எவ்வாறு செயற்படுத்துவது என்று அரசு ஊழியர்களின் அமைப்புகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் பெரும்பாலான பதவிகளுக்குத் தேர்வு நிலை இரண்டு அடுக்குகளுக்குக் குறையாமலும், சிறப்பு நிலை அதைவிட ஒரு அடுக்கு மேல் என்ற புதிய திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான ஆணைகள் இன்று பிறப்பிக்கப்படுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் புதிய முறையில் தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலையானது தொடக்க ஊதியம் ரூபாய் 2,500ம் அதற்குக் கீழே உள்ள ஊதிய விகிதங்களில் உள்ள அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் பொருந்தும். இதிலே குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டியது என்னவென்றால், முன்பு இருந்த முறையில் சில பதவிகளுக்கு மட்டுமே சிறப்பு நிலை இருந்தது. இந்த நிலையை மாற்றி தொடக்க ஊதிய விகிதம் ரூபாய் 2,500ம், மற்றும் அதற்குக் கீழே உள்ள ஊதிய விகிதங்களைப் பெறும் அனைத்து அலுவலர்களுக்கும் தற்போது சிறப்பு நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் புதிய தேர்வு நிலை மற்றும் சிறப்பு நிலையினால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏற்படும் கூடுதல் செலவு 15 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகை நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவிக்கப்பட்ட 10 கோடி ரூபாயை விட 5 கோடி அதிகமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றங்களுக்குத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஊராட்சிகளுக்கு வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கும் திட்டம் நிதி நெருக்கடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1990 மார்ச் 28]

யால் இடையில் நிறுத்தப்பட்டது. ஊராட்சிகள் தங்கள் நிதி வசதிகளுக்கேற்ப தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வைத்துக் கொள்ளலாமென்ற ஆணை ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் 12,616 ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 9,612 ஊராட்சிப் பகுதிகளில் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பைக் காண இயலும் என்பது தற்போதைய நிலை. இதில், 4,417 ஊராட்சிகளுக்கு தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மீதமுள்ள 5,195 ஊராட்சிகளில் சுமார் 2,000 ஊராட்சிகளுக்குப் போதுமான நிதி இல்லாததால். அரசாங்கமே அவற்றிற்கு மானிய அடிப்படையில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வழங்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இந்த அரசின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் கட்டமாக வரும் ஆண்டில், 1990-91 ஆம் ஆண்டில், ஆயிரம் ஊராட்சிகளுக்கு முழு மானிய அடிப்படையில் வண்ணத் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை வழங்குவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு 1-1/4 கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

13-50 மணி

துயாகிகளுடைய, மொழிக் காவலர்களுடைய பேருந்து பாஸ். சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள், மொழிக் காவலர்கள் ஆகியோர் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 கிலோ மீட்டர் தமிழகத்திற்குள், தமிழக போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில் கட்டணம் இல்லாமல் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இவர்கள் பேருந்துகளில் பயணம் செய்ய டோக்கன்கள் அல்லது பயணச் சீட்டுகள் பெற்று அதனைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து பயன்படுத்துவதிலே சிரமங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்கவும், ஒவ்வொரு முறையும், போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குச் சென்று பயணச்சீட்டு பெறுவதற்கு அலைவதைத் தவிர்க்கவும், நடைமுறைச் சிக்கல் எதுவும் இன்றி வசதியாக இவர்கள் விரும்பும்போது போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில்—திருவள்ளூர் பேருந்து உட்பட, எல்லாப் பேருந்துகளிலும் பயணம் செய்யவும் வழி வகை செய்யப்பட்டு, 5 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் தூரம் வரை பயணம் செய்ய என்ற வரையறையை நீக்கி விருப்பப்படி தமிழகத்தில் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்படுகிறது.

சுதந்திரப் போராட்ட வீரர்கள், மொழிக் காவலர்கள் ஆகியோருக்குச் சம்பந்தப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாக இயக்குநரால் நிறைபடம் ஒட்டப்பட்ட அடையாள அட்டை, (Identity Card) வழங்கப்படும். அந்த அடையாள அட்டை அடிப்படையில் போக்குவரத்துக் கழகப் பேருந்துகளில் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

1990 மார்ச் 28]

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்.

35. அன்னை சத்தியா போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான இரண்டாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

36. நேசமணி போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான ஆறாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

37. மருதுபாண்டியர் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான ஏழாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

38. தமிழ்நாடு போக்குவரத்து வளர்ச்சி நிதி நிறுவனத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினான்காவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

39. தமிழ்நாடு பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினான்காவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது].

40. கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினைந்தாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

41. சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் 1988-89 ஆம் ஆண்டிற்கான பதினெட்டாவது ஆண்டறிக்கை [1956 ஆம் ஆண்டு நிறுவனங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 1/1956) 619-ஏ பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது].

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிக்கைகள், ஏனைய தாள்கள்.

28. பொதுக்கணக்குக் குழுவின் இருபத்தாறாவது அறிக்கை. (1989-90).

29. பொது கணக்குக் குழுவின் இருபத்தேழாவது அறிக்கை (1989-90).

30. பொதுக் கணக்குக் குழுவின் இருபத்தெட்டாவது அறிக்கை (1989-90).

31. பொது கணக்குக் குழுவின் இருபத்தொன்பதாவது அறிக்கை (1989-90).

பிரதத் திருத்தம்.

23-3-1990

பக்தம்.

வரி.

பிழை.

திருத்தம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

1

7

திரு. அ. வெ. சுப்பிரமணியன்

திரு. அ. வெ. சுப்பிர

3

37

கச்சா

கச்சா

9

9

புத்தனாம்பட்டி

புத்தனாம்பட்டி

9

20-21

ஆசிரியர்களுடைய

ஆசிரியர்களுடைய

16

31

நான்

நான்

27

24

66.67 லட்சம்

66.67 லட்சம்

27

39

வாரிதற்காகச்

வாரிதற்காகச்

30

கடைசி வரி

(மணியடிக்கப்பெற்றது)

(மணியடிக்கப்பெற்றது)

31

29

இப்போது

இப்போது

32

1

பிரதேசப்

பிரதேசப்

40

பெயர்த் தலைப்பு

(திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்)

(திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்)

42

22

கருணாநிதி

கருணாநிதி

45

30

பாப்பா உமாநாத்

பாப்பா உமாநாத்

47

10

காலத்தின்

காலத்தின்

49

10

சிறை

சிறை

49

27

1999/99

1999/90

50

பொருள் தலைப்பும், பெயர்த் தலைப்பும் தேவையில்லை.

52

பெயர்த் தலைப்பு தேவையில்லை.

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

பக்கம்

அ.நி

பிழை

திருத்தம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

55

30

முதற் கட்டம்

முதற் கட்டம்

58

1

முறையீடுகளைச்

முறையீடுகளைச்

59

12

சென்றிக்கு

இன்றைக்கு

60

15

Decentralisation

Decentralisation

62

35

கையாளப்பட்ட

கையாளப்பட்ட

62

36-37

பொறுப்பிலே

பொறுப்பிலே

63

பெயர்த்தலைப்பு

திரு. உ. ரா. வரதராஜன்

திரு. உ. ரா. வரதராஜன்

63

2

இருந்திருக்கிறது

இருந்து வருகிறது

64

8

வருவதுதான்

வருவதுதான்

65

13-14

வரப்பட்டிருக்கிற

வரப்பட்டிருக்கிற

65

24

தொலைக்காட்டுக்கு

தொலைக்காட்டுக்கு

65

33

திரு. சோ. அழகர்சாமி :

திரு. சோ. அழகர்சாமி

66

24

பின்னரும்

பின்னரும்

67

25

த. பதிவேட்டை

தன் பதிவேட்டை

67

37

மக்கள் தொகை

மக்கள் தொகை

71

16

சோலைகளும்

சோலைகளும்

71

18

பாலடையும்

பாலடையும்

71

43

இந்த நிலை

இந்த நிதிநிலை

74

20

11.40 மணி

11.40 மணி

79

8

விருட்சக

விருட்ச

81

3

அகில

அகில

81

21

பிறத்தவர்

பிறத்தவர்

81

41

முக்குலத்தோரை

முக்குலத்தோரை

82

18

சீரமைப்புத் துறையின்

சீரமைப்புத் துறையின்

84

21

அரசு

ஆகவே

92

7

இடத்தை

இடத்தினை

94

கடைசி வரி

உட்காண்க

நடவடிக்கை

96

கடைசி வரிக்கு மேல்வரி

ஓராசிரியர்

ஓராசிரியர்

னக்கம்.

வாரி.

பிழை.

திருத்தம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

99

34

101

27

102

33

103

33

104

11-12

105

24

107

11

108

24

113

18

118

14

இல்லை எப்படி

பொருளாதாரத்தை
பட்டிருக்கின்றன

consumption

consumption

consumption

எதிர்த்துப் பேசுகிறார்

என்னுடைய

உணர்ச்சியின்

கடைமைப்பட்டவர்களாக

26.06

இல்லை.

பொருளாதாரத்தை
அகற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

consumption

consumption

consumption

ஆதரித்துப் பேசுகிறார்.

எங்களுடைய

உணர்வின்

கடைமைப்பட்டவர்களாக

10.00

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS